

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Biologi

Faghæfte 2019

Biologi

Indledning	3
Folkeskolens formål	4
Fælles Mål	5
Læseplan	13
Undervisningsvejledning	37

Indledning

Et af folkeskolens vigtigste formål er at give eleverne kundskaber og færdigheder i samarbejde med forældrene. Folkeskolens fag og emner er centrale for dette formål. Det er gennem undervisning i fag og emner, at eleverne skal forberedes til videre uddannelse og få lyst til at lære mere. Folkeskolens fag og emner skal også bidrage til at fremme den enkelte elevs alsidige udvikling og forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre.

Hver dag leverer skolerne en vigtig indsats for at leve op til skolens og fagenes formål. Skolen skal understøtte lærerne, lederne og pædagogerne i opgaven med at tilrettelægge god undervisning med udgangspunkt i deres professionelle dømmekraft og efter lokale forhold. Børne- og Undervisningsministeriet udarbejder vejledende læseplaner og undervisningsvejledninger i fag og emner for at tydeliggøre rammerne for undervisningen og understøtte de fagprofessionelle i deres arbejde. Ministeriets læseplaner og undervisningsvejledninger fra 2019 fremhæver særligt to forhold: Sammenhængen mellem skolens formål, fagenes formål og indholdet i det enkelte fag; og det professionelle råderum i tilrettelæggelsen af undervisningen.

Læseplanerne og undervisningsvejledninger (2019) afspejler de løsnede bindinger i Fælles Mål. De nationale rammer for undervisningen er stadig fastsat i Fælles Mål. Fagenes formål, kompetenceområder, kompetencemål og de tilhørende færdigheds- og vidensområder fastsætter, hvad eleverne skal kunne på bestemte klassetrin. Inden for disse rammer er der metodisk og didaktisk frihed til at tilrettelægge undervisningen – med respekt for fagenes forskellighed, elevernes faglige forudsætninger og med fokus på elevens faglige og alsidige udvikling. Med udgangspunkt heri skal undervisningen give eleverne de bedste forudsætninger for faglig fordybelse, overblik og oplevelse af sammenhænge samt mulighed for at tilegne sig de kompetencer, færdigheder og den viden, der ligger i de enkelte fag.

En række fagpersoner fra folkeskolen, professionshøjskoler og faglige foreninger har været centrale i udformningen af læseplaner og undervisningsvejledninger. Børne- og Undervisningsministeriet takker alle for konstruktiv medvirken undervejs. Børne- og Undervisningsministeriet står for den endelige udformning af materialet.

Aftale om øget frihed om Fælles Mål i folkeskolen

Folkeskoleforligskredsen indgik den 19. maj 2017 en aftale om øget frihed om Fælles Mål i folkeskolen. Aftalen løser bindingerne i Fælles Mål og gør alle færdigheds- og vidensmål i Fælles Mål vejledende. Det har medført en ændring af folkeskoleloven samt en ændring af bekendtgørelserne om Fælles Mål og børnehaveklassen.

Som opfølgning på aftalen har Børne- og Undervisningsministeriet udsendt vejledende læseplaner og undervisningsvejledninger til folkeskolens fag og obligatoriske emner. Læseplanerne og undervisningsvejledninger (2019) er samlet i faghæfter sammen med skolens formål og fagets Fælles Mål.

Folkeskolens formål

§ 1. Folkeskolen skal i samarbejde med forældrene give eleverne kundskaber og færdigheder, der: forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling.

Stk. 2. Folkeskolen skal udvikle arbejdsmetoder og skabe rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst, så eleverne udvikler erkendelse og fantasi og får tillid til egne muligheder og baggrund for at tage stilling og handle.

Stk. 3. Folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

—

Fælles Mål

Indhold

1 Fagets formål	7
<hr/>	
2 Fælles Mål	8
Kompetencemål	8
Fælles Mål efter klassetrin	10
Efter 9. klassetrin	10

1 Fagets formål

Eleverne skal i faget biologi udvikle naturfaglige kompetencer og dermed opnå indblik i, hvordan biologi – og biologisk forskning – i samspil med de andre naturfag bidrager til vores forståelse af verden. Eleverne skal i biologi tilegne sig færdigheder og viden om krop og sundhed, økosystemer, mikrobiologi, evolution og anvendelse af naturgrundlaget med vægt på forståelse af grundlæggende biologiske begreber, biologiske sammenhænge og vigtige anvendelser af biologi.

Stk. 2. Elevernes læring skal baseres på varierede arbejdsformer, som i vidt omfang bygger på deres egne iagttagelser og undersøgelser, blandt andet ved laboratorie- og feltarbejde. Elevernes interesse og nysgerrighed over for natur, biologi, naturvidenskab og teknologi skal udvikles, så de får lyst til at lære mere.

Stk. 3. Eleverne skal opnå erkendelse af, at naturvidenskab og teknologi er en del af vores kultur og verdensbillede. Elevernes ansvarlighed over for natur, miljø og sundhed skal videreudvikles, så de får tillid til egne muligheder for stillingtagen og handlen i forhold til en bæredygtig udvikling og menneskets samspil med naturen – lokalt og globalt.

2 Fælles Mål

Kompetencemål

Kompetenceområde	Efter 9. klassetrin
Undersøgelse	Eleven kan designe, gennemføre og evaluere undersøgelser i biologi.
Modellering	Eleven kan anvende og vurdere modeller i biologi.
Perspektivering	Eleven kan perspektivere biologi til omverdenen og relatere indholdet i faget til udvikling af naturvidenskabelig erkendelse.
Kommunikation	Eleven kan kommunikere om naturfaglige forhold med biologi.

Se tabel på næste side

Fælles Mål efter klassetrin

Efter 9. klassetrin

Kompetence-område	Kompetence-mål	Faser	Færdigheds- og vidensområder og -mål			
Undersøgelse	Eleven kan designe, gennemføre og evaluere undersøgelser i biologi.		Undersøgelser i naturfag		Evolution	
		1.	Eleven kan formulere og undersøge en afgrænset problemstilling med natur-fagligt indhold.	Eleven har viden om undersøgelsesmetoders anvendelsesmuligheder og begrænsninger.	Eleven kan undersøge organismers systematiske tilhørsforhold.	Eleven har viden om biologisk systematik og klassifikation.
		2.	Eleven kan indsamle og vurdere data fra egne og andres undersøgelser i naturfag.	Eleven har viden om indsamling og validering af data.	Eleven kan undersøge og forklare organismers tilpasning til levesteder.	Eleven har viden om organismers morfologiske, anatomiske og fysiologiske tilpasninger.
		3.	Eleven kan konkludere og generalisere på baggrund af eget og andres praktiske og undersøgende arbejde.	Eleven har viden om kriterier for evaluering af undersøgelser i naturfag.	Eleven kan forklare organismers tilpasning som reaktion på miljøforandringer.	Eleven har viden om miljøforandrings påvirkning af organismers fænotyper og genotyper.
Modellering	Eleven kan anvende og vurdere modeller i biologi.		Modellering i naturfag		Evolution	
		1.	Eleven kan anvende modeller til forklaring af fænomener og problemstillinger i naturfag.	Eleven har viden om modellering i naturfag.	Eleven kan med modeller forklare arters udvikling over tid.	Eleven har viden om grundlæggende evolutionære mekanismer.
		2.	Eleven kan vælge modeller efter formål.	Eleven har viden om karakteristika ved modeller i naturfag.	Eleven kan med modeller forklare miljøforandrings påvirkning af arters udvikling.	Eleven har viden om faktorer med betydning for arters opståen og udvikling.
		3.	Eleven kan vurdere modelers anvendelighed og begrænsninger.	Eleven har viden om vurderingskriterier for modeller i naturfag.	Eleven kan vurdere anvendelighed og begrænsninger ved modeller for arters udvikling.	Eleven har viden om vurderingskriterier for evolutionære modeller.
Perspektivering	Eleven kan perspektivere biologi til omverdenen og relatere indholdet i faget til udvikling af naturvidenskabelig erkendelse.		Perspektivering i naturfag		Evolution	
		1.	Eleven kan beskrive naturfaglige problemstillinger i den nære omverden.	Eleven har viden om aktuelle problemstillinger med naturfagligt indhold.	Eleven kan diskutere konsekvenser af miljøpåvirkninger og genmanipulation i forhold til evolutionær udvikling.	Eleven har viden om miljøpåvirkninger og genmanipulations mulige indflydelse på evolution.
		2.	Eleven kan forklare sammenhænge mellem naturfag og samfundsmæssige problemstillinger og udviklingsmuligheder.	Eleven har viden om interesseudsættninger knyttet til bæredygtig udvikling.		
		3.	Eleven kan forklare, hvordan naturvidenskabelig viden diskuteres og udvikles.	Eleven har viden om processer i udvikling af naturvidenskabelig erkendelse.		
Kommunikation	Eleven kan kommunikere om naturfaglige forhold med biologi		Formidling		Argumentation	
		1.	Eleven kan kommunikere om naturfag ved brug af egnede medier.	Eleven har viden om metoder til at formidle naturfaglige forhold.	Eleven kan formulere en påstand og argumentere for den på et naturfagligt grundlag.	Eleven har viden om påstande og begrundelser.
		2.	Eleven kan vurdere kvaliteten af egen og andres kommunikation om naturfaglige forhold.	Eleven har viden om kildekritisk formidling af naturfaglige forhold.	Eleven kan vurdere gyldigheden af egne og andres naturfaglige argumentation.	Eleven har viden om kvalitetskriterier for forskellige typer af argumenter i naturfaglig sammenhæng.
		3.				

■ Bindende rammer i Fælles Mål ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Færdigheds- og vidensområder og -mål

Økosystemer		Krop og sundhed		Celler, mikrobiologi og bioteknologi			
Eleven kan undersøge organismers livsbetingelser.	Eleven har viden om organismers livsfunktioner.	Eleven kan undersøge fødens sammensætning og energiindhold, herunder med digitale databaser.	Eleven har viden om kroppens næringsbehov og energiomsætning.	Eleven kan undersøge celler og mikroorganismer.	Eleven har viden om celler og mikroorganismers opbygning.		
Eleven kan undersøge organismers livsbetingelser i forskellige biotoper, herunder med kontinuerlig digital dataopsamling.	Eleven har viden om miljøfaktorer i forskellige biotoper.	Eleven kan undersøge bevægeapparat, organer og organsystemer ud fra biologisk materiale.	Eleven har viden om menneskets bevægeapparat, organsystemer og regulering af kroppens indre miljø.	Eleven kan undersøge celler og mikroorganismer ud fra biologisk materiale.	Eleven har viden om celler og mikroorganismers vækst og vækstbetingelser.		
Eleven kan undersøge og sammenligne græsnings- og nedbryderfødekæder i forskellige biotoper.	Eleven har viden om fødekæder, fødenet og opbygning og omsætning af organisk stof.	Eleven kan undersøge sundhedsmæssige sammenhænge mellem krop, kost og motion, herunder med digitale redskaber.	Eleven har viden om faktorer med betydning for kropsfunktioner, sundhed og kondition.	Eleven kan undersøge mikroorganismers funktion i forskellige miljøer.	Eleven har viden om mikroorganismers betydning i forhold til mennesker og økosystemer.		
Økosystemer		Krop og sundhed		Celler, mikrobiologi og bioteknologi			
Eleven kan med modeller forklare stoffers kredsløb i økosystemer.	Eleven har viden om stoffer i biologiske kredsløb.	Eleven kan med modeller forklare funktionen af og sammenhængen mellem skelet, muskler, sanser og nervesystem.	Eleven har viden om sammenhænge mellem stimuli og respons.	Eleven kan med modeller forklare forskellige cellers bygning, funktion og formering, herunder med digitale programmer.	Eleven har viden om dyre- og planteceller.		
Eleven kan med modeller af økosystemer forklare energistrømme.	Eleven har viden om energikrævende livsprocesser hos organismer i økosystemer.	Eleven kan med modeller forklare reproduktion og det enkelte menneskes udvikling.	Eleven har viden om menneskets udvikling og reproduktion fra undfangelse til død.	Eleven kan med modeller forklare dna's funktion, herunder med digitale programmer.	Eleven har viden om celledeling og proteinsyntese.		
Eleven kan med modeller forklare sammenhænge mellem energistrømme og stofkredsløb.	Eleven har viden om modeller af stofkredsløb og energistrømme.	Eleven kan med modeller forklare kroppens forsvarsmekanismer.	Eleven har viden om faktorer, der påvirker menneskets forsvarsmekanismer.	Eleven kan med modeller forklare arvelighed.	Eleven har viden om arvelighed og genetik.		
Økosystemer		Krop og sundhed		Celler, mikrobiologi og bioteknologi		Anvendelse af naturgrundlaget	
Eleven kan sammenligne karakteristiske danske og udenlandske økosystemer.	Eleven har viden om klimaets betydning for økosystemer.	Eleven kan forklare sammenhænge mellem sundhed, livsstil og levestandard hos sig selv og mennesker i andre verdensdele.	Eleven har viden om sammenhænge mellem sundhed, livsstil og levestandard.	Eleven kan beskrive erhvervsrelevante anvendelser af bioteknologi.	Eleven har viden om anvendelse af bioteknologier i erhverv.	Eleven kan sammenligne konventionelle og økologiske produktionsformer.	Eleven har viden om dyrkningsformers afhængighed af og indflydelse på naturgrundlaget.
Eleven kan forklare årsager og virkninger af naturlige og menneskeskabte ændringer i økosystemer.	Eleven har viden om biologiske, geografiske og fysisk-kemiske forholds påvirkning af økosystemer.	Eleven kan forklare miljø- og sundhedsproblestillinger lokalt og globalt.	Eleven har viden om biologiske baggrunde for sundhedsproblestillinger.	Eleven kan koble biologiske processer til anvendelser inden for bioteknologi.	Eleven har viden om biologiske processer knyttet til bioteknologi.	Eleven kan diskutere interessemod-sætninger forbundet med bæredygtig produktion.	Eleven har viden om principper for bæredygtig produktion.
Eleven kan diskutere miljøpåvirkningers betydning for biodiversitet.	Eleven har viden om biodiversitet.	Eleven kan diskutere aktuelle løsnings- og handlingsforslag og relaterede interesse-modsætninger i forhold til miljø- og sundhedsproblestillinger.	Eleven har viden om den biologiske baggrund for forebyggelses- og helbredelsesmetoder.	Eleven kan forklare mulige fordele og risici ved anvendelse af bioteknologi.	Eleven har viden om interesse-modsætninger i relation til bioteknologi.	Eleven kan diskutere løsnings- og handlingsmuligheder ved bæredygtig udnyttelse af naturgrundlaget lokalt og globalt.	Eleven har viden om naturforvaltning.
Ordkendskab		Faglig læsning og skrivning					
Eleven kan mundtligt og skriftligt udtrykke sig præcist og nuanceret ved brug af fagord og begreber.	Eleven har viden om ord og begreber i naturfag.	Eleven kan målrettet læse og skrive tekster i naturfag.	Eleven har viden om naturfaglige teksters formål og struktur og deres objektivitetskrav.				

Læseplan

Indhold

1	Om læseplanens funktion	15
---	-------------------------	----

2	Læseplanens opbygning	16
---	-----------------------	----

3	Fagets formål og identitet	17
3.1	Fagets identitet	17

4	Naturfagernes kompetenceområder og kompetencemål	19
4.1	Kompetenceområdet undersøgelse	20
4.2	Kompetenceområdet modellering	22
4.3	Kompetenceområdet perspektivering	24
4.4	Kompetenceområdet kommunikation	25
4.5	Samspil mellem de naturfaglige kompetenceområder	26

5	Udviklingen i indholdet i undervisningen	28
5.1	Fællesfaglig undervisning i 7.-9. klasse	28
5.2	Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet undersøgelse	29
5.3	Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet modellering	31
5.4	Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet perspektivering	32
5.5	Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet kommunikation	33

6	Tværgående emner og problemstillinger	34
---	---------------------------------------	----

7	Tværgående temaer	35
7.1	Innovation og entreprenørskab	35
7.2	It og medier	35
7.3	Sproglig udvikling	35

1 Om læseplanens funktion

Læseplanen beskriver grundlaget for undervisningen i faget. Læseplanen fortolker forholdet mellem skolens formål, lovens centrale bestemmelser om undervisningens tilrettelæggelse og de fagspecifikke bestemmelser i Fælles Mål.

Fagformålet beskriver, hvordan faget bidrager til at opfylde folkeskolens formål, og angiver den overordnede retning for tilrettelæggelsen af undervisning i faget. Fagformålet og de underliggende kompetencemål samt færdigheds- og vidensområder er således den overordnede ramme for lærerens overvejelser om tilrettelæggelse af undervisningen, herunder overvejelser vedrørende valg af undervisningens indhold. Læseplanen udfolder de bindende kompetencemål samt færdigheds- og vidensområderne i Fælles Mål, hvor det faglige indhold konkretiseres.

Læseplanen uddyber kompetencemålene og beskriver det indhold og den progression, der skal knytte sig til kompetencemålene, med henblik på at give en ramme for lærernes valg af indhold. Læseplanen beskriver de bindende færdigheds- og vidensområder, der ligger under fagets kompetencemål på de enkelte trinforløb. Færdigheds- og vidensområderne angiver i overskriftsform afgørende faglige elementer i arbejdet hen imod at indfri kompetencemålene som udgangspunkt for bestræbelsen på at opfylde fagformålet og skal danne udgangspunkt for tilrettelæggelsen af undervisningen.

2 Læseplanens opbygning

Læseplanen for biologi er opbygget, så de enkelte afsnit kan læses uafhængigt af hinanden.

Kapitel 3 beskriver fagets formål og identitet. Kapitlet fokuserer især på, hvordan undervisningen i biologi tager udgangspunkt i fagets formål og bidrager til folkeskolens formål.

Kapitel 4 beskriver fagets kompetenceområder og udfolder kompetencemålene operationelt ift. undervisningen. Kapitlet fokuserer også på kompetenceområdernes indbyrdes sammenhænge.

Kapitel 5 beskriver undervisningens indhold frem mod kompetenceområderne. Beskrivelserne udfolder, hvordan indholdet i fagets færdigheds- og vidensområder kan lede frem mod hvert af de fire kompetencemål.

Kapitel 6 beskriver hvordan biologi kan indgå i tvær- og fællesfaglig undervisning samt arbejdet med tværgående emner og problemstillinger.

Kapitel 7 beskriver, hvordan de tværgående temaer kan integreres i biologi-undervisningen.

3 Fagets formål og identitet

Fagets formål

Eleverne skal i faget biologi udvikle naturfaglige kompetencer og dermed opnå indblik i, hvordan biologi – og biologisk forskning – i samspil med de andre naturfag bidrager til vores forståelse af verden. Eleverne skal i biologi tilegne sig færdigheder og viden om krop og sundhed, økosystemer, mikrobiologi, evolution og anvendelse af naturgrundlaget med vægt på forståelse af grundlæggende biologiske begreber, biologiske sammenhænge og vigtige anvendelser af biologi.

Stk. 2. Elevernes læring skal baseres på varierede arbejdsformer, som i vidt omfang bygger på deres egne iagttagelser og undersøgelser, bl.a. ved laboratorie- og feltarbejde. Elevernes interesse og nysgerrighed over for natur, biologi, naturvidenskab og teknologi skal udvikles, så de får lyst til at lære mere.

Stk. 3. Eleverne skal opnå erkendelse af, at naturvidenskab og teknologi er en del af vores kultur og verdensbillede. Elevernes ansvarlighed over for natur, miljø og sundhed skal videreudvikles, så de får tillid til egne muligheder for stillingtagen og handlen i forhold til en bæredygtig udvikling og menneskets samspil med naturen – lokalt og globalt.

3.1 Fagets identitet

I faget biologi lærer eleverne om liv samt de levende organismers samspil og betydning for mennesker. Det er centralt i faget at arbejde undersøgende både i naturen og i laboratoriet, og på baggrund af dette arbejde udvikles elevernes fagsprog og kommunikative kompetence.

I faget tilegnes viden, færdigheder og sammenhænge om de levende organismers opbygning, mangfoldighed og tilpasninger samt deres samspil med hinanden i de mange forskellige økosystemer. Elevernes undersøgelser i naturen giver både oplevelser, glæde og erkendelse af de levende organismers samspil, livsytringer og mangfoldighed. Derved udvikles elevernes naturfaglige kompetencer, og de opnår viden om naturens kompleksitet, sårbarhed og betydning for mennesker. At planlægge, gennemføre og evaluere undersøgelser ved hjælp af forskellige teknologier og metoder er vigtige elementer i faget og medvirker til at udvikle elevernes forståelse for naturvidenskabens kultur og verdensbillede.

Undervisningen i biologi er struktureret omkring fagets centrale områder som evolution, økologi, krop, sundhed, mikrobiologi, natursyn og naturforvaltning. Ved brug af modeller arbejdes både fagligt og etisk med fagets områder samt moderne teknologiers anvendelse og betydning både på organisme-, økosystem- og samfundsniveau.

Menneskets samspil med naturen har en helt central placering i biologiundervisningen. Gennem kritisk tænkning, dialog og debat udvikles elevernes argumenter, viden og holdninger samt lyst til at engagere sig i samfundet.

I biologi arbejder eleverne problembaseret med det formål at styrke deres oplevelse af natur og naturvidenskabens arbejdsformer og understøtte deres motivation for faget. De arbejder tillige problembaseret i fællesfaglige undervisningsforløb, hvilket understøtter deres oplevelse af sammenhænge imellem de naturfaglige fag.

Ved at arbejde problembaseret videreudvikles elevernes naturfaglige kompetence i særlig grad, fordi problembaserede undervisningsforløb sætter eleverne i komplekse situationer, der kræver, at de selv er med til at bestemme dele af indholdet og processerne i undervisningen. De komplekse situationer vil ofte kræve en tilgang med flere naturfaglige indgangsvinkler, og med de problembaserede undervisningsforløb bibringes undervisningen potentiale til at udvikle fagformålenes og folkeskolens formåls centrale og fagoverskridende dimensioner: demokratisk dannelse, ansvarlighed over for naturen og brugen af naturressourcer og teknologi.

Gennem den problembaserede undervisning udvikles elevernes muligheder for at tage stilling og at handle lokalt, kommunalt, regionalt og globalt.

4 Naturfagernes kompetenceområder og kompetencemål

Læseplanen er formuleret med henblik på, at man i naturfagene tilsammen og hver for sig arbejder hen imod opfyldelse af fagernes formål og bidrager til folkeskolens formål. Arbejdet med naturfagernes fire gennemgående kompetenceområder skal således bidrage til at kvalificere elevernes omverdensforståelse og deres muligheder for at tage stilling og handle i eget liv og i samfundsmæssige sammenhænge, samtidig med at det forbereder dem til videre uddannelse.

Naturfaglig kompetence forstås i forlængelse af Kvalifikationsrammen for Livslang Læring som evnen til at anvende naturfaglig viden og færdigheder i en for naturfagene relevant sammenhæng. Naturfaglig kompetence rummer dog mere end summen af den naturfaglige viden og færdigheder, der bringes i anvendelse. Det er også evnen til på en selvstændig og ansvarlig måde at reflektere over anvendelse af færdigheder og viden i konkrete situationer, så der skabes mulighed for kritisk stillingtagen og handlen.

Et kompetenceområde er et område, inden for hvilket eleverne forventes at udvikle kompetence. En analyse af arbejdsmetoderne i naturvidenskab og skolens dannelsesopgave har resulteret i, at fire centrale kompetenceområder er identificeret: undersøgelse, modellering, perspektivering og kommunikation. Fælles Mål for naturfagene er operationaliseret i netop de fire naturfaglige kompetenceområder, der overordnet kan beskrives som:

- Undersøgelseskompetence: evnen til at undersøge på naturfaglige måder.
- Modelleringskompetence: evnen til at bruge, vurdere og udarbejde modeller.
- Perspektiveringskompetence: evnen til at perspektivere et fagligt indhold og faglige metoder.
- Kommunikationskompetence: evnen til at kommunikere om og med naturfag på naturfaglige måder.

Det er en vigtig pointe ift. elevernes udvikling af naturfaglig kompetence igennem hele skoleforløbet, at de fire kompetenceområder er enslydende for alle naturfagene på langs fra 1.-9. klasse og på tværs af naturfagene i udskolingen.

I de følgende afsnit vil det blive udfoldet, hvorledes man skal forstå hvert af disse naturfaglige kompetenceområder. De bidrager hver for sig og tilsammen væsentligt til naturfaglig dannelse. Beskrivelsen har til formål at etablere en overordnet og fælles beskrivelse, som gør det muligt at skabe sammenhæng og synergi på tværs og på langs af naturfagene. Samtidig med, at væsentlige fælles træk betones, så er der dog stadig plads til særegne træk ved fagene, idet kompetencerne udvikles og kommer til udtryk på forskellig vis i de enkelte fag. Det er afgørende, at der arbejdes med de fire kompetenceområder i både det enkelte naturfag og i samspil mellem naturfagene, fx når der arbejdes med fællesfaglige fokusområder. Elevernes udvikling af naturfaglig kompetence inden for de fire kompetenceområder er central, hvis undervisningen skal bidrage til opfyldelse af både fagets og folkeskolens formål. Derfor er hvert kompetenceområde nedenfor beskrevet i relation til begge disse formål.

Der er fastsat bindende kompetencemål for, hvad eleverne skal kunne på forskellige trin inden for det enkelte kompetenceområde. Kompetencemålene bliver udfoldet i dette kapitel 4 og angiver en progression for arbejdet med de enkelte kompetenceområder. Progressionsbeskrivelsen begynder fra 1. klasse, men arbejdet med de naturfaglige kompetenceområder bygger oven på elevernes læring fra dagtilbud og børnehaveklassen, fx inden for kompetenceområdet naturfaglige fænomener, som eleverne er blevet undervist efter i børnehaveklassen.

Afslutningsvist i kapitlet er det anskueliggjort, hvorledes de naturfaglige kompetenceområder er indbyrdes afhængige, og hvordan samspillet mellem dem kan bidrage til udvikling af naturfaglig kompetence. Alt efter formål kan det være hensigtsmæssigt at arbejde med de naturfaglige kompetenceområder enkeltvist i undervisningen og endda med bestemte underaspekter af et naturfagligt kompetenceområde. Alligevel vil det ofte være meningsfuldt, at undervisningen retter sig mod flere kompetenceområder på samme tid.

4.1 Kompetenceområdet undersøgelse

Undersøgelseskompetence – hvordan kan man forstå den?

Et grundlæggende kendetegn ved naturvidenskab er den empiriske tilgang, hvor der på tværs af naturvidenskabelige fag og discipliner er fælles metodiske elementer som fx observation, eksperimenter, klassifikation, manuelle færdigheder, dataindsamling og behandling, kritik af metoder samt generalisering mellem praksis og teori. Det er den empiriske tilgang og de underliggende fælles træk, som også danner udgangspunkt for kompetenceområdet undersøgelse i skolens naturfag.

En elev med undersøgelseskompetence vil kunne formulere spørgsmål, som kan undersøges naturfagligt. I forlængelse heraf vil eleven kunne vælge faglige undersøgelsesmåder, designe egne undersøgelser og indsamle data på naturvidenskabelig vis. Hvor det er relevant, vil eleven kunne medtænke og vurdere kvaliteten af undersøgelser, fx i form af undersøgelsessystematik, variabelkontrol og væsentlige fejlkilder.

Undersøgelseskompetence indbefatter også evnen til at finde mønstre i, fortolke og konkludere på data. Derudover er det en del af undersøgelseskompetencen at kunne forbinde egne undersøgelsesresultater med fagets forklaringer, modeller og måder at udvikle viden på.

Naturfaglige undersøgelser er mangfoldige, fx omfatter de både praktiske hands on-undersøgelser, observationer, feltstudier, virtuelle og interaktive undersøgelser og afsøgninger af eksterne datasæt i fx statistiske databaser. Sædvanligvis indebærer naturfaglige undersøgelser, at der indledningsvist formuleres undersøgende naturfaglige spørgsmål, som søges besvaret gennem indsamling og kategorisering af data, der analyseres, fortolkes og afsluttes med konklusioner og evt. afledte perspektiveringer. Naturfaglige undersøgelser er væsentlige, når der arbejdes med problemstillinger og udvikles løsninger på problemer med et naturfagligt indhold. Data i undersøgelserne kan komme fra både egne og andres undersøgelser, men elevernes arbejde med at indsamle, systematisere og konkludere på baggrund af undersøgelsesdata er centralt.

Undersøgelser er uundværlige for udviklingen af naturvidenskabelig viden, men samspillet mellem undersøgelsesmetoder og viden i naturvidenskaben er komplekst. Det er derfor misvisende at tale om én bestemt metode som "den naturvidenskabelige metode".

I undervisningen vil det være relevant at tale om "naturvidenskabelige metoder", og at eleverne lærer at anvende forskellige metoder efter formål for at udvikle undersøgelseskompetence.

Undersøgelseskompetence som bidrag til opfyldelse af folkeskolens formål og formål i naturfagene

Ved at lære eleverne at forfølge egne spørgsmål gennem en undersøgende tilgang bidrager naturfagene til elevernes virkelyst, tiltro til egne muligheder og lyst til at lære mere. Det er således veldokumenteret, at elevers arbejde med kompetenceområdet undersøgelse fremmer deres interesse for og lyst til at lære mere. Evnen til at belyse problemstillinger gennem undersøgelser kvalificerer tillige elevernes demokratiske stillingtagen og handling. Endelig åbner undersøgelseskompetence i naturfag på en unik måde for oplevelse og fordybelse hos eleverne.

I fagformålene for naturfagene er undersøgelseskompetence et centralt mål, men det undersøgende arbejde – med vægt på elevernes egne iagttagelser og undersøgelser – ses samtidig som et middel til at stimulere elevernes nysgerrighed, interesse for naturfag og lyst til at lære mere.

Progression i arbejdet med undersøgelse og undersøgelseskompetence

I arbejdet med undersøgelse og undersøgelseskompetence er der en progression, således at det gradvist bliver mere komplekst, hvad der undersøges, hvordan der undersøges, hvilke krav der stilles til elevernes analyse, fortolkning og modellering, samt hvor store frihedsgrader eleverne forventes at kunne håndtere i deres undersøgelser. Progressionen i kompetencemålene fra 1.-9. klasse er herunder udfoldet kort på hvert af de fire trinforløb:

Oversigt over kompetencemålene for kompetenceområdet undersøgelse

Trinforløb	Kompetencemål	Arbejdet med undersøgelse på trinnet
1.-2. klassesettrin	Eleven kan udføre enkle undersøgelser på baggrund af egne og andres spørgsmål.	Eleverne lærer at observere i deres nære erfaringsverden og at stille naturfaglige spørgsmål, som de forsøger at besvare gennem enkle undersøgelser.
3.-4. klassesettrin	Eleven kan gennemføre enkle undersøgelser på baggrund af egne forventninger.	Eleverne undersøger fænomener i deres nære erfaringsverden og efterprøver egne forestillinger om sammenhænge: hvad sker der mon, hvis jeg ændrer noget her...?
5.-6. klassesettrin	Eleven kan designe undersøgelser på baggrund af begyndende hypotesedannelse.	Eleverne udfører undersøgelser med udgangspunkt i faglige begreber, bl.a. til efterprøvning af faglige hypoteser. I simple tilfælde designer eleverne selv naturfaglige undersøgelser med fokus på at gøre disse kontrollerede, systematiske og pålidelige.
7.-9. klassesettrin	Eleven kan designe, gennemføre og evaluere undersøgelser i biologi.	Eleverne undersøger både faglige og fællesfaglige problemstillinger. Eleverne skal kunne udforme og diskutere undersøgelser. De skal tillige kunne sammenholde deres resultater med faglige modeller.

At elever skal kunne "designe undersøgelser", betyder ikke nødvendigvis, at de selv skal kunne få alle idéer til, hvorledes en undersøgelse kan opstilles og gennemføres. På 5.-6. klassesettrin er det fx tilstrækkeligt, at eleverne tænker i variable, dataomfang og måleserier, i at en eller flere variable bør holdes konstant, og i at være opmærksomme på kilder til fejl.

4.2 Kompetenceområdet modellering

Modelleringskompetencen – hvordan kan man forstå den?

Et grundlæggende kendetegn ved naturvidenskab er arbejdet med modeller og modellering, hvor der på tværs af naturvidenskabelige fag og discipliner er en fælles tilgang som fx at reducere kompleksitet, at anvende symboler og repræsentationer, skelne mellem model og virkelighed, vurdere og kritisere samt videreudvikle modeller. Det er denne tilgang til modeller og modellering, som også danner udgangspunkt for kompetenceområdet modellering i skolens naturfag.

En elev med modelleringskompetence vil kunne bruge naturfaglige modeller til at forstå, forklare eller forudsige fænomener og systemers opførsel, kunne diskutere og forholde sig kritisk til modeller samt kunne revidere/konstruere modeller med afsæt i egne undersøgelser eller som en del af problemløsning.

Modelleringskompetence omfatter således både evne til at bruge og vurdere eksisterende modeller samt evnen til at indgå i modellering som proces.

Om naturfaglige modeller: En model er en repræsentation af naturfaglige relevante aspekter af naturen eller den menneskeskabte verden. Typisk fremstiller en model faglige begreber, sammenhænge, processer eller hele systemer. Modeller er i princippet forskellige fra det, de fremstiller, og de er typisk forsimplinger, hvor kun udvalgte træk fremhæves. En model er oftest kun brugbar til bestemte formål. Derfor vil der hyppigt være flere modeller af samme fænomen i undervisningen, og det er vigtigt, at eleverne lærer kritisk at vurdere modelleres respektive styrker og svagheder alt efter formål.

Der er mange forskellige typer af modeller og måder at inddele dem på. Ved løbende at anvende nedenstående inddeling af modeller i undervisningen tydeliggøres det, at virkeligheden kan modelleres på forskellige måder og med forskellige karakteristika og formål.

- Verbale modeller: modeller, der udtrykkes sprogligt, enten mundtligt eller skriftligt.
- Konkrete modeller: fysiske modeller, der er til at føle på.
- Illustrationsmodeller: tegninger, fotos og anden grafik. Selvom disse modeller i sig selv er statiske, kan de godt illustrere en proces.
- Symbolmodeller: matematiske udtryk, formler, koder, reaktionsligninger m.m.
- Animationsmodeller: modeller, som benytter sig af levende billeder, enten tegnede eller filmet, og ofte kombineret med lyd.
- Interaktive modeller: simuleringer og andre digitale modeller, hvor eleven interagerer med modellen via teknologi, samt konkrete modeller, der fx kan bevæges.

Om modellering som proces: Modellering er mentale eller konkrete aktiviteter, hvor eleverne sammenligner og bearbejder eksisterende modeller eller konstruerer nye modeller på baggrund af egne eller andres undersøgelser. Det er ved at få erfaringer med modellering som proces, at eleverne for alvor udbygger deres modelleringskompetence. Selv at undersøge, revidere og konstruere modeller skærper elevernes blik for forholdet mellem model og virkelighed, for betydningen af en models funktion og for styrker og svagheder ved modeller.

Modelleringskompetence som bidrag til opfyldelse af folkeskolens formål og formål i naturfagene

Af folkeskolens formål fremgår det, at eleverne skal kunne tage stilling og handle.

I fagformål for naturfagene knyttes dette mere specifikt til handling inden for bæredygtig udvikling og menneskets samspil med naturen. Modelleringskompetente elever vil bedre kunne forholde sig kritisk og handlingsrettet til fx modeller for global opvarmning, fiskebestande eller befolkningsudvikling. Modeller, som i stigende grad ligger til grund for samfundsmæssige og personlige beslutninger. Det fremgår også af folkeskolens formålsparagraf, at eleverne skal opnå forståelse for menneskets samspil med naturen. Dette samspil er så komplekst, at der er behov for modeller, som kan reducere kompleksitet og derved skabe overblik og forståelse for den enkelte.

I fagenes formål indgår yderligere, at eleverne skal opnå kendskab til naturvidenskabens særlige bidrag til kulturen, hvortil hører kendskab til de mest fundamentale og bedst konsoliderede modeller – og til måden, de er blevet til på. Ved at mestre forskellige typer af modeller har eleverne samtidig adgang til et universalt sprog og et interkulturelt aktiv.

Progression i arbejdet med modellering og modelleringskompetence

En naturlig progression indebærer, at eleverne anvender modeller med gradvist øget kompleksitet til at beskrive stadigt mere komplekse og abstrakte fænomener. Oven i dette gælder, at det er nemmere at anvende en given model til at skabe overblik og til at forklare et fænomen, end det er at vurdere modellen, hvilket igen typisk er nemmere end at konstruere/revidere modellen med afsæt i egne undersøgelser.

Oversigt over kompetencemålene for kompetenceområdet modellering

Trinforløb	Kompetencemål	Arbejdet med modellering på trinnet
1.-2. klasses trin	Eleven kan anvende naturtro modeller.	Eleverne arbejder med konkrete, verbale eller simple illustrationsmodeller, som er "naturtro", dvs. ligner virkeligheden. Eleverne anvender sådanne modeller i simple sammenhænge, fx i egne fortællinger. De fremstiller tillige selv helt simple naturtro modeller.
3.-4. klasses trin	Eleven kan anvende modeller med stigende abstraktionsgrad.	Eleverne kan fortælle og i stigende grad forklare ved hjælp af verbale modeller og illustrationsmodeller. De fænomener/ting, som repræsenteres, er i stigende grad abstrakte og u håndgribelige.
5.-6. klasses trin	Eleven kan designe enkle modeller.	Eleverne arbejder med større fokus på selv at repræsentere fænomener og sammenhænge. I forlængelse af dette lærer eleverne at skelne mellem model og virkelighed. Eleverne konstruerer tillige konkrete modeller som bud på løsning af problemstillinger.
7.-9. klasses trin	Eleven kan anvende og vurdere modeller i biologi.	Eleverne kan forklare komplekse fænomener og sammenhænge med modeller. Eleverne kan også diskutere styrker og svagheder ved givne modeller og modeltyper samt vurdere og evt. revidere modeller i lyset af egne undersøgelser.

4.3 Kompetenceområdet perspektivering

Perspektiveringskompetence – hvordan kan man forstå den?

Perspektivering er centralt i naturvidenskaben, hvor der på tværs af naturvidenskabelige fag og discipliner er fælles træk som fx at afdække, skabe og eksplicite sammenhænge. Det kan være sammenhænge inden for det enkelte naturfag og med andre fag, til elevernes hverdag, naturen, teknologi og det samfund, som de lever i og uddannes til. Perspektivering er også forståelse for naturvidenskabens udvikling, dens historie og kulturelle betydning. Det er denne tilgang til perspektivering, som også danner udgangspunkt for kompetenceområdet perspektivering i skolens naturfag.

En elev med perspektiveringskompetence vil kunne forbinde naturfaglig viden til sin egen hverdag og nære omverden. Eleven vil også kunne bruge sin naturfaglige viden til at belyse og forholde sig til samfundsmæssige problemstillinger med et naturfagligt indhold. Eleven vil tillige kunne beskrive og diskutere naturfags og teknologis betydning for samfundsudviklingen, ligesom eleven vil kunne fortælle om udvikling af naturfaglig viden i en historisk og kulturel sammenhæng. Endelig vil eleven kunne bruge indsigter fra et naturfag til at belyse og udvide indsigter fra andre fag.

Perspektiveringskompetence er evnen til at forstå og handle på naturfaglige fænomener og teknologisk udvikling i relation til individet, naturen og samfundet til gavn for egen læring og kritisk stillingtagen.

Perspektiveringskompetence som bidrag til opfyldelse af folkeskolens og formål i naturfagene

Perspektiveringskompetence indebærer, at eleverne på et naturfagligt vidensgrundlag kan tage stilling og handle og indgå i demokratiske beslutningsprocesser. Som sådan er det et afgørende naturfagligt bidrag til elevernes selvbestemmelse og demokratiske deltagelse. Samtidig indgår det i perspektiveringskompetencen, at eleverne kan forstå naturvidenskab som en særlig kultur, der bidrager til elevernes forståelse af natur, mennesker og samfund. På den måde bliver perspektivering et aspekt af den kulturforståelse, som tilsigtes iht. Folkeskolens formålsparagraf.

I fagformålene for naturfagene betones det tilsvarende, at undervisningen skal udvikle elevernes muligheder for ansvarlig stillingtagen og handlen; her knyttes perspektiveringen blot specifikt til spørgsmål om bæredygtig udvikling og menneskets samspil med naturen og teknologi. Også den kulturelle forståelse genfindes som et højt prioriteret fagformål i naturfagene, idet det er intentionen, at eleverne her erkender naturvidenskab og teknologi som en del af vores kultur og verdensbillede.

Progression i arbejdet med perspektivering og perspektiveringskompetence

I arbejdet med perspektiveringskompetence indebærer en meningsfuld progression, at eleverne perspektiverer naturfagene til stadigt fjernere og mere komplekse sammenhænge. Udgangspunktet er således, at eleverne begynder med perspektivering til deres egen hverdag og livsverden og siden udvider perspektivet til regionale og globale kontekster samt til andre tider. I forlængelse heraf lærer eleverne at perspektivere på tværs af fag og at forbinde naturfagene med aktuelle samfundsmæssige problemstillinger. På sidste trinforløb i progressionen skal eleverne tillige perspektivere naturfagene og deres arbejds måder historisk og kulturelt.

Oversigt over kompetencemålene for kompetenceområdet perspektivering

Trinforløb	Kompetencemål	Arbejdet med perspektivering på trinnet
1.-2. klassetrin	Eleven kan genkende natur og teknologi i sin hverdag.	Eleverne forbinder fænomener, ting og erfaringer fra deres hverdag med naturfag. De lærer om grundlæggende naturfaglige måder at se og tale om verden på.
3.-4. klassetrin	Eleven kan relatere natur og teknologi til andre kontekster.	Eleverne arbejder på at forstå deres eget og andres liv på Jorden i lyset af naturfaglige begreber og synsvinkler såsom klima, plantebælter, levevilkår og elforsyning.
5.-6. klassetrin	Eleven kan perspektivere naturfaget til omverdenen og aktuelle hændelser.	Der er stigende fokus på det samfundsmæssige niveau, og på at eleverne lærer at bruge naturfag som et afsæt for informeret stillingtagen til spørgsmål om interesse-modsætninger, bæredygtighed, teknologianvendelse m.m.
7.-9. klassetrin	Eleven kan perspektivere biologi til omverdenen og relatere indholdet i faget til udvikling af naturvidenskabelig erkendelse.	Eleverne lærer at syntetisere viden fra flere naturfag i arbejdet med aktuelle spørgsmål og fællesfaglige problemstillinger i både fagopdelte og fællesfaglige forløb. Der er tillige fokus på, at eleverne kan eksemplificere og diskutere, hvorledes naturfaglig viden udvikler sig.

4.4 Kompetenceområdet kommunikation

Kommunikationskompetence – hvordan kan man forstå den?

Et kendetegn ved naturvidenskaben er, at den skal kunne kommunikeres ved hjælp af relevante udtryksformer, fagsprog og naturvidenskabeligt funderede argumenter. Det er denne tilgang til kommunikation, som også danner udgangspunkt for kompetenceområdet kommunikation i skolens naturfag.

En elev med kommunikationskompetence vil kunne bruge det naturfaglige sprog til både at beskrive og formidle naturfaglige fænomener og indsigter. Konkret betyder det, at eleven vil kunne læse og producere naturfaglige tekster samt diskutere og formidle et naturfagligt indhold med brug af fagsprog, naturfaglige modeller og have kendskab til teksttyper med naturfagligt indhold og naturfaglige skrivemåder.

En elev med kommunikationskompetence vil samtidig kunne argumentere med naturfaglige belæg og forholde sig kritisk til argumentation med et naturfagligt islæt.

Kommunikationskompetence som bidrag til opfyldelse af folkeskolens formål og formål i naturfagene

Elevernes evne til at kommunikere om og med naturfag er et vigtigt aspekt af deres naturfaglige dannelse, og arbejdet med dette er et centralt bidrag til at opfylde folkeskolens

formål om at forberede eleverne til deltagelse og medansvar i et moderne højteknologisk samfund. I særdeleshed må det at kunne forholde sig kritisk til egen og andres argumentation anses for at være et vigtigt bidrag ift. udvikling af demokratisk dannelse. I forhold til fagformål i naturfagene er den gradvise udvikling af kommunikationskompetence både en vigtig forudsætning for, at eleverne kan etablere en naturfaglig omverdensforståelse, og et højt prioriteret mål, som åbner for, at de kan tage stilling og handle ift. fx bæredygtig udvikling og menneskets samspil med naturen.

Progression i arbejdet med kommunikationskompetence

I indskolingen er der primært tale om, at eleverne lærer at anvende enkle fagbegreber med fokus på de mundtlige og visuelle kommunikationsformer. På mellemtrinnet lægges der tillige vægt på skriftlighed, på evnen til at læse fagtekster samt brug af et mere nuanceret fagsprog. I udskolingen udbygges kommunikationskompetencen bl.a. med et større fokus på naturfaglig formidling med vægt på argumentation og fagsprog. Samtidig skal eleverne her lære at diskutere og argumentere med henblik på at afklare handlemuligheder.

Oversigt over kompetencemålene for kompetenceområdet kommunikation

Trinforløb	Kompetencemål	Arbejdet med kommunikation på trinnet
1.-2. klassetrin	Eleven kan beskrive egne undersøgelser og modeller.	Eleverne begynder at tilegne sig et naturfagligt sprog, som gør det muligt for dem at fortælle om og illustrere egne oplevelser, undersøgelser og modeller.
3.-4. klassetrin	Eleven kan beskrive enkle naturfaglige og teknologiske problemstillinger.	Eleverne lærer om fagsprog som noget andet end hverdagssprog, bl.a. gennem faglig læsning. Eleverne redegør mundtligt for afgrænsede emner. Derudover arbejder de med transformationer mellem multimodale former, fx fra figur til tekst, fra diagram til tale osv.
5.-6. klassetrin	Eleven kan kommunikere om natur og teknologi.	Eleverne arbejder med formidling i tale og skrift, herunder brug af multimodale virkemidler. De lærer tillige at formulere naturfaglige forklaringer samt at diskutere og argumentere med inddragelse af naturfaglig viden.
7.-9. klassetrin	Eleven kan kommunikere om naturfaglige forhold med biologi.	Eleverne arbejder med formidling om og med naturfag til specifikke målgrupper. Der lægges vægt på brugen af fagsprog og på begrundede valg af multimodale virkemidler. Eleverne lærer samtidig at indgå i vidensbaserede diskussioner om problemstillinger samt at vurdere kilder og argumentation kritisk.

4.5 Samspil mellem de naturfaglige kompetenceområder

I undervisningen vil flere naturfaglige kompetenceområder ofte være i spil på samme tid, fx er det svært at forestille sig en undervisningssituation, hvor elevernes arbejde med undersøgelse ikke også giver anledning til, at de diskuterer, hvad de skal gøre, hvad der sker, og hvordan det skal forstås. Dermed udvikles ikke kun deres undersøgelseskompetence, men i nogen udstrækning også aspekter af perspektiverings- og kommunikationskompetencerne. Tilegnelse af naturfaglig kompetence forudsætter, at eleverne ved, hvilke

naturfaglige kompetencemål de arbejder hen imod, og at der i undervisningen skabes rum for refleksion hos eleverne over, hvordan den igangværende aktivitet bidrager til naturfaglig kompetence. Et frugtbart samspil mellem de naturfaglige kompetenceområder opnås således bedst, hvor flere kompetencer målrettet og eksplicit bringes i spil i undervisningsmæssige sammenhænge. Eksempler på dette gives i det følgende.

Undersøgelse og modellering går hånd i hånd i naturvidenskab og naturfag, idet undersøgelserne tjener til at konstruere, validere og revidere modeller, samtidig med at hidtidige modeller former de spørgsmål, som undersøges, og måderne dette gøres på. Eleverne kan lære noget om arbejdsmåderne i naturfag ved at designe undersøgelser, som målrettet efterprøver og reviderer en model eller sammenligner flere konkurrerende naturfaglige modeller.

Perspektiverings- og kommunikationskompetencerne bringes i tæt samspil, når eleverne diskuterer og argumenterer i tilknytning til samfundsmæssige problemstillinger med naturfagligt islæt. Et andet aspekt af perspektiveringskompetencen er evnen til at belyse naturvidenskabens og naturfagernes natur. Herunder hører naturvidenskabens særlige måde at kommunikere på, dens særlige sprog og udtryksformer, fx blogs, tekniske håndbøger, posters, artikler og den særlige kommunikative praksis, som er en vigtig del af naturvidenskabens, nemlig at resultater lægges frem til diskussion, og at andre bedømmer og giver respons på artikler og andre produkter. Eleverne lærer at perspektivere til naturvidenskabens sociale praksis ved at undersøge en fælles overordnet problemstilling og i forlængelse heraf udarbejde et produkt, der kommunikerer deres resultater.

Undersøgelses- og perspektiveringskompetence går i særlig grad hånd-i-hånd, når undersøgelserne er knyttet til at belyse en samfundsmæssig problemstilling, og hvor undersøgelsens resultater kan indgå som en del af den perspektiverende opgavebesvarelse. Ofte vil eleverne, som en del af det problembaserede arbejde, skulle forholde sig kritisk til data og metoder i fx en kilde på nettet. Her er aspekter af undersøgelseskompetence en forudsætning for at foretage den perspektivering, som består i at forholde sig til den aktuelle problemstilling. Her vil det være relevant at italesætte forbindelsen mellem de to kompetencer og hjælpe eleverne til at tænke over, hvad de har lært om datakvalitet og styrker og svagheder ved undersøgelsesmetoder.

Modellerings- og kommunikationskompetencerne spiller stærkt sammen, idet brug af særlige modeller, fx symbolske formler og illustrationer som grafer og diagrammer, anses at være en del af normerne for god naturfaglig kommunikation. At lære sig at afkode og konstruere den slags modeller er på samme tid at udvikle modellerings- og kommunikationskompetence. Modeller har samtidig en vigtig kommunikativ funktion: de kan vise grundlæggende træk ved et atom, et stofkredsløb eller et problemløsende design. En elev, som forholder sig kritisk til, hvad der er med/ikke er med i en konkret model, udvikler på samme tid begge kompetencer.

Ovenstående eksempler er langt fra at udgøre en udtømmende liste. I princippet kunne alle kombinationer af to eller flere naturfaglige kompetencer være eksemplificeret. Overvejelsen her har været at illustrere, at de naturfaglige kompetencer kan spille stærkt og meningsfuldt sammen ved tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering af undervisningen i naturfagene.

5 Udviklingen i indholdet i undervisningen

Kapitlet beskriver indholdet i den fællesfaglige og fagopdelte undervisning i 7.-9. klasse. Den fagopdelte undervisning tager udgangspunkt i indholdet af færdigheds- og vidensområderne under hvert af de fire kompetenceområder, samt hvordan der med udgangspunkt heri arbejdes frem mod det kompetencemål, de er tilknyttet. Den fagopdelte undervisning skal ses i sammenhæng med den fællesfaglige undervisning, således at eleverne oplever én samlet undervisning.

5.1 Fællesfaglig undervisning i 7.-9. klasse

I løbet af 7.-9. klasse gennemføres mindst seks fællesfaglige undervisningsforløb. Formålet med det fællesfaglige samarbejde er at give eleverne mulighed for fordybelse og oplevelse af sammenhænge samt at udvikle deres evne til at indkredse, forstå og behandle problemstillinger som grundlag for at udvikle holdninger til og at kunne handle i komplekse situationer. Undervisningsforløbene kan være af varierende længde og omfang, men de skal basere sig på fagligt samspil og inddrage relevant indhold fra to eller alle tre naturfag, evt. i samspil med andre fag. I den sidste del af trinforløbet skal de fællesfaglige undervisningsforløb dog inddrage indhold fra alle tre naturfag.

De fællesfaglige undervisningsforløb skal ses i sammenhæng med den fagopdelte undervisning i de enkelte naturfag, og hvert fællesfaglige fokusområde skal formuleres på baggrund af mindst to af følgende kriterier:

- Det skal inddrage elevernes egne undersøgelser i lokalområdet.
- Det skal inddrage elevernes arbejde med teknologi.
- Det skal inddrage interesseudsætninger, så eleverne får mulighed for at tage stilling.

De fællesfaglige undervisningsforløb skal være problembaserede, de skal kunne rumme flere forskellige problemstillinger og rumme muligheder for, at eleverne arbejder inden for naturfagenes kompetenceområder.

Problembaseret undervisning er her karakteriseret ved, at:

- Eleverne er medbestemmende ift. valg af et afgrænset naturfagligt område.
- Eleverne belyser en eller flere problemstillinger inden for det afgrænsede naturfaglige område.
- Eleverne får lejlighed til på egen hånd at formulere og undersøge udvalgte spørgsmål, der relaterer sig til problemstillingen.
- Eleverne får lejlighed til at arbejde med handlinger eller forslag til handlinger undervejs i forløbet.

Problembaseret betyder her, at undervisningsforløbet har udspring i en autentisk situation, der kalder på elevernes forundring og naturfaglige undersøgelser. Det kan både være situationer fra elevernes nære omverden og fra andre steder, tider eller kulturer. Det er vigtigt at understrege, at undervisningsforløbet ikke behøver tage udgangspunkt i det, der klassisk forstås ved et problem, fx klimaproblemer eller fødevaremangel; der kan i lige så høj grad være tale om en forundring eller en udfordring, fx hvordan dyrene holder varmen om vinteren, eller hvordan en generator bliver så effektiv som muligt.

De fællesfaglige undervisningsforløb kan jf. ovenstående være lokalt fastlagte, de kan være tilpasset lokale forhold og ressourcer, og de kan forekomme inden for følgende fokusområder:

- Produktion med bæredygtig udnyttelse af naturgrundlaget
- Bæredygtig energiforsyning på lokalt og globalt plan
- Drikkevandsforsyning for fremtidige generationer
- Den enkeltes og samfundets udledning af stoffer
- Strålings indvirkning på levende organismer
- Teknologiens betydning for menneskers sundhed og levevilkår.

Fællesfaglig betyder her, at eleverne i undervisningsforløbet arbejder med indhold og metoder fra to eller alle tre naturfag i udskolingen. Centralt i forståelsen af begrebet fællesfaglig er, at undervisningsforløbet planlægges, så det opleves som fælles for eleverne; der kan altså ikke arbejdes parallelt eller flerfagligt med de forskellige naturfag, da det ikke er muligt for eleverne selv at gøre forløbet fælles. Et fællesfagligt undervisningsforløb kan fx være kendetegnet ved, at eleverne oplever fælles mål for forløbet, fælles undersøgelser, modeller og fagbegreber.

Fokusområde betyder her det naturfaglige tema eller problemfelt, som eleverne arbejder inden for i et fællesfagligt undervisningsforløb. Der er særlige kriterier for fokusområderne – se ovenfor.

En **problemstilling** er en afgrænset formulering, der indkredser den forundring, det modsætningsforhold eller den udfordring, som klassen eller en enkelt elevgruppe arbejder med. En god problemstilling kræver viden, og derfor vil det være almindeligt, at problemstillingen ændrer sig, efterhånden som undervisningsforløbet skrider frem. En problemstilling kan fx afgrænses gennem elevernes undren, eksisterende viden og undersøgelser.

5.2 Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet undersøgelse

Undersøgelseskompetence i biologi udvikles, når eleverne i en meningsfuld kontekst og inden for kompetenceområdets seks færdigheds- og vidensområder arbejder med at designe, gennemføre og evaluere undersøgelser samt drøfter undersøgelsers betydning for naturvidenskabelig erkendelse.

Kompetencemål efter 9. klasse

Eleven kan designe, gennemføre og evaluere undersøgelser i biologi.

Færdigheds- og vidensområdet Undersøgelser i naturfag

Undersøgelser anvendes i biologi til at belyse naturfaglige spørgsmål og problemstillinger af personlig og samfundsmæssig relevans. Elevernes arbejde med egne og andres undersøgelser kan desuden bidrage til deres forståelse af, hvordan naturvidenskabelig viden bliver til og deles. Undervisningen bygger på elevernes erfaringer fra natur/teknologi med at designe undersøgelser og indsamle data, nu med en højere grad af systematik og med hensyntagen til variabelkontrol. Eleverne skal kunne vurdere og diskutere deres undersøgelser i lyset af fx spørgsmål, hypoteser og/eller modeller. I denne sammenhæng er det vigtigt, at eleverne kan forholde sig kritisk til egne og andres data, og at de kan diskutere styrker og svagheder ved de anvendte undersøgelsesmetoder. Med voksende frihedsgrader gennem trinforløbet undervises eleverne, så de afslutningsvist evner selv at formulere og undersøge en naturfaglig problemstilling med naturvidenskabelige metoder og undersøgelsesteknikker. Gennem de fællesfaglige undervisningsforløb oplever eleverne, at naturvidenskabelige metoder er ens på tværs af de tre naturfag, og at de derfor er anvendelige for undersøgelser i alle de tre fag.

Færdigheds- og vidensområdet Evolution

I undervisningen kan eleverne arbejde med evolution, fx forståelsen af principperne for, hvordan arter er indbyrdes beslægtede og har udviklet sig gennem tiderne. Undervisningen har fokus på menneskets samspil med naturen, og eleverne kan gennem praktiske undersøgelser og observationer arbejde med adfærd og variation inden for arterne og organismernes tilpasninger til deres miljø.

I undervisningen kan eleverne arbejde med forskellige organismers kendetegn og deres systematik og klassifikation.

Færdigheds- og vidensområdet Økosystemer

I undervisningen kan eleverne undersøge forskellige biotoper og lære om udvalgte organismer og deres samspil med hinanden og deres tilpasninger til miljøet. Undervisningen har fokus på stofkredsløb i naturen og herunder undersøgelse af biotiske og abiotiske forhold. I undervisningen kan eleverne arbejde med, hvordan de kan tage ansvar for natur og miljø og har ud fra undersøgelser fokus på at drage konklusioner om fx tilpasninger til forskellige leveforhold.

Færdigheds- og vidensområdet Krop og Sundhed

Eleverne kan arbejde med både fysisk og psykisk sundhed og kroppens behov samt ansvarlig livsstil i forhold til sundhed. Undervisningen har fokus på at undersøge fødens sammensætning og energiindhold samt kroppens bevægeapparat gennem egne fysiske aktiviteter, herunder at sammenligne med bevægeapparatet fra andre organismer. Eleverne kan arbejde med undersøgelser af biologisk materiale og organsystemer, og herigennem have fokus på organernes funktioner, og hvordan egne spørgsmål kan undersøges gennem biologi. Undervisningen kan tage udgangspunkt i undersøgelser af sammenhængen mellem bevægelse, kondition og styrke.

Færdigheds- og vidensområdet Celler, mikrobiologi og bioteknologi

Undervisningen kan tage udgangspunkt i undersøgelser af dyre- og planteceller i mikroskop og i at sammenligne forskellige modeller af celler. I undervisningen kan eleverne arbejde med mikroorganismers betydning for mennesker og økosystemer og undersøge faktorer for mikroorganismers vækst og vækstbetingelser, og hvordan mikroorganismer indgår i fx fødevareproduktion og energiproduktion. Gennem arbejdet med celler, mikrobiologi og bioteknologi kan eleverne få indblik i naturvidenskabens og teknologiens betydning for samfundsudviklingen.

5.3 Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet modellering

Modelleringskompetence i biologi udvikles, når eleverne i en meningsfuld kontekst og inden for kompetenceområdets fem færdigheds- og vidensområder arbejder med at anvende og vurdere modeller samt drøfter modellens betydning for naturvidenskabelig erkendelse.

Kompetencemål efter 9. klasse

Eleven kan anvende og vurdere modeller i biologi.

Færdigheds- og vidensområdet Modellering i naturfag

Eleverne udvikler fortrolighed med mange forskellige modeltyper til et niveau, hvor de kan bruge dem til at beskrive, forklare og diskutere naturfaglige sammenhænge og problemstillinger. Eleverne lærer at forklare makrofænomener med mindre komplekse modeller og med at transformere fra en modeltype til en anden. I arbejdet med modellering som proces lærer eleverne at gennemføre undersøgelser med fokus på modeller, og med udgangspunkt i resultater fra egne eller andres undersøgelser sammenligner, reviderer eller konstruerer eleverne modeller.

Eleverne udvikler igennem undervisningen et metablik på modeller og modellering, således at de mod slutningen af trinforløbet kan vælge modeller efter formål, diskutere deres styrker og svagheder samt indgå i en samtale om modeller og modellering i relation til et specifikt fagligt indhold eller en problemstilling.

Færdigheds- og vidensområdet Evolution

Eleverne har i undervisningen fokus på at anvende, forklare og vurdere forskellige modeller, som beskriver arternes udvikling, og de faktorer og mekanismer, der har betydning for denne udvikling. Undervisningen har fokus på evolutionsteori og dennes betydning for udvikling af kultur og verdensbilleder.

Undervisningen kan tilrettelægges med fokus på, at eleverne anvender og lærer om vurderingskriterier for evolutionære modeller og udvikler kritisk stillingtagen til forskellige modeller af udviklingsteorier.

Færdigheds- og vidensområdet Økosystemer

Undervisningen har fokus på menneskets samspil med naturen, og eleverne kan arbejde med at udvælge, anvende og vurdere modeller, som kan forklare sammenhænge og processer i naturen.

Undervisningen kan tage udgangspunkt i udvalgte modeller til at forklare kredsløb og energistrømme og til at vurdere egne og andres undersøgelser i naturen. Der kan være fokus på processer i økosystemer samt anvendelse af modeller og repræsentationer til at beskrive egne og andres data.

Færdigheds- og vidensområdet Krop og sundhed

Undervisningen har fokus på elevernes ansvarlighed for egen sundhed, og modeller kan anvendes til at forklare og forstå funktioner, behov og sammenhænge mellem kroppens organer og systemer. Eleverne kan arbejde med vurdering af forskellige modeller, som beskriver og forklarer sammenhænge om fysisk udfoldelse, kroppens reaktioner og dens behov set i et sundhedsperspektiv. I undervisningen kan eleverne arbejde med kritisk stillingtagen til modeller og med at udvælge, anvende, vurdere og re-designe modeller, der beskriver og forklarer reproduktion og forsvarsmekanismer.

Celler, mikrobiologi og bioteknologi

Undervisningen har fokus på at anvende, forstå og forklare modeller, der viser opbygning og funktioner i forskellige celletyper, og kan omfatte konstruktion af egne modeller.

Eleverne kan arbejde med både konkrete og abstrakte modeller, såvel analoge som digitale, der beskriver mikroskopiske egenskaber og processer i cellerne, herunder fx modeller om arvelighed og kroppens dannelse af stoffer og celler.

5.4 Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet perspektivering

Perspektiveringskompetence i biologi udvikles, når eleverne i en meningsfuld kontekst og inden for kompetenceområdets seks færdigheds- og vidensområder arbejder med at perspektivere biologi til omverdenen og relatere indholdet i faget til udvikling i naturvidenskabelig erkendelse.

Kompetencemål efter 9. klasse

Eleven kan perspektivere biologi til omverdenen og relatere indholdet i faget til udvikling af naturvidenskabelig erkendelse.

Færdigheds- og vidensområdet Perspektivering i naturfag

I løbet af udskolingen udvikles elevernes perspektiveringskompetence. I biologi skal eleverne lære at perspektivere både inden for rammerne af faget og til de andre naturfag, og de analyserer, vurderer og forholder sig til relevante problemstillinger med optik fra biologi. Eleverne lærer at sammenholde arbejdsmåder i biologi med centrale træk ved naturvidenskabens måde at arbejde på. De lærer også at give eksempler på, hvorledes viden i naturvidenskab har udviklet sig og har kulturel betydning.

Færdigheds- og vidensområdet Evolution

Undervisningen kan have fokus på naturlige og kunstigt fremstillede stoffers betydning for levende organismers trivsel og udvikling. Eleverne kan arbejde med livsbetingelser i naturlige og menneskepåvirkede miljøer og organismers udvikling, tilpasning og trivsel i disse. Med udgangspunkt i viden om, hvordan gener kan påvirkes og manipuleres, kan eleverne lære at forholde sig til forskellige handlemuligheder i relation til sundhed, miljø og produktion og relatere til etiske og samfundsmæssige problemstillinger.

Færdigheds- og vidensområdet Økosystemer

Gennem undervisningen lærer eleverne om økosystemer og herunder udvalgte klima- og plantebælter. Undervisningen kan have fokus på bæredygtighed og kan inddrage perspektiver på, hvordan mennesker kan leve i samspil med og påvirke økosystemer og forskellige organismers levevilkår. Med udgangspunkt i viden om, hvordan biologiske, fysisk-kemiske og geografiske faktorer påvirker miljøsystemer og biodiversitet, kan eleverne lære at diskutere problemstillinger og handlemuligheder og perspektivere til fx levevilkår i andre lande og kulturer.

Færdigheds- og vidensområdet Krop og sundhed

Gennem undervisningen lærer eleverne om sundhed og om at perspektivere til fx personlig livsstil og levevilkår i egen og andre kulturer. I undervisningen kan eleverne arbejde med at forholde sig til sundhedsmæssige problemstillinger ud fra biologisk viden. Eleverne kan på den baggrund lære at diskutere handlemuligheder i forhold til fx interesser, miljø-mæssige problemstillinger, forebyggelse og helbredelse og forbinde det til egen hverdag.

Færdigheds- og vidensområdet Celler, mikrobiologi og bioteknologi

Undervisningen kan tage udgangspunkt i erhvervsmæssig anvendelse af bioteknologi, og hvordan den kan kobles til biologiske processer. I undervisningen kan eleverne fx diskutere fordele og risici ved anvendelse af bioteknologi og vurdere argumenter og interesseforhold, der knytter sig til anvendelsen samt betydningen for samfundsudviklingen.

Færdigheds- og vidensområdet Anvendelse af naturgrundlaget

Undervisningen kan tilrettelægges med udgangspunkt i viden om dyrkningsformers påvirkning af naturgrundlaget og vores ressourceforbrug og herunder sammenligne og vurdere forskellige produktionsformer. Undervisningen kan tage udgangspunkt i, hvordan bæredygtig produktion udfordrer forskellige interesser og påvirker naturforvaltningen. Undervisningen har fokus på løsnings- og handlemuligheder ved bæredygtig udnyttelse af naturgrundlaget.

5.5 Færdigheds- og vidensområder under kompetenceområdet kommunikation

Kommunikationskompetence i biologi udvikles, når eleverne i en meningsfuld kontekst og inden for kompetenceområdets fire færdigheds- og vidensområder arbejder med at kommunikere om naturfaglige forhold med biologi samt drøfter, hvilken betydning for naturvidenskabelig erkendelse, kommunikation i, om og med biologi har.

Kompetencemål efter 9. klasse

Eleven kan kommunikere om naturfaglige forhold med biologi.

Færdigheds- og vidensområdet Formidling

Eleverne kommunikerer mundtligt og skriftligt på forskellige måder om naturfag ved brug af egnede medier og i forhold til udvalgte målgrupper. De vurderer kvaliteten af deres egen og andres kommunikation om naturfaglige forhold, og der lægges vægt på kildekritik samt arbejdes med konstruktiv feedback.

Færdigheds- og vidensområdet Argumentation

Eleverne arbejder med argumentation ved at indgå i naturfaglige diskussioner og ved at formulere påstande og begrunde dem med naturfaglig viden og erfaring fra egne eller andres undersøgelser. Eleverne lærer logisk ræsonnement og kausalitet, som er et særkende for naturvidenskaben, og de diskuterer forskellige typer af argumenters fordele og ulemper til forskellige formål. Eleverne arbejder også med at vurdere gyldigheden af andres argumentation i forskellige situationer, og de anvender naturfaglig argumentation, når det er relevant, og sammenligner med andre argumentationstyper.

Færdigheds- og vidensområdet Ordkendskab

Eleverne udtrykker sig mundtligt og skriftligt præcist og nuanceret på et alderssvarende niveau, og de anvender fagord og begreber fra undervisningen i biologi i både mundtlige og skriftlige situationer. I undervisningen adskilles hverdagsprog fra fagsprog, og eleverne udvikler løbende deres hverdagsprog til at blive til fagsprog ved at anvende ordforståelsesstrategier, når de møder ukendte begreber.

Færdigheds- og vidensområdet Faglig læsning og skrivning

Eleverne skriver og læser forskellige tekster og teksttyper, herunder modeller og repræsentationer, i biologi, og de undersøger teksternes formål og struktur. Der er fokus på naturfaglige teksters indholdsmæssige og sproglige særkender, fx objektivitetskrav og nominaliseringer.

6 Tværgående emner og problemstillinger

Biologi indgår i samarbejde med andre fag i fagrækken, hvor det giver mening i forhold til mål, indhold og metoder, jf. folkeskolelovens § 5, stk. 1, pkt. 3 om at give eleverne *“mulighed for at anvende og udbygge de tilegnede kundskaber og færdigheder gennem undervisningen i tværgående emner og problemstillinger”*. En særlig forpligtelse i forbindelse med de fællesfaglige undervisningsforløb i naturfagene er beskrevet i læseplanens kapitel 5. I forbindelse med den obligatoriske projektopgave kan biologi indgå på lige fod med andre fag.

Folkeskolelovens § 1 sætter en retning for, hvilke emner og problemstillinger det kan være relevant at inddrage i den tværgående undervisning. I stk. 1 angives dansk kultur og historie, andre lande og kulturer samt menneskets samspil med naturen som indhold, der er overordnet fag. På tilsvarende vis kan folkeskolelovens § 1, stk. 3 ses som retningsgivende for emner og problemstillinger, det kan være relevant at belyse på tværs af fag: *“Folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre”*. Sammenfattende kan kultur, historie, natur og samfundsliv ses som retningsgivende for valg af relevant indhold i tværgående emner og problemstillinger.

7 Tværgående temaer

Læseplanerne i alle fag indeholder korte beskrivelser af de overordnede rammer for arbejdet med de tre tværgående temaer: innovation og entreprenørskab, it og medier samt sproglig udvikling. De tværgående temaer inddrages i det enkelte fag i det omfang, det er meningsgivende.

7.1 Innovation og entreprenørskab

Innovation og entreprenørskab i biologi har til formål at udvikle elevernes kompetencer til at skabe, udvikle og handle på en naturfaglig baggrund. Som en del af dette skal elevernes kreativitet, omverdensforståelse og tillid til egne muligheder styrkes, jf. folkeskolens formål § 1 stk. 2.

Grundlæggende skal eleverne lære biologi samtidig med, at de udvikler forbedringer af produkter, metoder og problemløsende forslag m.m. af relevans for andre. I innovation vægtes det højt, at forbedringerne er originale i sammenhængen. I entreprenørskab lægges der større vægt på, at forbedringerne omsættes til handling i den virkelige verden.

Eleverne skal opleve, at man kan være innovativ og skabende i undervisningen i biologi, både som en del af den daglige undervisning og i særlige forløb med udtalt fokus på innovation og entreprenørskab. Elever, der designer og optimerer egne undersøgelser og modeller, er ét aspekt af dette. Eleverne skal også have mulighed for at samarbejde om sammenhængende designprocesser, hvor de idégenererer, udarbejder skitser, gennemfører relevante naturfaglige undersøgelser samt konstruerer, tester og optimerer foreløbige løsninger (prototyper). Det innovativt skabende og handlingsrettede bør tilgodeses i arbejdet med problemstillinger, både i fagopdelte og fællesfaglige forløb.

7.2 It og medier

Elevernes udvikling af digitale kompetencer er et centralt element i undervisningen i faget biologi og i den fællesfaglige undervisning. Anvendelsen af it og medier kan understøtte læreprocesserne i forbindelse med undersøgelse, modellering, perspektivering og kommunikation. Ved arbejdet med it og medier udvikles elevernes kritiske stillingtagen til kilders anvendelighed og begrænsninger ift. egne naturfaglige problemstillinger og spørgsmål. Eleverne arbejder med at blive digitalt myndige ved at være kritisk undersøgende, analyserende modtagere, kreative producenter og ansvarlige deltagere.

7.3 Sproglig udvikling

Der er fokus på de fire dimensioner af det talte og det skrevne sprog: samtale, lytte, læse og skrive. Det centrale er at styrke elevernes sproglige udvikling og dermed klæde dem på til at tilegne sig de forskellige fagtekster og blive i stand til at formidle faglig relevant viden mundtligt og skriftligt. Derfor skal undervisningen være tilrettelagt, så eleverne får mulighed for aktivt at bruge fagsproget i undervisningen.

Eleverne lærer om forskelle mellem hverdagsprog og fagsprog. Hvor hverdagssproget er karakteriseret ved at have rødder i talesproget, tæt forbundet med personlige oplevelser og handling, har fagsproget afsæt i fagterminologi og er mere upersonligt, logisk og generaliserende.

Fagsproget i biologi har nogle generelle og fremmedartede træk, der indgår i undervisningen. Det handler ikke kun om fagudtryk. Det vedrører også måder at ræsonnere på samt teksternes opbygning, genrer og grammatiske strukturer. Det er en central del af undervisningens indhold i biologi, at eleverne lærer at arbejde med multimodale tekster og de repræsentationsformer, der er knyttet til naturfagene.

De mest benyttede tekstgenrer i biologi er:

- Instruerende tekster, som optræder i vejledninger til fx undersøgelser.
- Forklarende tekster, som optræder i forklaringer med årsagsfølger.
- Beskrivende tekster, som optræder i definitioner.
- Ikke-fortløbende tekster, som illustrationer, modeller, billedtekster, faktabokse mv. som i multimodale tekster.

Hver tekstgenre har sine karakteristika, som eleverne skal lære at mestre.

Den sproglige udvikling i biologi kan indgå i arbejdet med alle fire kompetenceområder, men under kommunikationskompetence, som omfatter formidling, ordkendskab samt faglig læsning og skrivning, står den særligt centralt. Der er løbende fokus på at formidle med vægt på naturfaglig argumentation, og undervisningen tilrettelægges, så eleverne lærer at forholde sig kildekritisk til viden som baggrund for kommunikation, diskussion og stillingtagen. Eleverne skal opnå en fornemmelse for, at kilder kan have forskellig intention og troværdighed, og at forskellige formidlingsformer egner sig til formidling af forskelligt indhold og til forskellige målgrupper.

Undervisningsvejledning

Indhold

1 Om undervisningsvejledningen	40
<hr/>	
2 Elevernes alsidige udvikling	41
2.1 Elevens lyst til at lære mere	41
2.2 Elevens selvvirksomhed i læringsituationer	42
2.3 Elevens deltagelse i sociale og faglige fællesskaber	44
<hr/>	
3 Tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering af undervisningen	46
3.1 Elevcentrering i faget	46
3.2 Undersøgelsesbaseret naturfagsundervisning	46
3.3 Det virkelighedsnære og anvendelsesrettede i undervisningen	49
3.4 Variation i undervisningen	53
3.5 Hverdagsforestillinger	54
3.6 Undervisningsdifferentiering	55
3.7 Eksempler på tilrettelæggelse af biologiundervisningen	59
<hr/>	
4 Forholdet mellem kompetencer og indhold	61
4.1 Progression inden for de naturfaglige kompetenceområder fra 1.-9. klasse	62
4.2 Sammenhænge mellem forløb i biologi og fællesfaglige undervisningsforløb	68
4.3 Undersøgelsesmetoder i biologi	69
4.4 Naturvidenskabens ABC	70
4.5 Læremidler til biologi	73

5	Almene temaer	74
5.1	Understøttende undervisning	74
5.2	Åben skole	75
5.3	Bevægelse i undervisningen	75
5.4	Motivation i naturfagene	76
5.5	De obligatoriske emner	78
5.6	Regler for sikkerhed i naturfagsundervisningen	79

6	Tværgående emner og problemstillinger	81
6.1	Tværfaglighed	81

7	Tværgående temaer	83
7.1	Innovation og entreprenørskab	83
7.2	It og medier	84
7.3	Sproglig udvikling	85

8	Tilpasning af undervisning til elevernes forudsætninger	90
---	---	----

9	Referencer	91
---	------------	----

1 Om undervisningsvejledningen

Undervisningsvejledningen giver information, støtte og inspiration til at kvalificere de mange valg, som læreren, i samarbejde med sin leder og sine kolleger, tager i sin praksis. Den informerer om de bestemmelser i folkeskoleloven og i Fælles Mål, som vedrører undervisningen i faget, og den støtter ved at forklare og eksemplificere centrale dele af fagets indhold.

Endelig giver undervisningsvejledningen inspiration til og understøtter tilrettelæggelse af undervisning i faget ved at beskrive forskellige mulige valg i tilrettelæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af undervisningen. I forbindelse med disse beskrivelser bidrager den til at synliggøre forskellige veje i tilrettelæggelsen af undervisningen, bl.a. ved at lægge op til diskussion af potentialer og begrænsninger i forskellige former for undervisningspraksis.

2 Elevernes alsidige udvikling

Det fremgår af folkeskolens formål § 1, at folkeskolen i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der bl.a. giver dem lyst til at lære mere og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling. Elevens alsidige udvikling beror fx på, at eleven oplever at have kontrol over egen situation i skolen, at være engageret i undervisningen, at kunne udfordre og anvende sine faglige styrker og læringsmåder, at bidrage til skolens fællesskaber og meget andet.

Faget biologi skal i samarbejde med skolens øvrige fag og emner bidrage til elevens alsidige udvikling. Arbejdet med biologifagets indhold skal bidrage til elevens demokratiske dannelse og personlige engagement, således at eleven bliver bevidst om, hvordan eleven kan indgå i det samfund, eleven er en del af, med afsæt i egne ræsonnementer og med forståelse for, hvorfor andre vælger at handle anderledes. Hensigten med biologiundervisningen er derfor at udvikle elevens selvvirksomhed, ansvarlighed over for naturen og interkulturelle forståelse, jf. § 1. Et fokus på elevens alsidige udvikling ved tilrettelæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af biologiundervisningen kan derfor bidrage til, at eleven får lyst til at lære mere, at eleven udnytter sine læringspotentialer, og at eleven får lyst til at indgå i og bidrage til den større sociale sammenhæng.

Et fokus på elevens alsidige udvikling er en del af lærerens og lærerteamets overvejelser om undervisning, fællesskaber og interaktioner samt valg af aktiviteter og øvelser i undervisningen i biologi.

2.1 Elevens lyst til at lære mere

Lyst er en grundlæggende drivkraft i forhold til at udvikle sig og lære. Lyst er forbundet med motivation, nysgerrighed og personligt engagement. Elevens oplevelse af lyst til at lære er betinget af tre grundlæggende behov (Deci og Ryan, 2000):

1. Elevens mulighed for selvbestemmelse

Overvejelser:

- Læreren vurderer, hvad eleven kan være med til at bestemme noget om i relation til undervisningen.
- Undervisningen tager så vidt muligt afsæt i elevens personlige engagement, initiativ og undrende spørgsmål.
- Eleven er med til at formulere mål for og evaluere sin egen læring.
- Læreren vælger i samarbejde med eleven arbejdsformer i undervisningen, som kan fremme personligt engagement hos eleven.

2. Elevens oplevelse af mestring og kompetence

Overvejelser:

- Læreren stiller passende differentierede udfordringer, som eleven har mulighed for at lykkes med, evt. med hjælp og vejledning fra andre elever og læreren selv.
- Undervisningen inddrager varierede arbejdsformer og -metoder, der appellerer til elevens arbejdsglæde, og som hjælper eleven til nye læringsstrategier.
- Læreren hjælper eleven med at forstå egne individuelle forudsætninger for læring, og hvordan disse bedst kan bringes i spil i undervisningen.
- Læreren søger at drage elevens kompetencer, viden og erfaringer på tværs af fag, skole og fritid ind i undervisningen.

3. Elevens involvering i relationer:

Overvejelser:

- Læreren rammesætter elevens deltagelse i fællesskaber med afsæt i sin viden om de forskellige elever og den samlede elevgruppe.
- Læreren faciliterer elevens involvering i forskellige typer af samarbejde, der styrker både sociale og faglige relationer.
- Undervisningen involverer så vidt mulig elevens holdninger og perspektiver i arbejdet med at udvikle elevens forståelse for, hvorfor andre kan have andre holdninger og vælger at handle anderledes end en selv.
- Læreren faciliterer elevens arbejde med elevfeedback.

Alle tre grundlæggende behov bør tilgodeses i tilrettelæggelse og gennemførelse af biologiundervisningen, da de udgør kernen for oplevelsen af motivation hos eleven og derigennem også lysten og nysgerrigheden til at lære mere. Se også afsnittet om motivation, **kapitel 5**. Dertil bør overvejelser om indretning og rammesætning af læringsrummet også inddrages i tilrettelæggelsen, da læringsmiljøet og de fysiske rammer har indvirkning på, om eleven finder undervisningens indhold og aktiviteter og meningsfulde og motiverende (Andersen, 2017).

2.2 Elevens selvvirksomhed i læringsituationer

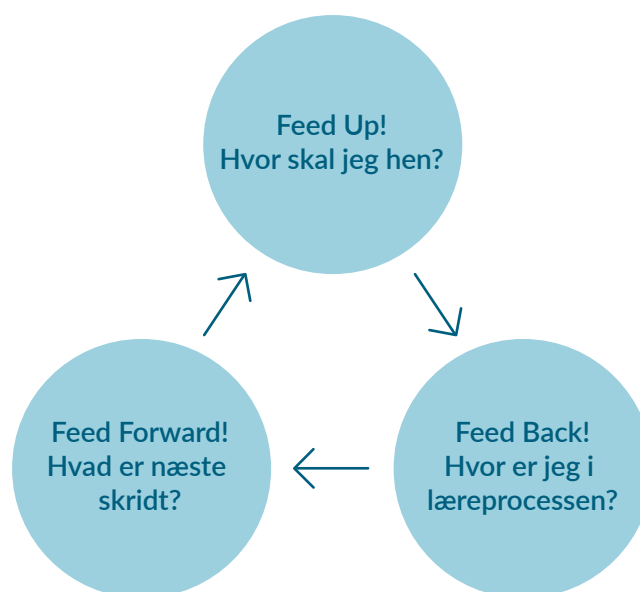
Til at fremme elevens alsidige udvikling i biologi anvendes der i undervisningen varierede og differentierede arbejdsformer, som understøtter udviklingen af den enkelte elevs naturfaglige kompetencer, herunder elevens biologiske erkendelse af verden. Faget arbejder bl.a. med afsæt i praktisk undersøgende arbejde, hvor eleven øver sig i selvstændigt at vælge passende læringsstrategier, redskaber og metoder til sine undersøgelser af biologiske problemstillinger i samarbejde med andre elever. Det praktiske arbejdes samspil med relevant understøttende teori er centralt for elevens analyse af biologiske fænomener og problemstillinger. Udvikling af elevens ræsonnement, engagement og stillingtagen understøttes bl.a. gennem arbejdet med fagsprog i biologiundervisningen, hvor eleven øves i at formidle biologisk indhold med præcise fagudtryk og saglige argumenter – at debattere nuanceret og kunne vurdere validiteten af forskellige udsagn og at forholde sig til holdninger, der afviger fra elevens egne.

Elevens mulighed for at lære på forskellige måder indbefatter også elevens selvregulerende læring (Bandura, 1999), dvs. at eleven selvstændigt reflekterer over og arbejder med sin egen læring i forhold til de mål eller intentioner, eleven har for sin biologifaglige læring. Læreren bør derfor støtte og vejlede den enkelte elev i at:

- Kunne reflektere over elevens egne læreprocesser, anvendelsen af læringsstrategier, og hvordan eleven arbejder bedst.
- Udvalge de strategier, som kan hjælpe eleven videre i læringsprocessen.
- Beskrive elevens progression og ambitioner for videre udvikling.
- Give og modtage feedback.

At træne eleven i selv at vælge, hvilke læringsstrategier der er anvendelige i forhold til at undersøge og arbejde med en given problemstilling i biologi, er også hensigtsmæssigt i forhold til at styrke læringsprocesserne i de flerfaglige undervisningsforløb i naturfagene frem mod den fælles prøve i fysik/kemi, biologi og geografi, hvor kompleksiteten i problemstillingerne er større, ligesom kravet til elevens selvstændighed og samarbejde med andre elever også er det.

Figur 1: Feedbackspørgsmål i arbejde med elevens selvregulerende læring (Hattie og Timperley, 2007)

Eksempler på varierede arbejdsformer i biologiundervisningen

Paneldebat, rollespil, formulering af holdningsspørgsmål, arbejde med statistisk materiale, dilemmaspil med afsæt i cases, fremtidsværksted, dokumentar, undersøgelse af modeller, praktisk undersøgende arbejde, feltundersøgelser, dissekering, mikroskopering, ekskursioner, produktion af egne data, peer to peer-projekter, udarbejdelse af simulering samt speake en photostory.

Eksempler på læringsstrategier

LOKUS: Læse, Organisere, Kollaborere, Undersøge og Skrive.

Selvevaluering, elevfeedback, at sætte mål, udarbejde et system for data, stille spørgsmål, forme konsekvenser for sig selv, gentage/øve sig, at kunne huske, at kunne søge vejledning hos andre elever og læreren, tage noter og undersøge kilder (Zimmermann, 2000).

2.3 Elevens deltagelse i sociale og faglige fællesskaber

En væsentlig del af elevens alsidige udvikling i folkeskolen omhandler de værdifulde faglige og sociale relationer til andre elever, lærere og ressourcepersoner, som eleven indgår i. Det er et faktum, at elevens følelse af at blive set og anerkendt, og oplevelsen af at tilhøre et fællesskab, har direkte indflydelse på de udviklings- og læreprocesser, eleven til daglig er en del af. En elev, der trives i relationer, er en elev, der er åben for læring (SFI, 2015). Det er derfor afgørende for den enkelte elev at lære at indgå i og bidrage aktivt til de forskellige børne- og læringsfællesskaber i skolen, som læreren, i samarbejde med forældrene, har ansvar for at facilitere. Elevens oplevelse af personlig integritet og frihed til at vælge skal bevares (selvbestemmelse), samtidig med at de forpligtende aspekter af fællesskaberne er velbegrundede og forståelige for eleven. Lykkes dette, har det naturligvis stor værdi i sig selv, da det er en direkte forberedelse til elevens deltagelse i et samfund, jf. folkeskolens formål § 1.

Arbejdet med elevens muligheder for at lære sammen med andre handler bl.a. om social og emotionel læring, SEL, (Rambøll og Aarhus Universitet, 2014) og om, at læreren rammer sætter betingelserne for deltagelse i fællesskabet for eleven. Undervisningen i biologi iværksætter elevens sociale kompetencer på et direkte og indirekte niveau gennem hhv. de valgte emner og det valgte indhold for undervisningen og gennem de valgte aktiviteter, arbejdsformer og øvelser, bl.a. at eleverne samarbejder i grupper. Undervisningen skal give mulighed for, at eleven reflekterer over egne sociale og emotionelle kompetencer og øver sig i at bringe disse i spil i hverdagslige situationer og i relation til andre.

Eksempel: Indirekte og direkte SEL i biologi

Der arbejdes med interessekonflikter i 8. klasse omhandlende fødevarerproduktion på globalt plan. Eleverne skal forholde sig til dilemmaet om, hvordan fremtidens fødevarerforsyning bedst sikres, hvis hele jordens befolkning skal brødfødes, samtidig med at vi gerne vil opretholde en bæredygtig miljømæssig produktion. Eleverne bliver inddelt i nogle grupper, hvor hver gruppe bliver tildelt en rolle forskellig fra de andre grupper. En rolle kunne fx være "den konventionelle landmand, der dyrker majs i USA", der repræsenterer en række holdninger, som de skal påtage sig i en fælles debat i klassen. Eleverne har forinden arbejdet med forskellige cases, der knytter an til de roller, de skal spille.

Direkte SEL

- Eleven forholder sig til sine egne personlige følelser og holdninger i relation til emnet.
- Eleven øver sig i at bringe holdninger i spil, der ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med sine egne.
- Eleven forholder sig lyttende og kritisk til diskussionens andre argumenter.
- Eleven anvender saglige argumenter i diskussionen og søger at skelne mellem patos, etos og logos.
- Eleven samarbejder med andre om holdninger med afsæt i biologifaglighed.

Indirekte SEL

- Eleven oplever, at andres holdninger også skal have plads, selvom eleven er uenig.
- Eleven forholder sig til og forsøger at forstå bevæggrunde for andres holdninger og følelser.
- Eleven regulerer sine holdninger i takt med diskussionens udvikling.

3 Tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering af undervisningen

Læreren skal tilrettelægge undervisningen med henblik på, at den enkelte elev lærer mest muligt og får lyst til at lære mere. I naturfagene opnås dette bedst gennem en undervisning, som er elevcentreret, undersøgelsesbaseret, virkelighedsnær og anvendelsesorienteret samt tilrettelagt med vægt på, at eleverne oplever en varieret og sammenhængende undervisning. Nedenfor vil udvalgte og fagligt relevante udmøntninger af disse centrale principper blive omtalt.

3.1 Elevcentrering i faget

Elevcentrering betyder bl.a., at undervisningen tager afsæt i det, eleverne allerede ved og kan. Forud for et nyt forløb er det således en god idé, at læreren som afsæt for den videre tilrettelæggelse skaffer sig indblik i elevernes forforståelser. Det kan fx gøres ved at lade eleverne gennemføre en tænkeskrivning i tre kolonner: a) "Det ved jeg med sikkerhed om X-emne", b) "Det er jeg usikker på ifm. X-emne" og c) "Det vil jeg gerne lære mere om". Det kan også gøres ved at indsamle elevernes respons undervejs i klassens diskussion af en relevant "grubletegning"¹. En sådan afdækning vil kunne identificere, hvor undervisningen bør begynde, og vil samtidig kunne give pejlemærker for at differentiere undervisningen. Elevcentrering handler også om, at det grundlæggende er eleverne, som må udføre læringsarbejdet gennem deres aktive undersøgelser, bearbejdnings og diskussioner. Hvis læreren har leveret faglige input i en klassesammenhæng, så er det afgørende, at eleverne herefter får tid til selv at bearbejde disse, så de giver mening for dem og kan forbindes med deres forudgående viden. Endelig betyder elevcentrering også, at undervisningen er lydhør ift. elevernes ønsker, herunder at den så langt som muligt åbner for, hvad eleverne anser for relevant og vigtigt. Se også nedenfor om elevernes hverdagsforestillinger.

3.2 Undersøgelsesbaseret naturfagsundervisning

Der er en lang tradition for, at eleverne udfører praktisk undersøgende arbejde i naturfagsundervisningen. Undersøgelserne bruges typisk til at illustrere, konkretisere og evt. eftervise et allerede gennemgået fagligt indhold.

I en undersøgelsesbaseret undervisning er det undersøgende arbejde et helt centralt *omdrejningspunkt* for elevernes læring. Karakteristiske træk ved denne tilgang til undervisningen er:

- Eleverne undersøger *autentiske* spørgsmål, dvs. spørgsmål i forlængelse af elevernes undren eller spørgsmål, som de finder det vigtigt at finde svar på.
- Undersøgelserne er så åbne og giver så mange *frihedsgrader til eleverne*, som de kan håndtere inden for deres nære udviklingszoner. Frihedsgraderne kan komme til udtryk ved, at det er eleverne selv, der designer/strukturerer deres undersøgelse, og ved at en undersøgelses resultat ikke er kendt af eleverne på forhånd.

¹ Enkel tegning af situationer, hvor eleverne kommer med udsagn om et naturfagligt fænomen. På astra.dk kan der hentes grubletegninger.

- Eleverne *træner evidensbaseret tænkning* ved selv at finde mønstre og mening i egne og andres data, prøve at slutte på det foreliggende grundlag og formulere forklaringer i forlængelse af data.
- Undersøgelsens *processer, de anvendte metoder og tilegnelsen af undersøgelseskompetence* er mindst lige så vigtigt som begrebslæringen.
- Undersøgelser indebærer *ikke nødvendigvis hands-on* og egen dataindsamling. Kort, statistikker og data fra større monitoreringer af fx Jordens tilstand er eksempler på eksterne data, som fint kan tjene som afsæt for empirisk undersøgelse.
- Der er *tydelighed for eleverne omkring formålet* med den enkelte undersøgelse, så deres fokus og opmærksomhed ledes på vej.

Undersøgelserbaseret naturfagsundervisning giver plads til og støtter eleverne i at forsøge at finde *deres* svar på *deres* naturfaglige spørgsmål – modsat en fagcentreret undervisning, hvor læreren giver de autoriserede svar på fagets traditionelle spørgsmål.

Undersøgelserbaseret undervisning er motiverende for eleverne, hvis blot de har fornemmelsen af at kunne håndtere udfordringerne i undersøgelsesarbejdet. Hvis eleverne skal prøve at udforme deres egne forsøg, vil det ofte være naturligt at afgrænse materialer og apparatur: "det er disse ting, som I må bruge til undersøgelsen". Ofte vil det også være relevant at demonstrere brugen af specifikt målegrøj, fx hvordan en datalogger virker. Hvis eleverne har svært ved at gennemføre forsøg med variabelkontrol, så er det ofte mere håndterbart, såfremt det formuleres i termer af "fair test", hvor børnene vurderer, om omstændighederne gør det rimeligt at sammenholde/sammenligne to udfald. Fx: "Diskuter i grupperne, hvordan man udfører en fair test af, om forskellige jordbundstyper fremmer eller hæmmer bygs vækst?". Når eleverne først har fundet ud af, hvorledes jordstruktur og vandbindingsevne hænger sammen, så ved de, at måling af fugtighed kan besvare spørgsmålet. Men: er det fair at sammenligne jordprøver i forskellig mængde, og betyder det noget, at de er gravet op? Skal byggen spire i jorden, eller er det mere fair at plante ens planter ud? Skal de plantes ud, så de står lige tæt? I hvilken dybde skal fugtigheden måles? Alt sammen metodeovervejelser, som eleverne ville være afskåret fra, hvis man havde udleveret en øvelsesvejledning med en opskrift på en hensigtsmæssig undersøgelse. Hvis nogle grupper går i stå i deres overvejelser, kan man med fordel samle klassen til en kort del-og-stjæl-seance, hvor eleverne udveksler idéer til, hvordan undersøgelsen kan udføres.

Som lærer har man i den undersøgelserbaserede undervisning en vigtig stilladserende rolle: man giver få svar, men stiller mange spørgsmål, som kan være med til at fokusere elevernes opmærksomhed på kritiske aspekter: "Har I undersøgt, om...?" eller "Har I målinger nok til at udtale jer om det, I gerne vil?". Andre spørgsmål hjælper med at reducere kompleksitet: "Prøv nu i første omgang at kigge på dette, glem alt om...", samt med at fastholde retningen: "Hvad var det, I sagde, at I ville undersøge?". I nogle situationer hjælper læreren med at håndtere eventuel elevfrustration over manglende fremdrift: "Det skal nok gå. Sidst fik I jo fod på det" eller "Gå lige over og snak med den anden gruppe om, hvad de gjorde for at komme videre". På denne måde etablerer man samtidig en klasserumskultur, hvor det at stille spørgsmål, udveksle erfaringer og søge forbedring er naturlige aktiviteter.

Undersøgelserbaserede forløb kan bygges op på mange forskellige måder, som dog har det til fælles, at de alle er induktive. Altså at elevernes viden via undersøgelser og konkrete eleverfaringer bygges op til mere generaliseret viden, som sluttelig leder frem mod naturvidenskabens love og teorier. Alligevel ser mange den såkaldte 5E-model som modellen for undersøgelserbaseret undervisning. Selvom 5E-modellen faktisk er en mere generel syntese af forskningen i, hvordan bestemte forløbsopbygninger, læringscykler, bidrager til elevernes begrebslige læring i naturfag, så er den imidlertid både induktiv og forenelig med den undersøgelserbaserede tænkning. Tillige har den vist sig at være nem at bruge for lærere, når de tilrettelægger undervisning i naturfag.

5E-modellen har fået sit navn efter de engelske betegnelser for de fem faser, som indgår i modellen:

Figur 2: 5E-modellen – en model for undersøgelsesbaseret undervisning

Fase		Hvad er der fokus på? Hvad sker der?
<p>5. Evaluate (Evaluer)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Løbende formativ evaluering (på elevernes proces og idéer). • Mulighed for, at eleverne kan vurdere egne og andres fremskridt. • Summativ evaluering med vægt på elevernes evidensbaserede tænkning og naturfaglige kompetence-fremskridt. 	<p>1. Engage (Engager)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Skabe interesse – trække eleverne ind i forløbet/emnet. • Fremkalde undren/vække spørgsmål. • Fremkalde tilkendegivelser, som afdækker, hvad eleverne ved, og hvordan de tænker om fænomenet/emnet.
	<p>2. Explore (Udforsk)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Eleverne samarbejder om at udforske fænomenet. • Fænomensorienterede undersøgelser, som skal give eleverne erfaringer med fænomenet og stimulere til yderligere spørgsmål og undersøgelse. • Fremkalde elevernes bud på hypoteser og forklaringsmodeller. • Skabe et behov for yderligere forklaring, dvs. "need to know-setting".
	<p>3. Explain (Forklar)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Introducere eller genkalde relevante begreber, definitioner m.m. • Lade eleverne prøve at forklare centrale Explore-fase-iagttagelser med brug af relevante fagtermer, begreber og belæg fra deres undersøgelser. • Bruge elevernes forforståelser som afsæt for begrebsforklaringer.
	<p>4. Elaborate (Uddyb/Udvid)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Den erhvervede viden/forklaringsmodel udbygges i bredden og/eller i dybden. Dette kan ske vha. dele af disse: <ul style="list-style-type: none"> • Eleverne bruger den til at forklare nye fænomener. • Eleverne bruger og udvider den ved at arbejde med mere krævende problemstillinger. • Eleverne laver nye undersøgelser, som måske er mere systematiske, måske mere krævende. • Elever undersøger nye og mere komplekse fænomener, som de forklarer i lyset af modellen. • Eleverne forholder sig til forholdet mellem undersøgelser og model. • Eleverne fastholder og reflekterer deres læring.

NB: I den oprindelige model var evaluering kun skrevet ind i form af en summativ slut-evaluering som et naturligt femte og sidste skridt. Med den viden vi i dag har om betydningen af formativ evaluering, er det imidlertid vigtigt, at der foregår formativ evaluering i alle forløbets faser. Derfor optræder Evaluate som punkt 5 som en løbende aktivitet i en parallel kolonne i figur 2.

Det vigtige ved 5E-modellen er, at undervisningen kommer omkring alle faser – og i den angivne rækkefølge. Den afgørende pointe er således, at eleverne er nødt til at have gjort sig tanker og høstet eksplorative erfaringer, *før* undervisningen gøres forklaringsrettet. Det er essensen af den induktive tilgang. Det undersøgelsesbaserede aspekt tilgodeses også ved, at der meget vel indgår undersøgelser i både faserne Engage-, Explore- og Elaborate, og det kommer især til udtryk i Explore-fasens undersøgelser med fokus på elevernes spørgsmål og åbne udforskning.

3.3 Det virkelighedsnære og anvendelsesrettede i undervisningen

En del af biologiens identitet er æstetikken og glæden ved et smukt landskab eller opdagelser af både de små ting, som årets første anemone eller oliebillens færden, og det større som bøgens udspring og åen, der myldrer med vårfluer. Vigtige er både opdagelser af det almindelige, som træfuglenes tilbagekomst, og det sjældne, som når vi lige spotter en havørn eller en rød glente. Her kan grundlægges en glæde ved og fascination af natur, naturfænomener og naturaktiviteter, der kan være med til at skabe grundlaget for viljen til at passe på naturen og handle til fordel for bæredygtighed, klima og artsdiversitet. I biologiundervisningen skal elevernes møde med naturen derfor ikke kun rette sig mod at identificere problemer, men også mod oplevelse af begejstring og fascination. Det gælder både i laboratoriet og i naturen.

Vi kommer ikke udenom, at når vi taler om livet, læner biologien sig op ad filosofiske og teologiske elementer, som vi skal kunne tage op med eleverne, når de trænger sig på, fx ved mødet med en død mus, levevilkår for landbrugsdyr, forskellige kønslige orienteringer og variation i udseende hos mennesker.

Det starter måske med en undren over, at man oftere ser rovfugle nu end tidligere. Det fører til, at klassen indhenter data om populationsudviklingen inden for visse rovfugle i Danmark og her får konstateret, at der er sket en vækst inden for visse grupper. Klassen undrer sig over, hvorfor det kun er visse grupper, og begynder nu at undersøge, hvad de forskellige rovfugle lever af, og hvor de yngler og opholder sig. Fødevalg, vildtinteresser og redemuligheder tegner tilsammen et nyt mønster, som begynder at dannes for eleverne, og som skaber ramme for deres videre undersøgelse.

Et andet eksempel kunne være iagttagelsen af, hvilke planter der begynder at vokse på et område, der er blevet ryddet lige ved skolen. Eleverne begynder med at artsbestemme dem for derefter at inddele dem i slægter, men det giver dem ikke lige svar på, hvorfor det lige er disse planter, der begynder at vokse frem. Det er først, da de begynder at arbejde med frøspredning, at der dannes et mønster og en forståelse omkring pionerplanter. Da der dukker andre planter op, starter et nyt undersøgelsesspor.

Problembaseret læring i naturfagsundervisningen

Problembaseret læring (PBL) har vundet indpas i naturfagsundervisningen i nyere tid som et andet alternativ til den traditionelle lærerstyrede undervisning. I PBL skal ordet "problem" forstås som en virkelighedsnær udfordring, der ikke nødvendigvis er negativ. At arbejde problembaseret er altså ikke det samme som kun at arbejde med bekymrende sider af naturfagene.

I læseplanen defineres problembaseret således: *"Problembaseret betyder i denne sammenhæng, at undervisningsforløbet har udspring i en autentisk situation, der kalder på elevernes forundring og naturfaglige undersøgelser. Det kan være både situationer fra elevernes nære omverden og fra andre steder, tider eller kulturer. Det er vigtigt at understrege, at undervisningsforløbet ikke behøver tage udgangspunkt i det, der klassisk forstås ved et problem, fx klima-problemer eller fødevaremangel; der kan i lige så høj grad være tale om en forundring eller en udfordring, fx hvordan dyrene holder varmen om vinteren, eller hvordan en generator bliver så effektiv som muligt."*

Engineering-tilgangen er således en PBL-variant, hvor eleverne forsøger at udvikle praktiske løsninger på virkelighedsnære udfordringer, ofte af teknologisk art. Når eleverne arbejder selvstændigt med de fællesfaglige fokusområder, vil det ofte også foregå i overensstemmelse med PBL-principper.

For mange elever vil det virkelighedsnære gøre undervisningen mere motiverende, hvortil kommer, at de også får nemmere ved at anvende viden fra naturfagstimerne i deres hverdag. Idealet i PBL er, at eleverne lærer noget, som de kan bruge, og at de ikke kun bruger noget, de har lært forud. Pointen er, at PBL også er en måde at lære nyt på. Samtidig med at PBL også tilgodeser mere generelle kompetencer, såsom samarbejde og problemløsningsevne.

I det følgende vil nogle generelle træk ved PBL blive omtalt.

Problembasering: Udgangspunktet er, at eleverne skal belyse eller forsøge at løse virkelighedsnære problemstillinger af en vis kompleksitet. I dagligsproget er problem og problemstilling negativt ladede ord, men i PBL-forstand betegner det snarere en relevant læringsmæssig udfordring.

Gode problemstillinger er eksemplariske: PBL tager afsæt i, at det læringsmæssigt er bedre at gå i dybden inden for velvalgte områder end at brede sig voldsomt. Et sådant område er eksemplarisk, hvis og når det giver plads til, at alle naturfaglige kompetencer og typer af indsigter bearbejdes og kan tilegnes ved at arbejde med dem. Ideelt set arbejder eleverne med eksemplariske problemstillinger, når de fx arbejder med fællesfaglige fokusområder. Som lærer er man nødt til at have en god fornemmelse af, hvornår en problemstilling er stor nok, faglig nok og giver anledning til både redegørelse, analyse, syntese og kritisk vurdering i tilstrækkeligt omfang til, at eleverne kan tilegne sig/udfolde alle slags faglige kompetencer og almendannende indsigter.

Deltagerstyring: Så langt som det er muligt, er det eleverne, som er aktive og problemløsende i PBL. I de fleste danske versioner af PBL ser man også helst, at det er eleverne, som identificerer og formulerer deres egen problemstilling. Sådan er det fx i forarbejdet hen imod den fælles mundtlige prøve i naturfagene i udskolingen. Hensynet til progression og til eksemplaritet retfærdiggør imidlertid, at man som lærer spiller en aktiv, men lydhør, rolle i udformningen af den konkrete problemformulering.

Lærerrollen undervejs i PBL

Nedenstående tabel angiver, hvad man som lærer typisk bør have fokus på i et typisk PBL-forløb:

Figur 3: Lærerrollen i PBL

PBL-fase	Lærerfokus
Trin 0: PBL-planlægning	<ul style="list-style-type: none">• Afklar det overordnede formål• Udvikl et godt "driving question" som ramme om elevernes problemstillinger• Formuler læringsmål for elevgruppen• Find materialer m.m.• Strategi for gruppesammensætning.
Trin 1: PBL-opstart	<ul style="list-style-type: none">• Engager eleverne i problemstillingen• Skab og kommuniker høje forventninger• Etabler klar struktur mht. regler, procedurer, kriterier, deadlines m.m.
Trin 2: PBL-arbejdet (hvor problemet formuleres og bearbejdes)	<ul style="list-style-type: none">• Facilitér elevernes muligheder for at finde/bruge/validere ressourcer• Hjælp grupperne med at formulere egen problemstilling, arbejdsspørgsmål/opgaver m.m.• Sørg for formativ feedback – uformelt og via planlagt vejledning• Opbyg kommunikationskompetence mhp. præsentation/argumentation.
Trin 3: PBL-afrundning	<ul style="list-style-type: none">• Skab arena for præsentation/produktfremlæggelse eller lignende• PBL-evaluering af elevers læring og deres oplevelse af undervisningen• Skab ramme for metakognition – elevrefleksion over læring og proces.

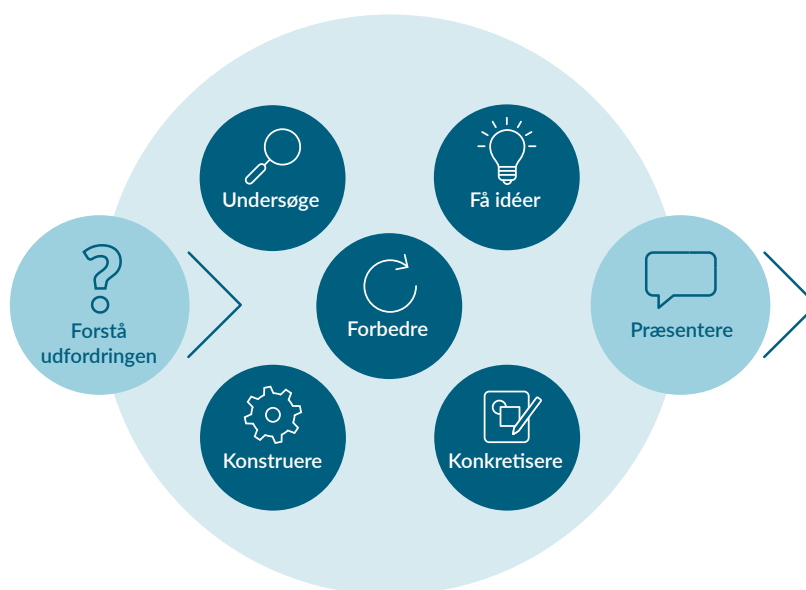
I princippet vil figur 3 kunne fungere som en overordnet tjekliste i tilrettelæggelsen af et fagligt PBL-forløb.

Termen "driving question" oversættes måske bedst som et "rammesættende spørgsmål", idet et driving question netop tjener som ramme om og retning for elevernes problemstillinger. Det sikrer, at et eksemplarisk indhold fastholdes, samtidig med at det er rummeligt nok til, at eleverne selv kan formulere mere specifikke problemstillinger. Et eksempel på et godt driving question kunne være "Hvordan ser et bæredygtigt landbrug ud – for Danmark og på globalt plan?". Spørgsmålet angiver, at bæredygtigt landbrug (lokalt og globalt) i et fremadrettet perspektiv bør indgå i elevernes egne problemstillinger, men det giver samtidig plads til, at eleverne kan formulere egne problemstillinger ud fra interesser, holdninger og præferencer, som de måtte have. Hvis alle grupper i en klasse arbejder inden for samme driving question, vil der være tilstrækkelig fælles retning og overlap til, at grupperne meningsfuldt kan inspirere og lære af hinanden via en planlagt "nu-deler-vi-foreløbige-idéer-og-resultater-seance" undervejs i forløbet.

Engineering-processen – læring gennem design

Engineering er et eksempel på problembaseret læring, idet udgangspunktet her er, at en virkelighedsnær udfordring kræver en løsning. Ofte præsenteres udfordringen via et indledende narrativ, hvor det gøres plausibelt, at nogen efterspørger en sådan løsning. På denne måde er problemstillingen ofte givet i engineering-forløb, men sædvanligvis kræver det alligevel, at den bearbejdes af eleverne, før den får en form, der kan tilgås på faglige måder. Herefter udvikler eleverne mere eller mindre selvstændigt deres bud på problemløsning gennem en Engineering Design Process, EDP, med følgende elementer:

Figur 4: De syv delprocesser i engineering i skolen

Figur 4: De syv delprocesser i engineering i skolen. To af processerne er fremhævet: "Forstå udfordringen", fordi det er her, læreren sammen med klassen sætter projektet i gang, og "Præsentere", fordi det er her, læreren og klassen afslutter projektet. Kilde: *Engineering i skolen. Hvad, hvordan og hvorfor* (Sillasen, 2018).

I ovenstående EDP-model (figur 4) har man undladt at angive en rækkefølge af komponenterne som en konsekvens af, at man sjældent ser elever gøre tingene iht. en bestemt fasemodel. I tilrettelæggelsen af et engineering-forløb er det alligevel nyttigt at flytte timernes overordnede fokus gradvist efter sekvensen: at forstå udfordringen – få idéer – undersøge – konkretisere – konstruere – forbedre – præsentere.

Undersøgelse skal forstås bredt, men det omfatter strukturerede undersøgelser i laboratoriet eller i naturen af relevans for et godt løsningsdesign. *Konkretisering* handler om at få udvalgt den bedste løsningsidé og elaborere denne, fx gennem skitser, komponentlister og måske en arbejdsplan. *Konstruktion* er der, hvor løsningsdesignet realiseres, ofte i form af et håndgribeligt produkt. Centralt for engineering er, at der gives foreløbige bud på løsninger, som kan testes og iterativt *forbedres*, dvs. "prototyper".

Erfaringerne viser, at eleverne sjældent af sig selv bringer naturfaglig viden i spil, når de arbejder med praktisk problemløsning. Så både i forløbstilrettelæggelsen og undervejs i processen bør man som lærer fastholde dette aspekt. Når eleverne drøfter mulige idéer, vil man med fordel kunne bede dem samtidig drøfte: "Hvad ved vi fra faget, som vi skal tænke med ind i vores konkretisering?" og afklare: "Hvad har vi brug for at få undersøgt i laboratoriet eller i naturen og finde ud af via faglig læsning?". Det er også relevant at holde eleverne fast på, at forbedringer også kan/bør ske med henvisning til faglig viden, de har opnået undervejs. *Præsentationen* vil normalt ikke kun være en præsentation, men tillige en evaluering med fokus på, hvor godt elevernes løsningsmodel lever op til de kriterier, som eleverne har fået oplyst sammen med problemstillingen i optakten. Der er imidlertid også udviklet forskellige rubrics, som gør det muligt at bedømme eleverne på engineering-delkompetencer, så evaluering behøver ikke bare foregå med afsæt i produktet. En udfoldet beskrivelse af engineering som pædagogisk tilgang findes på astra.dk.

3.4 Variation i undervisningen

God variation i den daglige naturfagsundervisning indebærer:

- At der veksles mellem lærerstyret helklassesundervisning og arbejde, hvor eleverne selv i højere grad sætter dagsordenen.
- At opgaverne nogle gange er afgrænsede/lukkede og andre gange mere åbne.
- At teoretisk arbejde veksler med praktisk undersøgende arbejde.
- At der både er perioder med individuelt arbejde og perioder med gruppearbejde.

Både når læreren udarbejder sin lektionsplan og i forløbstilrettelæggelsen er det relevant at medtænke en vekslen mellem disse undervisningsmæssige varianter. Tænk gerne i flere skift inden for den samme lektion. Det er imidlertid ikke sådan, at jo flere skift i undervisningsformer, desto bedre. Rytmen kan nemt blive for hektisk. Til god variation hører også et element af overraskelse. Hvis de samme tre undervisningsformer anvendes på samme måde i hver eneste time, så tærer det på oplevelsen af variation.

Det er afgørende for god variation i naturfagsundervisningen, at en vifte af forskellige undervisningsformer og aktivitetstyper bringes i spil. I dette afsnit har vi været omkring undersøgelser, problembaseret arbejde og engineering-udfordringer som eksempler på bidrag til en varieret undervisning. Mange andre tilgange og aktivitetstyper kan med samme ret siges at bidrage til variationen, fx gruppearbejde omkring mere afgrænsede opgaver, reflektive skrivelser, debatter og rollespil, målrettede videoklip, quizzer og ud af huset-aktiviteter m.m.

En anden nyttig måde at tænke variation ind i sin naturfaglige undervisning tager afsæt i forestillingen om, at læring kan foregå i tre forskellige typer af læringsrum (Prinds, 1999), hvor lærer- og elevroller skifter, og læringens natur er væsensforskellig.

Figur 5: Oversigt over de tre forskellige typer af læringsrum

	Undervisningsrum	Træningsrum	Studierum
Aktivitet	Vidensformidling	Træning af stof	Selvstændigt problem/projektarbejde
Lærerrolle	Formidler: Organiserer og præsenterer stoffet.	Træner: • Formulerer opgaver • Stilladserer • Demonstrerer, hvordan ting kan gøres.	Rammesætter og konsulent: • Fastlægger krav til og rammen om elevernes arbejde • Leverer input på opfordring.
Elevrolle	Modtager	Lærling	Student/videnskaber
Organisering	Klasse	Individuelt/gruppe	Individ/gruppe

Alle tre læringsrum og de dertil hørende lærerroller er nødvendige, selv i en naturfagsundervisning, som lægger vægt på undersøgelses- og problembaseret arbejde.

3.5 Hverdagsforestillinger

Det er efterhånden velkendt, at der er udfordringer, når eleverne i skolen skal tilegne sig naturfaglige forklaringer på fænomener og sammenhænge. I modsætning til elevernes umiddelbare, dvs. intuitive, forståelse fra hverdagen kan naturfaglige forklaringer og begreber fremstå fremmede, dvs. kontraintuitive, og er derfor i fare for ikke at blive en del af elevernes forståelse af naturfaglige erkendelser, men blot eksistere som en parallel skoleverden (Nielsen, 2014). Eksempler på, hvordan hverdagsforestillinger og faglige forståelser adskiller sig fra hinanden, ses i skemaet herunder (efter Andersson, 2001 (tabel 1,1)).

Figur 6: Oversigt over, hvordan hverdagsforestillinger og naturfaglig forståelse adskiller sig

Hverdagsforestilling	Naturfaglig forståelse
Man ser noget ved, at øjet udsender synsstråler.	Man ser ved, at lys reflekteres inde i øjet.
Når noget brænder, forsvinder det. Der bliver kun lidt aske tilbage.	Massen bevares ved kemiske reaktioner.
Kogepladens indstilling bestemmer vandets kogetemperatur.	Vands kogepunkt er (ved 1 atm. tryk) altid 100 grader C.

Erfaringer tyder på, at læreren i undervisningen bør medtænke hverdagsforståelserne og det sprog, der knytter sig til dem, da de er det udgangspunkt, ny viden og nye erfaringer bliver mødt med (Andersson, 2001). I forbindelse med undervisningens tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering er der derfor god grund til at arbejde med situationer, hvor der gennem dialog kan skabes forbindelser mellem hverdagsforståelser og fagforståelser og det sprog, der knytter sig til dem (Kinnerup og Bech, 2019).

Udgangspunktet for dialogen i de forskellige typer af situationer kan være grubletegninger, modeller, genstande, praktiske undersøgelser, fortællinger eller andet, som udfordrer eleverne og dermed giver anledning til, at de forholder sig til det faglige indhold og gennem dialogen tilegner sig faglige forståelser og faglig terminologi.

Figuren nedenfor eksemplificerer en enkel måde at tænke progression i tilegnelse af faglig forståelse og terminologi. Begreberne semantisk tyngde og semantisk tæthed kendes fra sprogforskningen (Sigsgaard, 2015) og repræsenterer hhv. graden af kontekstafhængighed og begrebernes kompleksitet, dvs. hvor mange betydninger og sammenhænge, der er indlejret i begrebet.

Figur 7: En enkel måde at tænke progression i tilegnelse af faglig forståelse og terminologi

Høj semantisk tyngde	Lav semantisk tyngde	Høj semantisk tyngde	Lav semantisk tyngde
Lav semantisk tæthed	Lav semantisk tæthed	Høj semantisk tæthed	Høj semantisk tæthed
Stigende faglig forståelse og integration			
Konkrete, virkelige eksempler forklaret med hverdagsord i almindelig betydning.	Abstrakte begreber forklaret med hverdagsord i almindelig betydning.	Konkrete, virkelige eksempler forklaret på faglige måder med faglige ord.	Abstrakte begreber forklaret på faglige måder med faglige ord.
Regn er når der kommer vand ned fra skyerne.	Nedbør er når det regner eller sneer eller der falder hagl eller slud.	Når det regner, skyldes det, at luften i atmosfæren har nået dugpunktet og derfor kondenserer vanddampen til dråber, som falder ned.	Temperaturforholdene i atmosfæren afgør, om nedbøren falder på fast eller flydende form.
Drikkevandet kommer fra søer nede i jorden.	Jordbunden kan sammenlignes med en svamp. I jordbunden er der huller mellem de små korn.	Når der falder nedbør på svampen, siver vandet ned i hulrummene og danner grundvand.	Grundvandsspejlet er det niveau under jordoverfladen, hvortil jordbunden er mættet med vand. Herfra henter vi vores drikkevand.

Skemaet kan være en ledetråd for rammesætningen af dialogen i undervisningen. Målet er, at eleverne kan forklare abstrakte begreber på faglige måder med faglige ord. I figurens to nederste linjer er hhv. en stilladsering af begrebsudvikling og en stilladsering fra hverdagsforestilling til en faglig forståelse eksemplificeret. Yderligere eksemplificeringer beskrives fx i bogen *“Elevers tänkande och skolans naturvetenskap”*, der handler om elevers hverdagsforestillinger på forskellige alderstrin inden for en række naturfaglige indholdsområder (Andersson, 2001).

Gennem dialogisk undervisning (Nielsen, 2014) er det muligt at følge med i elevernes forforståelser, herunder hverdagsforestillinger, og udviklingen i den faglige forståelse, men andre tilgange er også brugbare. De klassiske veje er mindmaps og begrebskort, som med før-/efter-situationer kan give et indtryk af forforståelse og udvikling. Ligeledes kan elevernes egne tegninger med korte beskrivelser give et indtryk af dette. Quizzer og multiple choice er også mulige veje at gå i denne sammenhæng, og der er ikke noget, der udelukker noget andet.

3.6 Undervisningsdifferentiering

Skolen skal være for alle, hvor undervisning i fællesskaber står som et bærende fundament for at løfte alle elevers læring og trivsel. I forskningslitteraturen er det endvidere en central pointe om undervisningsdifferentiering, at hvis alle elever skal møde passende faglige udfordringer, er det afgørende, at differentiering gennemsyrrer alle dele af undervisningen. Det vil sige et princip, man ikke vælger til eller fra eller kun praktiserer i udvalgte dele af naturfagsundervisningen (EVA, 2018). I folkeskoleloven er undervisningsdifferentiering derfor et grundlæggende princip.

Den eksemplariske naturfagsundervisning møder derfor eleverne der, hvor de er, og tager udgangspunkt i deres forskellige forudsætninger og potentialer. At differentiere undervisningen er komplekst, og der er ikke én måde at gøre det på. Der vil være mange forhold i spil, når man som naturfagslærer skal give alle elever de bedste muligheder for at udvikle sig og lære inden for klassen som fællesskab. Der findes derfor utallige bud på, hvad en god og differentieret undervisning bør indeholde, men i alle tilfælde vil de altid kræve, at læreren går reflektivt til værks og løbende tilpasser undervisningen til den specifikke situation og sammenhæng, den skal fungere i.

På trods af kompleksiteten kan der fra forskningslitteraturen udpeges seks centrale aspekter, som ser ud til at have stor betydning for en differentieret undervisning (EVA, 2018). Det første aspekt *"Undervisningsdifferentiering er et fælles anliggende for lærere og skoleledelse"* fokuserer på de ledelsesmæssige forudsætninger for, at naturfagslærerne kan mødes, udvikle og vidensdele erfaringer om en differentieret naturfagsundervisning. Det forudsætter fx:

- En organisering, hvor naturfagslærerne har mulighed for at mødes evt. med en fast fagteamstruktur.
- En tydelig faglig ledelse, som både formelt og uformelt udtrykker visioner, mål og forventninger til, at naturfagslærerne har fokus på udvikling af undervisningsdifferentiering i naturfagene.
- En kvalificeret ressourceperson eller vejleder i naturfag, som i samarbejde med både ledelse og øvrige naturfagslærere er med til at sikre, at undervisningsdifferentiering er et løbende udviklingspunkt.

Til at understøtte det videre arbejde med undervisningsdifferentiering på skolen i naturfagene findes der på emu.dk en videnspakke, "Viden om undervisningsdifferentiering". Videnspakken indeholder, udover et kort vidensnotat med eksisterende viden og forskning indenfor undervisningsdifferentiering, også et udviklingsredskab, som kan inspirere både ledelse, naturfagsvejleder og naturfagslærere, når de skal tilrettelægge og gennemføre en udviklingsproces i fagteamet ift. differentieret naturfagsundervisning.

De øvrige fem centrale aspekter vedr. undervisningsdifferentiering retter sig mod undervisningen, og dem kan lærerne tilpasse og udvikle på skolen gennem vidensdeling, drøftelser og didaktiske refleksioner.

1. Læringsmiljø og differentiering er tæt forbundet

Diversitet blandt eleverne skal anerkendes i klasserummet. Det skaber tryghed og dermed gode læringsvilkår for alle. En differentieret undervisning, som fremmer elevers læring, er kendetegnet ved, at:

- Læreren skaber et læringsmiljø, hvor elevernes forskelligheder anerkendes.
- Læreren skaber et læringsmiljø, hvor eleverne oplever, at det er trygt at prøve sig frem og eventuelt fejle.
- Læreren inddrager eleverne i undervisningen.
- Eleverne oplever at have indflydelse på undervisningen.

Et særligt opmærksomhedspunkt i naturfagene er vigtigheden af, at eleverne prøver sig frem, og at fejl er en grundlæggende forudsætning for at blive dygtigere og mere undersøgelseskompetent. I denne proces er eleverne selvvirksomme, og hermed har de indflydelse på undervisningen.

2. Organisér undervisningen, så den tilgodeser elevernes forskelligheder

Eleverne skal have mulighed for at arbejde på forskellige måder i naturfagene. Det stiller krav til naturfagslæreren om at kunne differentiere undervisning – både ved tilrettelæggelsen og undervejs i undervisningen. En differentieret undervisning, som fremmer elevers læring, er kendetegnet ved, at:

- Eleverne har mulighed for at arbejde på forskellige måder med et givent fagligt indhold og i et tempo, der passer den enkelte.
- Læreren er bevidst om gruppesammensætning og danner grupper, der arbejder godt sammen, uanset hvilke principper der ligger bag sammensætningen.
- Variation i undervisningen er kombineret med opsamlings og tydelige intentioner med undervisningen, der sikrer den røde tråd for eleverne.
- Læreren justerer og tilpasser undervisningen i overensstemmelse med elevernes respons.

Naturfagsundervisning indbyder til en lang række forskellige arbejdsformer, der alle kan differentieres. Det gælder arbejdet med faglig læsning og skrivning, graden af tilegnelse af fagsprog, abstraktionsgraden ved modellering og niveauet i diverse hands on-aktiviteter. Et opmærksomhedspunkt her er, at når eleverne arbejder varieret i naturfagsundervisningen, stiller det særlig krav til lærernes evne til at differentiere, rammesætte og samle op undervejs.

3. Forbered proaktive og eksemplificerende instruktioner

Læreren skal praktisk og konkret demonstrere, hvad eleverne skal arbejde med, så det bliver tydeligt for alle, hvad der forventes. Det er ikke nok kun at fortælle om det. En differentieret undervisning, som fremmer elevers læring, er kendetegnet ved, at:

- Læreren i sine instruktioner støtter elevernes overblik og kommer forvirring og vanskeligheder i forkøbet.
- Læreren varierer sine instruktioner. Det samme faglige indhold forklares på forskellige måder for eleverne.
- Læreren præsenterer eleverne for forskellige indgange til arbejdet med det faglige indhold.

Naturfagene har naturen/dens fænomener og teknologi som deres genstandsfelt. Naturfagene er kendetegnet ved at rumme både en teoretisk og en praktisk ramme. At forberede proaktive og eksemplificerende instruktioner skal tilgodeses både den praktiske og den teoretiske dimension i en sammenhæng, så det skaber forudsætninger for at danne mening for alle.

4. Overvej, hvordan eleverne skal arbejde differentieret med indhold og materialer

Der er mange måder at differentiere på. Det kan fx være med det faglige indhold. Det kan være i læremidlerne, der anvendes. Det kan være i metoderne, der anvendes. En differentieret undervisning, som fremmer elevers læring, er kendetegnet ved, at:

- Eleverne har mulighed for at arbejde på måder, der er tilpasset deres behov, forudsætninger og potentialer – uanset om det sker via forskelligartede materialer eller forskellige måder at arbejde med det samme faglige indhold på.
- Der vælges indhold og udformes opgaver, som eleverne kan arbejde selvstændigt med, da det giver læreren mulighed for at prioritere sin tid der, hvor der er behov.

For at eleverne kan opnå naturfaglige kompetencer, skal undervisningen rumme undersøgelsesbaserede tilgange. Det kalder på åbne opgavetyper, som er elevstyrede og problembaserede. Åbne opgaver er yderst velegnede til en differentieret undervisning. Men naturfagslæreren skal være opmærksom på, om alle eleverne i klassen kan rummes inden for den åbne opgave. Alle skal udfordres og hjælpes, hvor der er behov. Det er derfor relevant, at naturfagslæreren i tilrettelæggelsen overvejer, hvilke forventninger der er til elevernes arbejde med de åbne opgaver.

5. Sæt mål og følg op med løbende evaluering

Naturfagslæreren må arbejde med undervisningsmål for klassen, men kan med differentierede læringsmål og løbende differentieret feedback for enkelte elever og/eller elevgrupper tilpasse dele af undervisningen til deres forudsætninger. En differentieret undervisning, som fremmer elevers læring, er kendetegnet ved, at:

- Læreren formulerer fælles mål for elevernes læring. Det gør det nemlig lettere for eleverne at gennemskue de krav og forventninger, der er til dem, og derfor også lettere for eleverne at give læreren tilbagemeldinger på, hvordan undervisningen modsvarer deres forudsætninger.
- Lærer og elever kan som supplement hertil formulere individuelle mål, som er centreret om det, den enkelte skal lære for at nå frem til de fælles mål.
- Læreren løbende følger op på målene ved hjælp af formativ evaluering.
- Læreren løbende følger op med konkrete og brugbare tilbagemeldinger, så de tilpasses den enkelte elevs faglige udgangspunkt.

Opmærksomhedspunkter

Differentiering er så grundlæggende en læringsfaktor, at det som nævnt er et bærende princip for al god undervisning. Det er dog nok ikke muligt at differentiere alt konstant. Og differentiering er heller ikke løsningen på alle udfordringer med at håndtere elevmangfoldigheden i klasserummet. Undervisningsdifferentiering kræver kendskab til elevernes faglige potentiale, men også til deres sociale forudsætninger, og derfor udvikler lærerens blik på klassen og de enkelte elever sig også konstant. Ikke desto mindre skal differentiering konstant indtænkes i tilrettelæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af naturfagsundervisningen og elevernes udbytte deraf.

Det er vanskeligt at tage hensyn til den enkelte elev hele tiden. I tilrettelæggelsen er det derfor oplagt at tænke i forskellige niveauer for grupper af elever, så længe eleverne ikke statisk opdeles i grupper. Alle elever skal inkluderes i det faglige fællesskab i naturfagsundervisningen. Og i selve naturfagsundervisningen – hvor der konstant sker evaluering af elevernes udbytte – kan der så yderligere løbende differentieres i form af de krav, læreren stiller til eleven, den støtte og stilladsering, læreren tilbyder, dialogen med den enkelte elev osv. Den løbende evaluering er også central for naturfagslæreren til tilrettelæggelsen af ny differentieret undervisning.

Eleverne kan naturligvis arbejde niveaudelt, hvilket kan være motiverende for nogle elever, men det er centralt, at det foregår, uden at det stigmatiserer bestemte elevgrupper eller udfordrer fællesskabet i klassen.

3.7 Eksempler på tilrettelæggelse af biologiundervisningen

Rådgivningsgruppen for Fælles Mål fremhæver i sin publikation "Formål og frihed – fem pejlemærker for Fælles Mål i folkeskolen" (2018), at mål fortsat er en central didaktisk kategori, men at målene er mangeartede og har forskellig tidshorisont. Publikationen fremhæver, at de specifikke faglige mål kan have flere funktioner – herunder at:

- Udgøre konkrete pejlemærker i planlægningsarbejdet i et undervisningsforløb.
- Fungere som navigationsredskaber i gennemførelse af undervisning.
- Anvendes som referencepunkter i refleksion over og udvikling af undervisning.
- Tjene som en ramme for en løbende evaluering af og dialog med eleverne og deres forældre om elevernes læring i forhold til blandt andet elevplaner, nationale test og folkeskolens prøver.

Mange lærere tilrettelægger deres undervisning på tre niveauer:

- Årsplan
- Forløbsplan
- Lektionsplan.

Årsplan

Årsplanens formål er at give et overblik over skoleåret og de samarbejder, der skal gennemføres i udskolingen. Her noteres i overordnede overskrifter de emner eller områder, som eleverne skal arbejde med i et givent skoleår i biologi fordelt på perioder.

Eksempel på årsplan i biologi 8. klasse

Uge 33 - 34	Hvad finder jeg i søen? Lær at bruge en nøgle.
Uge 34 - 39	Fællesfagligt fokusområde: Drikkevandsforsyning for fremtidige generationer. Uge 39 afsluttende projektuge. Samarbejde med Naturvidenskabernes Hus.
Uge 40 - 44	Livets udvikling – et grundkursus i evolution.
Uge 45 - 48	Systematik og arter.
Uge 48 - 4	Genetik og arvelighed.
Uge 5-6 og 7	Projektuge, tværsuge og vinterferie.
Uge 8 - 15	Fællesfagligt fokusområde: Produktion med bæredygtig udnyttelse af naturgrundlaget. Uge 12 tværsuge på hele skolen – Tema bæredygtighed.
Uge 17 - 21	Fællesfagligt med fysik/kemi: Madkemi - hvorfor spiser vi, og hvad er der i maden?
Uge 22 - 25	Skoven.
Uge 26	Årsprøver.

I årsplanen sikrer læreren sig, at eleverne kommer omkring de dele af biologi, som er udvalgt til det pågældende klassetrin i overensstemmelse med Fælles Mål og læseplanen, og at der er afsat tid til de fællesfaglige undervisningsforløb.

På nogle skoler udarbejder lærerteamet omkring udskolingen en fælles oversigt over de fællesfaglige undervisningsforløb.

Forløbsplan

I forløbsplanen detailplanlægges det enkelte undervisningsforløb med mål, indhold, arbejdsformer, evaluering mv. Mange lærere tilrettelægger deres undervisningsforløb i en læringsportal. Andre lærere tilrettelægger deres forløb analogt og noterer fx lektion for lektion, hvilke materialer, undersøgelser, modelleringsopgaver osv. eleverne skal arbejde med. Det anbefales, at lærerne uddeler forløbsplanerne til eleverne inden et givent forløb, så de har et overblik over undervisningsforløbet, som det skrider frem.

Lektionsplan

Lektionsplanen er lærerens udvalgte aktiviteter for en given lektion. En lektion begynder almindeligvis med en kort introduktion til eleverne om målet med dagens arbejde, evt. en dagsorden på tavlen og en kort samtale om, hvor undervisningen "slap" sidst, og hvordan dagens program binder an til det. Det er rart for mange elever at vide, hvad en lektion indeholder, hvem de skal arbejde sammen med, og hvordan sammenhængen med den foregående og efterfølgende undervisning er. Som nævnt ovenfor bør der være variation i undervisningen, både over et helt forløb, men også i en enkelt lektion, og undervisningen kan variere mellem kortere læreroplæg, instruerede eller mere åbne elevaktiviteter og elevers selvstændige arbejde. Afslutningsvist kan det være hensigtsmæssigt for elevernes læringsudbytte, at læreren samler op på fx målopfyldelse eller centrale faglige erkendelser, pointer eller fagbegreber.

4 Forholdet mellem kompetencer og indhold

Eleverne skal opleve undervisningen i biologi som én samlet undervisning tilrettelagt inden for de fire kompetenceområder undersøgelse, modellering, perspektivering og kommunikation samt færdigheds- og vidensområderne:

- Undersøgelser i naturfag
- Evolution
- Økosystemer
- Krop og sundhed
- Celler, mikrobiologi og bioteknologi
- Anvendelse af naturgrundlaget.

Som beskrevet i læseplanen, vil det i nogle sammenhænge være hensigtsmæssigt at tilrettelægge undervisningen med fokus på ét kompetenceområde, måske endda et aspekt af et kompetenceområde, mens andre undervisningsforløb naturligt vil inddrage elevernes arbejde inden for flere eller alle de naturfaglige kompetenceområder. Ligeledes vil nogle undervisningsforløb, når det kommer til færdigheds- og vidensområderne, i nogle tilfælde fokusere på et relativt smalt udsnit af et enkelt område, mens der i andre undervisningsforløb vil blive inddraget indhold fra flere færdigheds- og vidensområder. Helt centralt er det imidlertid, at undervisningen ikke adskilles, således at der i nogle forløb arbejdes med elevernes kompetenceudvikling, mens der i andre forløb fokuseres på elevens faglige viden og færdigheder.

Ethvert undervisningsforløb og enhver undervisningsaktivitet, vil altid have en dimension, der vedrører elevernes naturfaglige kompetenceudvikling, og en dimension, der vedrører et aspekt af indholdet beskrevet i færdigheds- og vidensområderne. Kompetenceområderne er på én gang **mål** for undervisningen, dvs. at eleverne fx inden for undersøgelseskompetencen skal udvikle kompetence til at udforme, gennemføre og evaluere undersøgelser og til at forstå naturfaglige undersøgelsesroller i vidensproduktion og kulturudvikling, og **middel** til almen dannelse, så eleverne gennem biologi bliver i stand til at forstå og deltage i demokratiske processer. eleverne gennem biologi bliver i stand til at forstå og deltage i demokratiske processer. Færdigheds- og vidensområderne udspænder det faglige genstandsfelt, som eleverne skal kunne agere kompetent inden for, jf. definitionen fra læseplanen: *“Naturfaglig kompetence forstås i forlængelse af Kvalifikationsrammen for Livslang Læring som evnen til at anvende naturfaglig viden og færdigheder i en for naturfagene relevant sammenhæng”*.

4.1 Progression inden for de naturfaglige kompetenceområder fra 1.-9. klasse

De fire naturfag i grundskolen natur/teknologi, biologi, fysik/kemi og geografi udgør et samlet forløb fra 1. til 9. klasse. De fire naturfag i beskæftiger sig alle med den naturgivne og menneskeskabte omverden, men de belyser omverdenen med hvert deres faglige genstandsfelt, omend der findes utallige tværfaglige sammenhænge mellem dem. Men hvor indholdet i de fire naturfag varierer, så har alle fire naturfag som overordnet mål at udvikle naturfaglig kompetence hos eleverne inden for kompetenceområderne undersøgelse, modellering, perspektivering og kommunikation. Der er derfor fastsat bindende kompetencemål for, hvad eleverne skal kunne på de forskellige trinforløb inden for hvert enkelt kompetenceområde. Kompetencemål bliver i denne optik naturligt til skridt på vejen frem mod tilegnelse af naturfaglig kompetence hos eleven.

Figur 8: Oversigt over progression på kompetencemålsniveau inden for hvert kompetenceområde

Kompetenceområde	Efter 2. klassetrin	Efter 4. klassetrin	Efter 6. klassetrin	Efter 9. klassetrin
Undersøgelse	Eleven kan udføre enkle undersøgelser på baggrund af egne og andres spørgsmål.	Eleven kan gennemføre enkle undersøgelser på baggrund af egne forventninger.	Eleven kan designe undersøgelser på baggrund af begyndende hypotesedannelse.	Eleven kan designe, gennemføre og evaluere undersøgelser i biologi, fysik/kemi og geografi .
Modellering	Eleven kan anvende naturtro modeller.	Eleven kan anvende modeller med stigende abstraktionsgrad.	Eleven kan designe enkle modeller.	Eleven kan anvende og vurdere modeller i biologi, fysik/kemi og geografi .
Perspektivering	Eleven kan genkende natur og teknologi i sin hverdag.	Eleven kan relatere natur og teknologi til andre kontekster.	Eleven kan perspektivere natur/teknologi til omverdenen og aktuelle hændelser.	Eleven kan perspektivere biologi, fysik/kemi og geografi til omverdenen og relatere indholdet i faget til udvikling af naturvidenskabelig erkendelse.
Kommunikation	Eleven kan beskrive egne undersøgelser og modeller.	Eleven kan beskrive enkle naturfaglige og teknologiske problemstillinger.	Eleven kan kommunikere om natur og teknologi.	Eleven kan kommunikere om naturfaglige forhold med biologi, fysik/kemi og geografi .

For at sikre sammenhæng og udvikling i naturfagsundervisningen både på langs og på tværs fra 1. til 9. klasse bør progressionen inden for de fire naturfaglige kompetenceområder være noget, alle naturfagslærere på en skole har kendskab til og løbende samarbejder omkring. Det arbejde kunne fx tage udgangspunkt i de kommende afsnit, hvor der er beskrevet en sammenhængende progression for arbejdet med hvert af de enkelte naturfaglige kompetenceområder, i alle fire naturfag.

Undersøgelseskompetence

Som overskriften antyder, er nedenstående progression et forsøg på både at angive, hvad der trinvist arbejdes med i undervisningen inden for kompetenceområdet undersøgelse, og samtidig indikere, hvilke aspekter af undersøgelseskompetence eleverne især forventes at udvikle på trinnet. Progressionsbeskrivelsen er tænkt således, at det gradvist bliver mere komplekst, hvad der undersøges, hvordan der undersøges, hvilke krav der stilles til analyse, fortolkning og modellering og hvor store frihedsgrader eleverne forventes at kunne håndtere i undersøgelser.

1. trinforløb: 1.-2. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan udføre enkle undersøgelser på baggrund af egne og andres spørgsmål

Fokus på dette trinforløb er på undersøgelse af naturfænomener og genstande i elevernes nære omverden. I arbejdet med undersøgelseskompetence indgår, at elevernes undren stimuleres, og at de lærer at stille naturfaglige spørgsmål og får mod på at undersøge disse. Der er tale om undersøgelse på helt enkle måder, eksempelvis arbejdes der med at indsamle og sortere, fx organismer, og med at observere, fx solhøjdens variation i løbet af en dag eller vejrlig. Eleverne bør kunne bruge enkelt måleudstyr, såsom vægt, målebånd, termometer, regnmåler osv. Eleverne bør også kunne beskrive deres undersøgelser og resultater. Tilløb til analyse kan forekomme. Fx kan eleverne med fordel skille enkle "mekanismer", som de kender fra deres hverdag og fundere over, hvordan de fungerer.

2. trinforløb: 3.-4. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan gennemføre enkle undersøgelser på baggrund af egne forventninger

I undervisningen er der fortsat fokus på at undersøge fænomener i elevernes nære omverden. Undersøgelserne fungerer induktivt som afsæt for begyndende begrebslig opdagelse. Eleverne lærer at gøre sig forestillinger om, hvad der vil ske, hvis en variabel ændres i et forsøg, samt at efterprøve disse forestillinger. Metodisk bør eleverne kunne gøre sig overvejelser omkring, hvordan man udfører en simpel "fair-test", samt udføre prøv-dig-frem-optimering af design-produkter med anvendelse af en vis systematik. Der lægges begyndende vægt på, at eleverne kan analysere med et naturfagligt blik, fx på at klassificere ud fra faglige kriterier og bestemme ved hjælp af opslagsværk og digitale kilder. Eleverne har typisk frihedsgrader ift. at tolke/forstå udfaldene af deres undersøgelser. Ofte formulerer de spørgsmålene, som undersøges, og i enkle tilfælde designer de undersøgelserne.

3. trinforløb: 5.-6. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan designe undersøgelser på baggrund af begyndende hypotesedannelse

Undersøgelserne er i højere grad begrebsdrevne og omfatter også mere abstrakte variable, fx energi. Til brug for deres undersøgelser skal eleverne kunne anvende et større sæt af værktøjer, herunder digitalt måleudstyr, og hjælpemidler, herunder databaser. De skal nu kunne designe enkle undersøgelser og udvikle simple produkter gennem en struktureret proces. Afslutningsvist bør eleverne kunne undersøge simple sammenhænge på systematisk vis. De skal kunne registrere data hensigtsmæssigt og udarbejde relevante repræsentationer af data som afsæt for at fortælle, hvad deres undersøgelse viser. Analytisk bør eleverne tillige i centrale undersøgelser kunne forbinde iagttagelser på makroniveau med simple forklaringsmodeller på mikroniveau, fx at temperaturen stiger i en solopvarmet sø, som udtryk for at vandmolekylerne i første omgang bevæger sig hurtigere og ultimativt bevæger sig hurtigt nok til at rive sig løs og dermed fordampe fra søens overflade.

4. trinforløb: 7.-9.klasse (fysik/kemi, **biologi** og geografi)

*Eleven kan designe, gennemføre og evaluere undersøgelser i fysik/kemi, **biologi** og geografi*

Undersøgelserne bruges nu til at belyse naturfaglige spørgsmål i både fagopdelte og fællesfaglige sammenhænge. Der lægges lag på elevernes evne til at designe undersøgelser og indsamle data med hensyntagen til variabelkontrol og fejlkilder. Eleverne skal kunne diskutere deres undersøgelser i lyset af faglige hypoteser og modeller. I denne sammenhæng er det vigtigt, at eleverne kan forholde sig kritisk til egne og andres data, og at de kan diskutere styrker og svagheder ved de anvendte undersøgelsesmetoder. Med voksende frihedsgrader gennem trinforløbet trænes eleverne, så de afslutningsvis evner selv at formulere og undersøge problemstillinger, herunder fællesfaglige problemstillinger.

Modelleringskompetence

Der opereres med en progression, hvor eleverne gradvist bruger mere og mere krævende typer af modeller til at beskrive stadigt mere komplekse og abstrakte fænomener. Oven i dette gælder, at det alt andet lige er nemmere at anvende en given model til at skabe overblik og til at forklare et fænomen, end det er at vurdere modellen, hvilket igen typisk er nemmere end at konstruere/revidere modellen med afsæt i egne undersøgelser. Bestemte typer af modelkonstruktion kan dog godt foregå på et tidligt tidspunkt. Fx vil elever tidligt kunne udarbejde enkle illustrationer og fremstille konkrete, naturtro modeller.

1. trinforløb: 1.-2. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan anvende naturtro modeller

På dette trinforløb arbejder eleverne først og fremmest med konkrete modeller eller illustrationsmodeller, som prøver at eftergøre den virkelige verden. Dertil kommer verbale modeller, idet eleverne bør kunne bruge naturtro modeller i deres fortællinger om fx krop/organismer. I tilknytning hertil skal de kunne udpege, hvilke træk ved en model der svarer til hvilke træk i virkeligheden. Samtidig skal eleverne selv kunne afbilde/illustrere dyr og planter og udarbejde enkle skitser af, hvordan de forestiller sig at løse en praktisk udfordring.

2. trinforløb: 3.-4. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan anvende modeller med stigende abstraktionsgrad

Der er fortsat fokus på verbale modeller og illustrationsmodeller, men de fænomener, som repræsenteres, bliver i stigende grad mere usynlige, omfattende og abstrakte. Eleverne skal fx kunne fortælle om blodkredsløb, vejrudsigten eller Solsystemet ved hjælp af relevante modeller, herunder digitale kort og animationer. Eleverne skal endvidere selv kunne fremstille enkle illustrationer af fænomener og systemer i deres hverdag, fx repræsentere egne vejrdata eller udarbejde flowdiagrammer for ressourcestrømmen til og fra deres hjem. I arbejdet med egne målinger af vejr og vejrudsigter, autoritative modelforudsigelser, bør eleverne få et første indblik i, at modeller kan bruges til forudsigelser, men også at disse ikke altid modsvarer virkeligheden.

3. trinforløb: 5.-6. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan designe enkle modeller

På dette trinforløb begynder alle modeltyperne at komme i spil, herunder også enkle symbolmodeller, fx kemiske formler for udvalgte molekyler og elementær kodning. Eleverne skal nu kunne anvende modeller til at forklare mere komplekse fænomener end tidligere, fx *processer* og *sammenhænge* i naturen, såsom fotosyntese, jordskælv og vandets kredsløb. Eleverne skal kunne repræsentere data hensigtsmæssigt mhp. at belyse, om sammenhængen mellem to variable svarer til deres egne begrundede forventninger/hypoteser. Der er et afgørende nyt fokus på, at eleverne lærer at designe enkle, konkrete modeller, herunder konkrete bud på løsning af en praktisk udfordring. Eleverne bør også have mulighed for at arbejde med *modelforsøg*, hvor man bevidst spiller på, at forsøget gennemføres i en modelverden, fx i lille skala i laboratoriet. Sidst men ikke mindst bør eleverne starte med at diskutere styrker og svagheder ved de modeller, de møder.

4. trinforløb: 7.-9.klasse (fysik/kemi, **biologi** og geografi)

Eleven kan anvende og vurdere modeller i fysik/kemi, biologi og geografi

I løbet af dette trinforløb udvikler eleverne fortrolighed med *samtlig*e modeltyper til et niveau, hvor de kan bruge dem til at beskrive, forklare og diskutere naturfaglige sammenhænge og problemstillinger. Her er der et særligt fokus på, at eleverne lærer at forklare makrofænomener med mindre komplekse modeller. Fx bør de kunne forbinde fænotype med genotype i et simpelt krydsningsskema. Med dette sigte trænes eleverne i at

"oversætte" fra ét niveau af modelbeskrivelse til et andet og i at transformere fra konkrete til symbolske modeller, fx fra blomsterfarve til bogstavkombinationer i et krydsningsskema.

Arbejdet med modellering som proces intensiveres, idet eleverne trænes i at foretage undersøgelser med fokus på modeller, dvs. aktiviteter, hvor eleverne med udgangspunkt i resultater fra egne eller andres undersøgelser sammenligner, reviderer eller konstruerer modeller. Mod afslutningen af trinforløbet skal eleverne kunne udtænke og udføre sådanne modelbaserede undersøgelser i simple tilfælde.

I stigende grad skal eleverne tillige udvikle et metablik på modeller og modellering, således at de til slut kan vælge modeller efter formål, diskutere deres styrker og svagheder og indgå i en samtale om modeller og modellering.

Perspektiveringskompetence

I arbejdet med perspektiveringskompetence indebærer en meningsfuld progression, at eleverne perspektiverer naturfagene til stadig fjernere og mere komplekse sammenhænge. Udgangspunktet er således, at de starter med perspektivering til deres egen hverdag og nære omverden og siden udvider perspektivet til regionale/globale kontekster og til andre tider. I forlængelse heraf lærer eleverne at perspektivere på tværs af fag og at forbinde naturfagene med aktuelle samfundsmæssige problemstillinger. På sidste trinforløb i progressionen skal eleverne tillige perspektivere naturfagene og deres arbejdsmåder historisk og kulturelt.

1. trinforløb: 1.-2. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan genkende natur og teknologi i sin hverdag

Arbejdet med perspektiveringskompetence holdes på et absolut indledende niveau, hvor fokus er på, at eleverne bliver opmærksomme på og kan genkende naturfagene i deres hverdag. I forlængelse heraf bør eleverne kunne fortælle om deres iagttagelser og om fænomener og mekanismer med et naturfagligt indhold på en måde, så deres naturfaglige viden, tænkning og spirende fagsprogbrug kommer til udtryk.

2. trinforløb: 3.-4. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan relatere natur og teknologi til andre kontekster

På dette trinforløb er der fokus på, at eleverne også lærer at bringe deres faglighed i spil ift. kontekster uden for deres hverdag. Det er ikke længere nok, at de genkender naturfagene i den givne kontekst, de skal også kunne bruge naturfag til at åbne og forstå konteksten. Det kan fx foregå ved, at de bruger "levevilkår" som en faglig optik til at sammenligne deres egne levevilkår med børns forhold andre steder på Jorden. Eller de kan bruge viden om vejrdata for et område til at perspektivere dets placering ift. klima- og plantebælter. Perspektivering på dette trinforløb kan også handle om at redegøre for en udvikling, tidsligt eller historisk, fx landskabets udvikling på en geologisk tidsskala eller den trinvis udvikling af teknologi som afsæt for elektrificering af Danmark.

3. trinforløb: 5.-6. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan perspektivere natur/teknologi til omverdenen og aktuelle hændelser

Arbejdet med perspektivering på dette trinforløb fokuseres i stigende grad omkring det samfundsmæssige niveau, hvor eleverne nu skal lære at forbinde deres naturfaglige viden med aktuelle hændelser og mere komplekse spørgsmål med et naturfagligt islæt. Eleverne trænes i at finde naturfaglige argumenter for at en bestemt stillingtagen ift. en given problemstilling. De faglige elementer, som skal perspektiveres, er i udgangspunktet ganske krævende, såsom bæredygtighed, interessemodsætninger, ressourceanvendelse, naturforvaltning, livsstil og teknologianvendelse. Hensigten med biologiundervisningen er imidlertid, at der arbejdes konkret og eksemplarisk med disse, så eleverne inden for et givet indholdsområde kan bruge disse faglige elementer til at beskrive, forklare og diskutere naturfaglige spørgsmål på samfundsniveau og deres betydning på det personlige niveau.

4. trinforløb: 7.-9.klasse (fysik/kemi, **biologi** og geografi)

Eleven kan perspektivere fysik/kemi, biologi og geografi til omverdenen og relatere indholdet i det enkelte fag til udvikling af naturvidenskabelig erkendelse

I løbet af udskolingen lægges der adskillige lag på elevernes perspektiveringskompetence. For det første betyder den nye opdeling i forskellige naturfag, at det får ny mening og vigtighed, at eleverne lærer at perspektivere et naturfag med indsigter fra et andet. Dette kan foregå inden for rammerne af det enkelte fag, fx vil det være naturligt, at eleverne lærer at perspektivere biologifagets indsigter om evolution, ved at geografifagets indsigter om pladetektonik drages ind i faget. Eller vice versa. Det kan også handle om, at eleverne kobler begrebet fotosyntese til kemiske reaktionstyper inden for et af fagene.

Det andet og afgørende nye ved dette trinforløb er imidlertid, at der i perioder skal arbejdes fællesfagligt omkring *problemstillinger*, som forudsættes at gå på tværs af naturfagene på dette trinforløb. Det er et godt afsæt for at videreudvikle elevernes perspektiveringskompetence. Taksonomisk lægges der også et lag på i arbejdet med perspektiveringskompetence, idet eleverne inden for fællesfaglige fokusområder nu også bør analysere, vurdere og forholde sig til de relevante problemstillinger med naturfaglige optikker.

Som et tredje lag på perspektiveringskompetencen skal eleverne nu også kunne sammenholde arbejdsmåder i naturfagene med centrale træk ved naturvidenskabens måde at arbejde på. De skal også gerne kunne give eksempler på, hvorledes viden i naturvidenskab har udviklet sig og har haft kulturel betydning.

Kommunikationskompetence

I indskolingen er der primært tale om, at eleverne lærer at anvende enkle fagbegreber med fokus på de mundtlige og visuelle kommunikationsformer. På mellemtrinnet lægges der tillige vægt på skriftlighed, på evnen til at læse fagtekster samt brug af et mere nuanceret fagsprog. I udskolingen udbygges kommunikationskompetencen bl.a. med et fokus på større fagsproglig præcision og på normer for god naturfaglig kommunikation. Samtidig skal eleverne her lære at diskutere og argumentere med henblik på at afklare handlemuligheder.

1. trinforløb: 1.-2. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan beskrive egne undersøgelser og modeller

Det vil være naturligt at tage udgangspunkt i børns undren og almindelige glæde ved at tegne og fortælle. Eleverne skal lære at italesætte deres undren og arbejde med at formidle egne observationer, undersøgelser eller naturfaglige modeller i tale og tegning. Eventuelt kan eleverne føre optegnelser af denne type ind i en logbog.

Eleverne skal arbejde hen mod at kunne skelne mellem hverdagssprog og fagsprog. De bør derfor gennem samtale støttes i at benytte mere præcise betegnelser for genstande, fænomener og organismer i omverdenen: en fugl er fx ikke bare en fugl, men en måge eller en due mv. Eventuelt kan eleverne arbejde med ordkendskabskort, hvor de skal prøve at forklare ordet, tegne dets indhold, bruge det i en sætning samt finde beslægtede ord.

Det kan være relevant at arbejde med fagtekster, men da med stilladsering og på et niveau, hvor det handler om at opdage ord og enkle genretræk, fx samspil mellem tekst og illustrationer.

2. trinforløb: 3.-4. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan beskrive enkle naturfaglige og teknologiske problemstillinger

Arbejdet med at udvikle elevernes brug af fagsprog fortsætter, bl.a. med større vægt på faglig læsning, herunder også opmærksomhed på *før*-faglige begreber. Som en del af den faglige læsning vil det være relevant både at arbejde med ordkendskab og forskellige typer illustrationer. Eleverne kan fx selv arbejde med at skrive figurtekster eller udarbejde illustrationer til en tekst. Læsningen af faglige tekster giver også eleverne mulighed for

at lære at afkode udvalgte træk af naturfagernes særlige sprog, fx at der kan forekomme taksonomier. Endelig bør eleverne præsenteres for og træne forskellige former for formidling i naturfag.

3. trinforløb: 5.-6. klasse (natur/teknologi)

Eleven kan kommunikere om natur og teknologi

Undervisningen fokuserer på, at eleverne opnår et mere varieret og aktivt naturfagligt sprog. Samtidig skal de gerne blive mere bevidste om forskellen på hverdagsprog og fagsprog.

Eleverne arbejder på dette trinforløb med flere teksttyper, men med særlig vægt på at læse og skrive forklarende tekster. Som en del af dette formulerer de selv forklarings spørgsmål og træner i at skrive kausale forklaringer. De arbejder samtidig med læsestrategier for at tilegne sig viden ud fra modeller og andre multimodale elementer. De lærer at orientere sig i typiske fagbøger, så de bliver i stand til selv at søge viden.

Mundtligt tages der hul på at lære eleverne at diskutere og argumentere i tilknytning til enkle dilemmaer med naturfagligt indhold og af relevans for deres hverdag. Der er fokus på, at eleverne bruger naturfaglige ord og belæg i deres argumenter. Evt. starter det med, at eleverne diskuterer, hvor holdbare forskellige argumenter er for en given påstand. Påstande og bud på argumenter kan fx fremgå af argumentationskort, som læreren har udarbejdet. Diskussionen om dilemmaerne kan evt. iscenesættes som et rollespil, med mere eller mindre veldefinerede roller og synspunkter.

Sammenhængende forløb med vægt på udvikling af kommunikationskompetence vil især på de første trinforløb med fordel kunne tilrettelægges som en sekvens af sproghandlinger, hvor sproget indledningsvist bruges til at opleve og fastholde en naturfaglig oplevelse. Dernæst bruges det ifm. undersøgelse, efterfulgt af mere fokuseret faglig læsning og endelig en faglig formidlingsaktivitet.

4. trinforløb: 7.-9. klasse (fysik/kemi, **biologi** og geografi)

Eleven kan kommunikere om naturfaglige forhold med fysik/kemi, biologi og geografi

Undervisningen fokuserer på, at eleverne skal kunne kommunikere om naturfagligt indhold på naturfaglige måder og med brug af egnede medier til forskellige målgrupper. Det indebærer bl.a., at eleverne kan kommunikere i en nøgtern sprog tone, med brug af naturfaglige repræsentationer og med fornemmelse for den naturfaglige rapport som genre. I forlængelse heraf bør eleverne kunne vælge og begrunde valget af medier og kommunikationsformer. De bør også i stigende grad være i stand til at anvende et præcist og nuanceret fagsprog. Dette støttes gennem en undervisning med varierede kommunikative situationer og feedback med fokus på det sproglige.

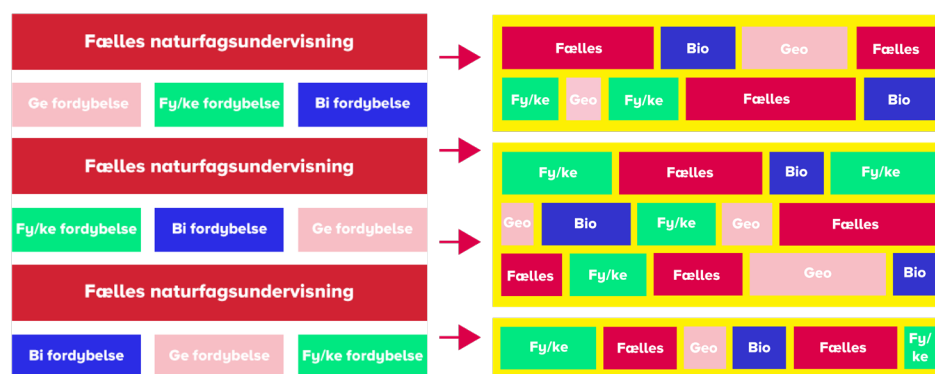
Elevernes evne til argumentation videreudvikles, bl.a. gennem arbejde med fællesfaglige problemstillinger. Undervisningen bør sætte eleverne i stand til at evaluere argumentation med vægt på naturfaglige kriterier og med øje for værdier og interesser, som måtte indgå i argumentet. I forlængelse heraf skal eleverne kunne søge information og forholde sig kildekritisk, så de afslutningsvist kan vurdere troværdigheden af forskellige multimodale tekster fra daglige medier.

4.2 Sammenhænge mellem forløb i biologi og fællesfaglige undervisningsforløb

Eleverne skal opleve ét sammenhængende undervisningsforløb, der består af både fagopdelte og fællesfaglige dele. Det betyder, at der i de fællesfaglige undervisningsforløb inddrages indhold, fx undersøgelser, modeller, perspektiver, fagbegreber og argumenter fra den fagopdelte biologiundervisning, ligesom der i den fagopdelte biologiundervisning arbejdes på samme måder og med den samme slags indhold som i de fællesfaglige forløb. Det er altså ikke sådan, at dele af faget hører bedst til i den fællesfaglige undervisning, mens andre dele af faget hører til i den fagopdelte undervisning. Det kommer an på den samlede undervisning, hvilke dele der placeres hvor og i hvilken rækkefølge.

I nogle sammenhænge giver det god mening, at eleverne gennemfører undersøgelser og andre aktiviteter i de fagopdelte lektioner for at sætte fokus på fx en faglig pointe, en sammenhæng eller en proces, mens det i andre sammenhænge er gavnligt at lade undersøgelserne og de øvrige elevaktiviteter optræde som dele af de fællesfaglige undervisningsforløb for at sikre, at eleverne er motiverede for at tilegne sig den viden, der kommer ud af aktiviteten. Nogle gange kan der være behov for oplæg om bestemte faglige emner eller pointer, men de skal doseres med omhu, så ikke undervisningen bliver en efterprøvning af det, læreren netop har fortalt foran tavlen. Eleverne bør, jf. ovenstående afsnit om undersøgelsesbaseret naturfagsundervisning, have haft lejlighed til at stille egne spørgsmål og undersøge dem, før end læreren sammen med eleverne samler op og fællesgør erfaringer og viden. Under alle omstændigheder kan det anbefales, at de fællesfaglige undervisningsforløb tænkes i sammenhæng med den fagopdelte undervisning i større sammenhænge, som det er illustreret i nedenstående figur:

Figur 9: Illustration af, hvordan fællesfaglige undervisningsforløb kan tænkes i sammenhæng med den fagopdelte undervisning

Til venstre ses en række undervisningsforløb, der følger efter hinanden, mens der til højre ses længere forløb, der både består af fælles og fagopdelte dele.

Definition af problemstilling

Af læseplanen fremgår det, at en **problemstilling** er en afgrænset formulering, der indkredser den forundring, det modsætningsforhold eller den udfordring, som klassen eller en enkelt elevgruppe arbejder med. En god problemstilling kræver viden, og derfor vil det være almindeligt, at problemstillingen ændrer sig, efterhånden som undervisningsforløbet skrider frem. En problemstilling kan fx afgrænses gennem undren, eksisterende viden og undersøgelser.

Det er værd at hæfte sig ved, at en problemstilling altså ikke nødvendigvis er et stort og internationalt problem, men et spørgsmål, eleverne arbejder med i en afgrænset tidsperiode enten inden for biologi eller i et fællesfagligt undervisningsforløb. Hvis der i den daglige undervisning er plads til elevernes forundringer, og hvis der løbende gennemføres aktiviteter i undervisningen, der strukturerer og stilladserer elevernes nysgerrige spørgsmål, vil de løbende få erfaringer med, hvordan deres egne spørgsmål kan blive til egentlige problemstillinger.

Eksempler på måder, læreren kan strukturere elevers nysgerrige spørgsmål på

Mindmaps, forundringsvæg, brainstorm, VØL-model, ordkendskabskort.

4.3 Undersøgelsesmetoder i biologi

I læseplanen for biologi er det nævnt, at eleverne kan undersøge på mange måder, og at der derfor ikke kan tales om den naturvidenskabelige metode, men derimod om flere naturvidenskabelige metoder. Imidlertid vil en stor del af undersøgelserne i biologi følge nedenstående struktur:

Problemstilling	Problemstillingen er det spørgsmål eller område, klassen eller eleven gerne vil vide mere om. Problemstillingen kan både stamme fra læreren, fra undervisningsmaterialer og fra eleverne. Ud fra problemstillingen formuleres undersøgelsens formål.
Hypotese	Hypotesen er en begrundet antagelse om en undersøgelses udfald. Inden eleverne foretager undersøgelsen, gør de sig overvejelser over, hvad undersøgelsen vil vise. Eleverne forudsiger resultatet, idet det antages, at fx et givet eksperiment vil have et bestemt udfald. Man kan sige, at eleverne opstiller en antagelse, som undersøgelsen kan medvirke til at be- eller afkræfte.
Undersøgelse	Undersøgelsen kan være et eksperiment, et forsøg, en observation eller andet, der kan svare på hypotesen og dermed give eleven ny viden om problemstillingen. En undersøgelse bør kunne gentages flere gange med relativt enslydende resultat. Det er vigtigt, at eleverne er kritiske over for deres undersøgelseskilder, både tekster og fx apparatur. Eleverne bør være opmærksomme på, hvilken variabel de undersøger i en given opstilling, og en måde at variere en undersøgelse på er ved at ændre den variabel, der undersøges.

Resultater	Resultaterne af undersøgelsen noteres eller fastholdes på anden vis, og resultaterne skal anvendes til at underbygge, om hypotesen kan bekræftes eller må forkastes. Resultaterne af en undersøgelse skal registreres og formidles systematisk, og eleverne skal lære, hvilke resultater i et udfaldsrum der er pålidelige, og hvilke de kan se bort fra.
Konklusion	Konklusionen kan af- eller bekræfte hypotesen ved hjælp af resultaterne af undersøgelsen og giver dermed eleverne ny viden om problemstillingen. Eleven overvejer i samarbejde med andre elever eller med læreren, om der i resultaterne er belæg for at generalisere resultatet til at gælde generelt for det undersøgte område, eller om der skal flere undersøgelser til.
Formidling	Resultaterne af undersøgelsen samt de konklusioner, der drages, bør formidles til andre, så de kan bygge videre på den nye viden. Undersøgelser kan formidles på mange måder.

I nogle tilfælde giver det ikke mening, at elever producerer primære data, fx hvis der er tale om undersøgelser af luftforurening i forskellige storbyer eller skadevirkning på levende væv af ioniserende stråling. Her må eleverne enten undersøge området ved at opstille mindre modelforsøg. I sidstnævnte tilfælde kan eleverne fx undersøge strålings virkning på levende planter, gærceller eller på kyllingelår, afhængigt af problemstillingen, eller de må inddrage andres resultater i deres undersøgelser ved fx at afsøge databaser eller andre kilder.

I andre tilfælde giver det ikke mening at indlede en naturvidenskabelig undersøgelse med en hypotese. Hvis fx elevernes problemstilling handler om skolens affaldssystemer, og hvordan de bruges, så giver det mere mening, at eleverne observerer og måske interviewer forskellige elever, lærere og andre ansatte på skolen som en del af deres undersøgelse. I det tilfælde, at eleverne arbejder med en observation i stedet for en hypotesebaseret undersøgelse, er det lige så vigtigt med en struktur for observationen, fx at eleverne beslutter sig for, hvilke kategorier og hvilke tidsrum, de vil observere i, og begrundet disse.

4.4 Naturvidenskabens ABC

Naturvidenskabelig viden vokser fra dag til dag, og behovet for at kunne udvælge det vigtigste indhold i undervisningen stiger løbende. Undersøgelser viser, at eleverne oplever naturfagene som indholdstunge og fragmenterede, og de har svært ved at se sammenhængene mellem de enkelte indholdsområder. Disse problemstillinger er ikke fremmede for elevernes motivation for at beskæftige sig med naturfag i skolen og senere i deres uddannelsesvalg. Naturvidenskabens ABC forsøger at sætte nogle retninger for arbejdet med at udvælge indhold og arbejdsformer i naturfagsundervisningen for at skabe et skelet, der binder naturfagene sammen og dermed øger elevernes motivation for at arbejde med naturfag.

Naturvidenskabens ABC er tænkt som en af flere mulige inspirationskilder, der kan være med til at udvælge og samle en række mindre erkendelser eller faglige pointer, der bygger op imod et afgrænset antal grundlæggende erkendelser. Ekspertgruppen bag Naturvidenskabens ABC har, med udgangspunkt i viden fra deres fagområder og med inspiration fra andre internationale arbejdsgrupper, valgt at pege på 10 grundlæggende erkendelser, der kan danne baggrund for arbejdet i en dansk kontekst.

De 10 grundlæggende erkendelser er:

1. Natur, mennesker og samfund påvirker hinanden gensidigt.
2. Jordens overflade og klima udgør et dynamisk system.
3. Jordens ressourcer er begrænsede.
4. Naturen har høj grad af biodiversitet.
5. Alt liv har udviklet sig gennem evolution.

6. Organismer består af celler – generne i dem kan både nedarves og ændres.
7. Alt i universet er opbygget af små partikler.
8. Fundamentale fysiske naturkræfter virker overalt i universet.
9. Energien i universet er bevaret, men kan ændres fra en form til en anden.
10. Solsystemet er en meget lille del af en enkelt af milliarder af galakser i universet.

ABC'en kan bruges i forskellige sammenhænge, hvor der skal udvælges stof til naturfagsundervisningen. Det kan være i forbindelse med udarbejdelse af årsplaner eller i fagteamets arbejde med at sikre faglig progression gennem skoleforløbet.

Der bliver udarbejdet forslag til progressionsbeskrivelser og indholdsvalg for de 10 grundlæggende erkendelser, og der vil efterfølgende blive udarbejdet forslag til sammenhængende undervisningsforløb, der kobler mindre erkendelser eller faglige pointer sammen gennem et helt skoleforløb fra 1.-9. klassetrin og efterfølgende videre til de naturvidenskabelige fag på ungdomsuddannelserne. Materialerne vil løbende blive lagt på emu.dk.

Arbejdet med progressionsbeskrivelser af mindre erkendelser og faglige pointer kan med fordel tage udgangspunkt i trinforløb, som vist i nedenstående tabel. Hensigten med skemaet er, at der i den midterste kolonne, "delerkendelser", noteres faglige pointer fra læseplanerne eller evt. andre faglige delerkendelser, som anses for relevante skridt på vejen mod den pågældende erkendelse, mens der i højre kolonne, "forslag til undersøgelsesspørgsmål", formuleres eksempler på, hvad eleverne kunne arbejde med udgangspunkt i i undervisningen.

Trinforløb	Delerkendelser	Forslag til undersøgelsesspørgsmål
1.-2. klasse		
3.-4. klasse		
5.-6. klasse		
7.-9. klasse		

Børne- og Undervisningsministeriets faggrupper har i forbindelse med et kortere arbejds-møde om Naturvidenskabens ABC givet et bud på mulige progressionsbeskrivelser. Nedenstående er et eksempel fra mødet, som vil kunne tjene som inspiration med det videre arbejde.

Trinforløb	Delerkendelser	Forslag til undersøgelsesspørgsmål
1.-2. klasse	<ul style="list-style-type: none"> • Dyr, planter og svampe kan vokse og formere sig. • Nogle planter og dyr ligner hinanden, og de kan inddeles i grupper. • Dyr og planter tilpasser sig årstiderne. 	<p>Hvilke ting kender du, som er levende? Hvordan bliver nye planter og dyr skabt?</p> <p>Kan I nævne 100 dyr og inddele dem i grupper, som I synes, de hører sammen?</p> <p>Kan I forklare, hvad der er ens ved dyrene i de forskellige grupper, I har valgt?</p> <p>Kan I finde dyr, som lever af vidt forskellige ting, fx planter, svampe, døde dyr, døde planter, andre dyr og dyr, der lever på andre dyr?</p> <p>Kan I finde ud af, hvor mange forskellige former for liv der er lige uden for skolen?</p>

Trinforløb	Delerkendelser	Forslag til undersøgelsesspørgsmål
3.-4. klasse	<ul style="list-style-type: none"> • Alle levende organismer kan inddeles i grupper efter, hvordan de lever og er opbygget. • Nogle dyr og planter er bedre tilpasset til bestemte levesteder. end andre, og nogle steder kan de slet ikke overleve • Ændringer i levesteder kan nogle gange være til skade for organismer, andre gange har de gavn af ændringerne. 	<p>Hvilke egenskaber er særlige for følgende grupper: træer, urter, svampe, alger, hvirveldyr, pattedyr osv.?</p> <p>Hvordan kan du undersøge, hvilke forskellige måder dyrene i søen/bækken skaffer sig ilt på?</p> <p>Kan man se forskel på, hvilke planter, der vokser tæt på søen, og hvilke der vokser længere væk?</p> <p>Hvordan kan du undersøge, om urter i skoven er lyskrævende eller skyggetolerante?</p> <p>Hvordan kan du beskrive og undersøge, hvilke dyr og planter der lever i forskellige naturområder?</p>
5.-6. klasse	<ul style="list-style-type: none"> • Selv inden for samme art er dyr og planter lidt forskellige. • Nulevende arter nedstammer fra andre, nu uddøde arter. • Organismer med samme behov konkurrerer om ressourcer, fx vand, mad og levesteder. • Dyr, planter og svampe lever sammen og påvirker hinanden og de naturområder, de lever i. • Organismer har tilpasset sig naturen og udviklet sig fra generation til generation. • Nogle egenskaber kan give særlige fordele, men også være besværlige og omkostningsfulde for organismerne. 	<p>Hvordan kan vi undersøge og beskrive forskelligheder hos 10 dyr af samme art, køn og alder?</p> <p>Hvilken gruppe hører de udvalgte dyr til, og hvem var deres "stamfædre"?</p> <p>Kan I finde eksempler på dyr eller planter, der konkurrerer om ressourcer?</p> <p>Kan I finde eksempler på organismer, der er særligt udviklede til at kamuflere sig, se i mørke, forvirre fjender, sprede frø, imponere mager, finde føde, holde varmen, gå på vandet osv.?</p> <p>Kan I finde eksempler på egenskaber, som giver særlige fordele, men også er besværlige eller omkostningsfulde?</p>
7.-9. klasse	<ul style="list-style-type: none"> • DNA kan ændres. Herved kan nye egenskaber fremkomme, som kan vise sig at være særligt fordelagtige. • Nogle ligheder er nedarvede, andre er ikke. • Arter tilpasser sig ændrede livsbetingelser og levevilkår gennem generationer. • Organismer udvikler og ændrer sig i konkurrencen med andre organismer. • Nye arvelige egenskaber kan skyldes nye kombinationer af eksisterende gener eller mutationer af gener i kønscelle. • Arvelige egenskaber kan observeres på molekylært niveau eller komme fysisk, kemisk eller adfærdsmæssigt til udtryk på hele organismen. • Afkom fra individer med fordelagtige egenskaber har større chance for at overleve og give deres gener videre til kommende generationer, og andelen af individer med de fordelagtige egenskaber vil stige. 	<p>Undersøg variation af 100 plantefrø. Spirer og vokser de lige hurtigt?</p> <p>Hvordan kan man undersøge, om egenskaber er nedarvede?</p> <p>Hvordan kom Darwin frem til evolutionsteorien?</p> <p>Kan I finde eksempler hos dyr, hvor de konkurrerer om føde, plads eller mager?</p> <p>Hvordan kan gener ændre sig?</p> <p>Kan I med modeller vise, hvordan arvelige egenskaber nedarves?</p> <p>Hvordan kan man undersøge biodiversiteten i et område?</p> <p>Hvordan kan man undersøge beslægtede arters forskellige adfærd og levesteder?</p> <p>Hvordan kan man illustrere eller simulere, at nogle egenskaber, fx farve eller halelængde, udvikler sig over generationer?</p>

Naturvidenskabens ABC indeholder for hver af de 10 store erkendelser en række tekster, der kan fungere som inspirationskilder i arbejdet med progressionsbeskrivelserne og tilrettelæggelsen af undervisningen. Der er derudover medtaget en række cases, der kan danne udgangspunkt for undringsspørgsmål, og endelig er der beskrivelser af en lang række forskere og deres arbejde med at undersøge verden.

Inspirationsmaterialet "Naturvidenskabens ABC" er på ingen måde udtømmende for arbejdet med indhold og arbejdsformer i undervisningen, men er udvalgt af ekspertgruppen ud fra kriterier om, hvad der er særligt vigtigt at arbejde med i naturfagsundervisningen, så eleverne oplever sammenhæng i indholdet og får et solidt naturvidenskabeligt fundament. Naturvidenskabens ABC kan læses på emu.dk.

4.5 Læremidler til biologi

I forbindelse med tilrettelæggelsen og gennemførelsen af undervisningen i biologi skal der træffes nogle valg omkring elevernes brug af læremidler. Når læreren tilrettelægger undervisningen, er det særligt vigtigt at være opmærksom på, om de valgte læremidler kan være medvirkende til, at eleverne kan opfylde de intentioner, der er formuleret for forløbet. Det vil ofte være hensigtsmæssigt i et forløb at arbejde med mere end ét bestemt læremiddel. Materialer af ældre dato, der er skrevet til biologiundervisningen, har ofte stor vægt på, at eleverne skal arbejde frem mod at opfylde indholdet i færdigheds- og vidensområderne, og de har derfor i mindre grad fokus på kompetencemålene. Det kan betyde, at man som lærer må udvælge dele af forskellige læremidler, der til sammen kan medvirke til elevernes arbejde hen mod kompetencemålsopfyldelse.

Ud over egentlige lærebøger eller grundbøger findes en række andre boglige materialer i form af temabøger inden for biologi eller temabøger, som behandler problemstillinger på tværs af de tre naturfag. Endeligt findes der et stort udbud af digitale læremidler, hvori der ofte indgår animationer, billeder og filmklip. Når man i undervisningen benytter forskellige læremidler i form af bøger eller digitale ressourcer, og ikke mindst når eleverne i deres egne undersøgelser finder forskellige sites på internettet, vil det nødvendigvis forekomme, at der benyttes forskellig terminologi og forskellige definitioner. Det kræver en ekstra opmærksomhed og hjælp fra læreren. Det skal helst ikke hæmme elevernes læring, at der i den ene bog står kvælstof, og i den anden står nitrogen som betegnelse for et N-atom eller for gassen N_2 . Finder eleverne engelsksprogede sites, skal de fx også have hjælp til at forstå, at sodium er det, vi på dansk kalder natrium, og at organic food er den engelske betegnelse for økologiske fødevarer. Da mange ressourcer på nettet er engelsksprogede, kan det måske betale sig at udarbejde en kort oversigt over almindeligt forekommende ord og begreber i det forløb, klassen er i gang med. Et dynamisk dokument, fx Google Doc, kan være klassens fælles ordbog, som udvikles over de tre år, eleverne har faget.

5 Almene temaer

5.1 Understøttende undervisning

Formålene med den understøttende undervisning kan være mange, fx træning og repetition, fordybelse i større opgaver og elevers mulighed for at arbejde med selvvalgte områder efter interesse. Under alle omstændigheder skal den understøttende undervisning give eleverne mulighed for at blive så dygtige, de kan. Det er vigtigt, at den understøttende undervisning tilbyder forskellige måder at lære på, så undervisningen bliver et reelt supplement til den fagdelte undervisning, og eleverne bør have medindflydelse på både den understøttende undervisnings indhold og form.

Der kan være en udfordring i, at naturfaglæreren skal videregive opgaveinstruktioner eller informationer om egentlige lektier til dem, der skal varetage den understøttende undervisning. Derfor er det en god idé, at opgaverne i den understøttende undervisning i høj grad hænger sammen med opgaverne i den fagdelte undervisning, så eleverne er godt inde i stoffet. Desuden er det hensigtsmæssigt, at faglærer og lektiecafelærere/-pædagoger har forberedt den understøttende undervisning sammen. Understøttende undervisning i naturfagene kan med fordel anvendes til faglig læsning og skrivning, til gruppearbejde vedrørende naturfagsprojekter, forberedelse/efterarbejde af praktiske undersøgelser og/eller dataindsamling i felten. Det er helt centralt, at eleverne har tydelige mål for deres arbejde i den understøttende undervisning, og at de har et godt kendskab til de arbejds-metoder og tankegange, de skal anvende.

Understøttende undervisning i naturfag kan godt foregå i laboratoriet, hvis det giver mening i forhold til de opgaver, eleverne skal arbejde med. Blot skal skolens ledelse sikre, at de, der forestår den understøttende undervisning, er instrueret i brugen af lokalet. Se også afsnittet om sikkerhed i denne vejledning. Ligeledes kan understøttende undervisning godt foregå i naturen, på en virksomhed mv. under samme forudsætninger som den fagdelte undervisning. I nogle tilfælde kan det være en fordel at lægge den understøttende undervisning i naturfag i umiddelbar forlængelse af den fagdelte undervisning, så længere ekskursioner, udeskoleforløb o.l. bliver en mulighed.

Eksempler på understøttende undervisning til biologi

På 8. årgang bliver den understøttende undervisning i en periode af skoleåret anvendt til faglig læsning fire gange 30 minutter om ugen. Den ene af de ugentlige læsegange er der fokus på naturfag. Skolens læsevejleder og faglige vejledere i dansk, matematik og naturfag har planlagt og gennemført et kursus for skolens faglærere samt pædagogerne fra den understøttende undervisning om faglig læsning, så faglærerne i undervisningen kan stilladsere elevernes faglige læsning ud fra en ensartet tilgang. Eleverne lærer her om læsestrategier ift. multimodale tekster i naturfag samt faglige teksters karakteristika med fagudtryk, førfaglige ord, nominaliseringer mv. I den understøttende undervisning arbejdes der med stilladsring af elevernes læseproces gennem forskellige små opgaver, fx forståelsesspørgsmål og ordkendskabskort fra et fælles materiale, som de faglige vejledere har samlet til årgangen.

På 9. årgang lægges den understøttende undervisning på tre hele skoledage fordelt på skoleåret. På de tre dage gennemfører lærerne evaluerende samtaler med eleverne, mens et team af pædagoger i samarbejde med årgangens lærere har tilrettelagt en håndfuld værksteder til fordybelsesaktiviteter for eleverne. I ét værksted er der mulighed for fordybelse til en større skriftlig opgave, i et andet spilles et spil med fokus på klasstrivsel, og i et tredje er der mulighed for en samtale med en UU-vejleder mv.

5.2 Åben skole

Biologifaget har en lang tradition for at inddrage det omkringliggende i undervisningen. Hvad enten det drejer sig om parker eller "vild" natur. Biologiundervisningen kan bruge omgivelserne som læremiddel og inddrage et meget bredt spektrum af fagpersoner og professionelle formidlere som naturvejledere og skoletjenester.

Der er en lang tradition i biologifaget for gennemførelse af feltstudier af fx artsdiversiteten, livsbetingelserne, de økologiske sammenhænge og organismernes tilpasning til levesteder.

At inddrage eksterne ressourcepersoner i at bidrage til skolens læringsmiljø stiller krav om samarbejde med disse personer. Ved besøg på steder uden for skolen må der være præcise mål og begrundelser, en faglig sammenhæng, nogle faglige forudsætninger hos eleverne, en forberedelse af besøget praktisk og indholdsmæssigt samt et klart fokus hos eleverne under besøget, så de kan samle materiale til den videre behandling.

Eksterne ressourcepersoner kan besøge skolen som eksperter, fx ved opstart til et fællesfagligt emne om drikkevand, hvor en bioanalytiker kunne gøre rede for de metoder og muligheder, de har for at analysere stoffer i drikkevand. Bioanalytikeren kunne fortælle om de udfordringer, de har, og hvilken viden de trækker på. Eleverne kan så stille spørgsmål og drøfte autentiske problemstillinger med gæsten, fx rensemetoder, restprodukter fra sprøjtning eller jordens evne til at rense vand. Eksperter kunne også tænkes at ville stille sig til rådighed i forbindelse med elevernes undersøgelser, hvor vedkommende kunne ringes op, tilbyder at svare på mails om faglige spørgsmål eller tilbyder, at eleverne kan komme på besøg og få prøver med hjem til videre undersøgelse, eller indsamle data fra forskellige dele af en proces. Ved fremlæggelse af undersøgelser kan en ekspert sætte deres resultater i perspektiv og være med til at drøfte data om sammenhænge fx mellem temperatur og produktion af biogas eller vurdere en prototype af en biogasreaktor.

Få inspiration til åben skole på emu.dk.

5.3 Bevægelse i undervisningen

Folkeskolelovens § 15 foreskriver, at undervisningstiden skal tilrettelægges, så eleverne får motion og bevægelse i gennemsnitligt 45 minutter om dagen. I folkeskolens formålsparagraf står, at der skal skabes rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst. Men bevægelse kan også indgå som en vigtig motivationsfaktor. Det at grine sammen og være med i et fællesskab kan bidrage til relationsmotivation. Se afsnittet om motivation herunder.

I naturfagene kan det at bruge sin krop og egne bevægelser i modeller gøre det lidt abstrakte mere håndgribeligt eller give en bedre rumlig forståelse. Dermed hjælpes eleverne til at huske og forstå det gennemarbejdede.

Elevernes bevægelse i undervisningen kan i biologi udformes på flere måder. Jesper von Seelen har udviklet en model for forskellige typer af bevægelse i undervisningen:

Bevægelse som en integreret del af undervisningen, fx begrebsstafetter, CL-strukturer, dramatisering af naturfaglige modeller mv. Det kan fx. være stafet-memory, hvor eleverne efter tur løber hen til et memoryspil og vender to brikker. Passer brikkerne sammen, har man et stik. Ellers vendes de igen, og en ny fra holdet forsøger sig. Brikkerne kan være par inden for fx artsnavn – dyregruppe eller organ – tilsvarende betegnelse. Undersøgelser af puls kan rykkes ud af laboratoriet og i stedet ud på idrætspladsen.

Udform en leg, der påviser tilfældigheds, isolations, selektions og mutations betydning for livets udvikling. Blodets kredsløb kan gennemløbes på en kæpemodel opbygget i skolegården. En undersøgelse af artsdiversiteten kan gennemføres som et Find2Learn, hvor posterne udgør faste observationspunkter. Disse aktiviteter knytter sig meget tæt til faglige emner og er særdeles anvendelige både i forbindelse med træning af begreber, forståelse af sammenhænge, visualisering af modeller osv.

Bevægelse som et break i undervisningen, der får pulsen op, fx brain breaks, powerpauser eller koncentrationsøvelser. Disse kortere indslag har i særlig grad til hensigt at øge elevernes motivation og indlæringsparathed, og de kan med fordel, men ikke altid, organiseres med klassens aktuelle emne som omdrejningspunkt. Det kan fx være "Dirigenten": Eleverne står i en rundkreds og er nu et samlet orkester. I midten står en af eleverne, dirigenten, på en stol eller skammel. Dirigenten vælger, om "orkesteret" fx skal klappe på lårene, trampe, fløjte, synge, klappe i hænderne eller agere andre udgaver af "kropsinstrumenter". Dernæst styrer dirigenten lydstyrken ved at bevæge sin arm op og ned. Jo højere armen er oppe, jo højere er lydstyrken. Dirigenten må gerne skifte kropsinstrumenter undervejs.

Der er masser af inspiration at hente til powerpauser på aktivaaretrundt.dk, hvor også "Dirigenten" er fundet.

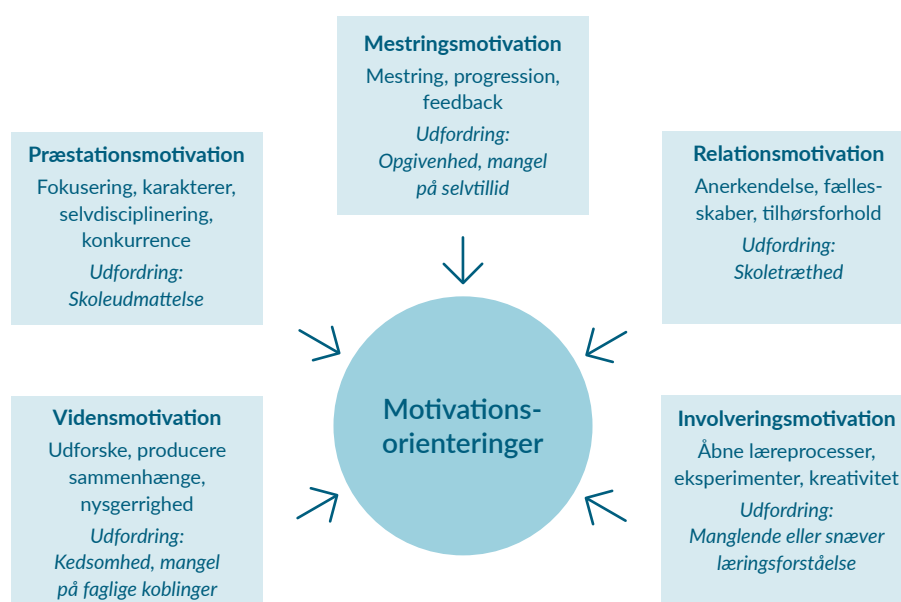
Længerevarende bevægelsesaktiviteter, fx QR-kodeløb, cykeltur til et nærliggende vandhul eller puls- og åndedrætsundersøgelser i forbindelse med et emne om krop, energi og sundhed, er eksempler på, hvordan længerevarende bevægelsesaktiviteter også kan være en del af undervisningen i biologi.

Der er yderligere inspiration at hente til naturfaglige forløb med indbygget bevægelse på astra.dk.

5.4 Motivation i naturfagene

Som naturfaglærer skal man skabe læringssituationer, hvor naturvidenskabelig viden er afgørende for, at relevante handlinger eller forståelser lykkes for eleverne. Et af undervisningens klassiske dilemmaer er, at man i undervisningssituationen som oftest ikke har brug for den viden, som skal læres, og når man endelig er i en situation, hvor der er brug for denne viden, kan man ikke nå at lære den. De fleste lærer kun i relevante situationer, da vores hjerne er populært sagt bygget til at sortere al irrelevant information væk. Derfor er lærere nødt til at fokusere på, hvordan der kan skabes gode undervisningssituationer, hvor eleverne oplever både store og små læringsmæssige succeser. Dette kan fx ske ved, at læreren i tilrettelæggelsen af undervisningen har fokus på forskellige mestringsorienteringer.

Figur 10: Unges motivationsorienteringer (Pless m.fl., 2015)

Om elevernes motivation og interesse

Motivationsrammen ovenfor beskriver forskellige indgange til børns og unges motivation. Det er også relevant at have fokus på, hvordan man stimulerer elevernes interesse, da interesse er direkte koblet til elevers motivation. Interesse beskriver forholdet mellem en elev og det, der har elevernes interesse. Man skelner mellem to former for interesse: situationel interesse og individuel interesse. Situationel interesse er situationsafhængig interesse, dvs. interesse stimuleret i en bestemt situation. Individuel interesse refererer til elevens vedholdende lyst til at engagere sig i dét, der har interessen. Når der tales om unges manglende interesse for naturfag, er det individuel interesse, der henvises til. Man kan betragte situationel interesse som en umiddelbar positiv følelsesreaktion på noget nyt og komplekst. Hvis en situationel interesse fastholdes eller stimuleres gentagne gange, kan den udvikle sig hen imod en vedholdende, individuel interesse. Dette er rationalet bag mange science-events, der har til hensigt at skabe interesse for naturfag. Science-events kan bidrage med alle former for motivationsorienteringer, selv om det vil være forskelligt fra elev til elev, hvordan en science-event påvirker elevens motivation. Denne viden om motivation er indbygget i flere af de enkelte science-events, hvor man fx i teknologiturningen FIRST LEGO League definerer mange forskellige rollemodeller og derfor har mange forskellige motivationsorienteringer.

Rollespil som narrativ kan bruges som et værktøj til at perspektivere undervisningen, idet rollespillet giver mulighed for et nuanceret syn på en given problematik. Når eleverne ikke bare skal udføre et på forhånd beskrevet forsøg eller eksperiment, men derudover på baggrund af den naturvidenskabelige forståelse, der ligger i et eller flere forsøg, bliver sat til at belyse en problematik, der er sat i scene som en paneldebat eller et møde i et brugerråd, kan det skabe både indføling og identifikation. Det vil her appellere til både involverings- og relationsmotivation, og samtidig får eleverne mulighed for at øve sig på en virkelig demokratisk proces, hvor de udvikler handlekompetence.

Laboratorie- og feltarbejde

Laboratorie- og feltarbejde betragtes traditionelt set som arbejdsformer, der engagerer eleverne og skaber motivation. Hands on-aktiviteter kan være interesserende for nogle elever, fordi de motiveres af brugen af artefakter og fysiske objekter og en taktil tilgang. Resultater fra undersøgelser viser dog, at selv om praktisk arbejde genererer kortvarigt engagement, er praktisk arbejde ikke i sig selv en måde at motivere eleverne på. Hvis det praktiske arbejde skal have en reel effekt på elevernes motivation, må man indtænke designprincipper, der fremmer indre motivation.

Der kan opføres seks designprincipper, de seks C'er, der i øvrigt også ligger tæt op ad de allerede beskrevne motivationsorienteringer, og som ser ud til at have effekt på motivation:

- **Constructing personal meaning** (forbinde forforståelse og tidligere erfaringer med ny information)
- **Choice** (give elever reelle valg)
- **Challenge** (udfordre den enkelte elev optimalt)
- **Control** (give elever en vis grad af selvbestemmelse)
- **Collaboration** (samarbejde, gruppearbejde)
- **Consequences that promote self-efficacy** (undgå præstationskultur, tilskynde deling af information).

Det er således ikke altid nok at tilrettelægge en undervisning, der overvejende bygger på et princip om learning by doing. Når man tilrettelægger en undervisningssituation, er det derfor vigtigt med to opmærksomhedspunkter:

1. Fokus på elevens læringsudbytte
2. Fokus på elevens motivation, fx ud fra de seks C'er.

IBSE, Inquiry-Based Science Education, er en måde at tilrettelægge undersøgende aktiviteter i naturfagene på, som kan være med til at stimulere elevernes motivation for naturfag ved netop at fokusere på både læringsudbytte og elevernes motivationsorienteringer. Se evt. afsnittet ovenfor om undersøgelsesbaseret undervisning. Med inquiry menes en induktiv undervisningsform, hvor eleverne selv stiller undersøgelses spørgsmål, designer forsøg, indsamler data, drager konklusioner og formidler resultater. Den åbne arbejdsform giver eleverne mulighed for at opstille egne mål og træffe egne valg, hvilket er essentielt for elevernes motivation. Inquiry-baseret undervisning bidrager typisk med både involverings- og vidensmotivation. Dertil kommer gruppedynamikkens potentialer, herunder relationsmotivation. Se eksempler på IBSE-forløb på astra.dk.

5.5 De obligatoriske emner

Sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab

Når der arbejdes med området krop og sundhed med alle fire naturfaglige kompetencer for øje, skal det ses i tæt sammenhæng med målene for det obligatoriske emne Sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab. Helt oplagt er det, at der i biologi især med udgangspunkt i kompetenceområderne undersøgelse og modellering arbejdes med menneskets anatomi og fysiologi, også mht. kønsorganerne samt forskelle mellem dreng/pige samt mand/kvinde. Helt essentielt for elevernes beredskab som seksuelle væsener er det, at undervisningen i biologi kommer ind på reproduktion, herunder seksuelt overførte

sygdomme, og hvordan disse undgås. I lyset af et bredt sundhedsbegreb er også mere "bløde" aspekter ved seksualitet som følelser og seksuel orientering relevante i biologifaget – her især med udgangspunkt i perspektiveringskompetencen. Netop udviklingen af kroppen og seksualitet er et meget virkelighedsnært felt for en teenager, som har betydning for elevernes generelle trivsel, dannelse og udvikling. Emner som grænser for tilnærmelser, seksuelle rettigheder, myter om kroppen, fx om mødommen, kropskultur og kønsidealiser og brugen af sociale medier og net-etik kan indgå som tværfaglige temaer.

5.6 Regler for sikkerhed i naturfagsundervisningen

Jf. bekendtgørelsen om tilsynet med folkeskolens elever i skoletiden, herunder § 6, stk. 1, om elevens færden i naturfagslokaler, der rummer særlige risikomomenter, pålægges skolens leder en skærpet tilsynspligt ifm. sikkerheden i naturfagsundervisningen.

Der er ikke krav om særlige uddannelsesmæssige niveauer, kurser eller fag for at undervise i naturfagslokaler, men skolens leder har ansvaret for at sikre en procedure, hvor personalet løbende kan blive instrueret og få opdateret deres viden om risikomomenter og sikkerhed. Der skal være udarbejdet arbejdspladsbrugsanvisninger på stoffer og materialer i naturfagslokalet, og lærerne, der bruger lokalet, skal vide, hvor de finder informationer om procedurer ved uheld, fx hvordan en ambulance bestilles, eller en brand slukkes. Der findes derudover regler om elevernes anvendelse af stoffer og materialer i undervisningen, elevernes brug af animalske biprodukter, elevernes brug af radioaktive kilder og elevens arbejde med gas og elektricitet. Henvisninger til den gældende lovgivning findes i faktaboksen:

Henvisninger til gældende lovgivning

Elevens anvendelse af stoffer og materialer i grundskolen

Arbejdstilsynets At-meddelelse nr. 4.01.7. Meddelelsen oplyser om, hvordan folkeskoler og andre skoler med undervisning svarende til folkeskolen kan tilrettelægge praktisk og eksperimentelt arbejde med stoffer og materialer i undervisningssammenhænge, således at elevernes arbejde bliver sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Læs mere på amid.dk.

Regler for brug af ioniserende stråling i undervisningen

Sundhedsstyrelsen fastsætter regler for folkeskolers indkøb samt brug og opbevaring af radioaktive kilder ifm. undervisningen, herunder dosisgrænser og strålebeskyttelse ifm. elevens brug af ioniserende stråling. Find reglerne på sst.dk.

Regler for brug af gas og elektriske installationer

Sikkerhedsstyrelsen fastsætter regler for gas og elektriske installationer på skolen, samt for underviserens og elevens arbejde med gas og elektricitet. Reglerne er fastsat i en række bekendtgørelser, som kan findes på sik.dk.

Regler for anvendelse af døde dyr i undervisningen

Fødevarestyrelsen fastsætter regler for brug af døde dyr i undervisningen, samt hvornår og hvordan der skal søges om tilladelse til anvendelse af animalske biprodukter. Find reglerne på foedevarestyrelsen.dk.

Alle regler og vejledninger vedr. sikkerhed og risiko forbundet med undervisning i natur/teknologi, biologi, geografi og fysik/kemi er sammenskrevet i en branchevejledning, som kan findes på arbejdsmiljoweb.dk. Læreren skal ifm. det praktiske og undersøgende arbejde løbende foretage en vurdering af sikkerhed og risiko og tage hensyn til, både hvor sandsynligt det er, at en ulykke kan forekomme, og hvor alvorlige de mulige konsekvenser af ulykken kan være.

Følgende skal altid tages med i vurderingen:

- Elevernes alder, modenhed, indsigt og rutine
- Instruktion og opsyn i forhold til elevernes forudsætninger
- Klassens situation og forudsætninger.

Vurderingen skal foretages, både når eleverne arbejder i naturfagslokalet, og når de arbejder i naturen, på virksomheder eller andre steder uden for skolen. Læreren er i alle tilfælde ansvarlig for denne vurdering; dog anbefales det, at fx en naturvejleder, virksomhedskontakt el.lign. tages med på råd ved besøg på eksterne læringssteder.

I branchevejledningen fremhæves det, at elevernes risiko skal minimeres ved:

- At farlige kemikalier erstattes med mindre farlige eller ufarlige kemikalier, hvis det er muligt.
- At kemikalier og andre stoffer udleveres til eleverne i korrekt mærket emballage og i en mængde, der er rimelig ift. det, der skal bruges til øvelsen.
- At eleverne ikke udsættes for sygdomsfremkaldende bakterier, hvilket fx kan sikres ved, at eleverne taper petriskåle til umiddelbart efter podning.
- At eleverne kun undersøger egne kropsvæsker ifm. fx blodtypebestemmelse, nedbrydelse af stivelse til glukose vha. spyt, blodsukkermålinger mv.
- At eleverne kun arbejder med radioaktive kilder i 9. klasse.

En særlig opmærksomhed bør rettes mod elevernes egne undersøgelsesdesigns, fx i forbindelse med fællesfaglige undervisningsforløb og i perioden frem mod den fælles prøve i fysik/kemi, biologi og geografi. Her vil eleverne naturligt arbejde videre på opstillinger og undersøgelsesdesign, de har mødt i undervisningen, og måske inddrage idéer, de fx finder på YouTube eller portaler, der ikke nødvendigvis er målrettet grundskolen. Her skal læreren løbende sikre, at eleverne ikke udsættes for unødigt risiko, der fx kan resultere i ulykker.

Mærkning af stoffer i naturfagslokaler

Stofferne i naturfagslokalet skal være mærket med sikkerheds- og risikosætninger samt faresymboler. Alle regler vedrørende mærkning kan læses på styrpaastofferne.dk.

I Danmark anvendes de globale symboler (CLP), og det betyder, at alle rene stoffer (ved rene stoffer forstås grundstoffer og deres forbindelser, fx H₂ og HCl) pr. december 2012 skal være mærkede med de nye symboler. Blandinger (ved blandinger forstås kemikalier, der består af flere stoffer, fx maling eller cement) skal være mærket med nye symboler samt nye H (Hazard – fare) -sætninger og P (Precaution – sikkerhed) -sætninger pr. juni 2017. Der skal være overensstemmelse mellem arbejdspladsbrugsanvisningen og mærkningen af et givent stof. Anvisninger for affaldshåndtering af stoffer brugt i undervisningen skal fremgå af skolens arbejdspladsbrugsanvisninger.

6 Tværgående emner og problemstillinger

Af læseplanen fremgår det, at biologi indgår i samarbejde med andre fag i fagrækken, hvor det giver mening i forhold til mål, indhold og metoder, jf. folkeskolelovens § 5, stk. 1, pkt. 3 om at give eleverne *“mulighed for at anvende og udbygge de tilegnede kundskaber og færdigheder gennem undervisningen i tværgående emner og problemstillinger”*. Det er oplagt at opsøge og gennemføre samarbejde med en række andre fag i forbindelse med biologi foruden de obligatoriske fællesfaglige undervisningsforløb med fysik/kemi og geografi. Både erkendelsesformer, arbejdsformer, metoder, indholdsområder og problemstillinger fra biologi samt det mere generelle *“nature of science”*, altså naturvidenskabens særkende, kan være genstand for fagligt samspil. Også den naturvidenskabelige argumentation og kausalitet vil være et godt fundament for et tværgående samarbejde. Biologi som et skabende og kreativt fag vil kunne være en dimension i et tværgående samarbejde, fx med de iterative processer, som eleverne kender fra fx arbejdet med teknologi i undervisningen, eller designprocesser fra deres selvstændige arbejde med undersøgelser. Det vil være forskelligt, hvordan biologi vil indgå i et givent fagligt samarbejde, men almindeligvis vil man forvente, at biologis kompetenceområder står synligt frem i forløbet med fx undersøgelses- og/eller modelleringsaktiviteter. I biologi lærer eleverne, at fejl eller misforståelser bare er skridt på vejen i en læreproces, og at den faglige forståelse kan forbedres ved gentagelser og nye afprøvninger. Denne tilgang kan være sund at have til al undervisning.

Herunder følger en række eksempler på, men langt fra en udtømmende oversigt over, hvordan biologi kan indgå i meningsfulde tværfaglige forløb.

6.1 Tværfaglighed

Idræt

I arbejdet inden for indholdsområdet krop og sundhed er der oplagte muligheder for at arbejde parallelt eller i et tværfagligt forløb med idræt omkring fysiologi, fx kondition eller styrketræning. Et eksempel på dette er, når der inden for kompetenceområdet undersøgelse skal arbejdes med at undersøge sundhedsmæssige sammenhænge mellem krop, kost og motion. Her kan hypoteser formuleres og underbygges i biologi og testes i idræt eller omvendt. Arbejdet med kropskultur og kropsidealer knytter an til næste koblingsmulighed.

Sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab

Når der arbejdes med området krop og sundhed med alle fire naturfaglige kompetencer for øje, er det oplagt at se det i sammenhæng med målene for det obligatoriske emne Sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab. Helt oplagt er det, at der i biologi i kompetenceområderne undersøgelse og modellering arbejdes med menneskets anatomi og fysiologi, også mht. kønsorganerne. Helt essentielt for elevernes beredskab som seksuelle væsener er det, at undervisningen i biologi kommer ind på seksuelt overførte sygdomme, og hvordan disse undgås. I lyset af et bredt sundhedsbegreb er også mere *“bløde”* aspekter ved seksualitet som følelser og seksuel orientering relevante i biologifaget

– her især med udgangspunkt i perspektiveringskompetencen. Netop udviklingen af kroppen og seksualitet er et meget virkelighedsnært felt for en teenager, som har betydning for elevernes generelle trivsel, dannelse og udvikling. Emner som grænser for tilnærmelser, seksuelle rettigheder, myter om kroppen, fx om mødommen, og brugen af sociale medier og net-etik kan indgå som tværfaglige aktuelle temaer eleverne arbejder med.

Uddannelse og job

Inden for arbejdet med kompetenceområdet perspektivering er der flere koblingspunkter til det obligatoriske emne uddannelse og job. Fx arbejdet med, at eleven kan beskrive erhvervsmæssig anvendelse af bioteknologi, fx biogas, enzymproduktion, planteforædling og medicinalindustri. Desuden fysiologi og hele sundhedsområdet samt økologi, som fx knytter an til landbrug, fiskeri og skovbrug samt naturpleje, naturovervågning og naturformidling. Her er det centralt, at eleverne lærer og gerne møder de erhverv, der baserer sig på disse tematikker – og dermed hvilke uddannelses- og erhvervsmuligheder biologi kan føre frem til.

Håndværk og design

I biologi kan eleverne anvende deres færdigheder og viden fra håndværk og design til bl.a. at designe og visualisere modeller. Det kan fx ske i forbindelse med et engineering-forløb, som beskrevet i afsnittet om innovation og entreprenørskab i kapitel 7. En samlet model af et naturgenopretningsprojekt med rekreative og miljømæssige fordele kan være et produkt, hvor kompetencer fra håndværk og design bliver aktuelle.

Madkundskab

I biologilokalet må der hverken fremstilles eller indtages fødevarer, men færdigheds- og vidensområderne krop og sundhed samt mikrobiologi vil kunne blive understøttet af undervisningsaktiviteter, som kan ske i samarbejde med faget madkundskab. Det kunne fx dreje sig om hygiejne og bakterier, konserveringsmetoder og gæring eller surmælksprodukter og enzymer blot for at nævne nogle få.

7 Tværgående temaer

7.1 Innovation og entreprenørskab

Innovation og entreprenørskab i biologi handler om at udvikle elevernes kompetencer til at skabe, udvikle og handle på en faglig baggrund. Grundlæggende skal eleverne prøve kræfter med at udvikle nytænkende forbedringer af produkter, metoder, problemløsende forslag m.m. af relevans for nogen. Dette både fordrer og stimulerer kreativitet, omverdensforståelse, handling og personlige indstillinger, såsom vedholdenhed og tro på egne evner – i overensstemmelse med folkeskolens formål § 1 stk.2.

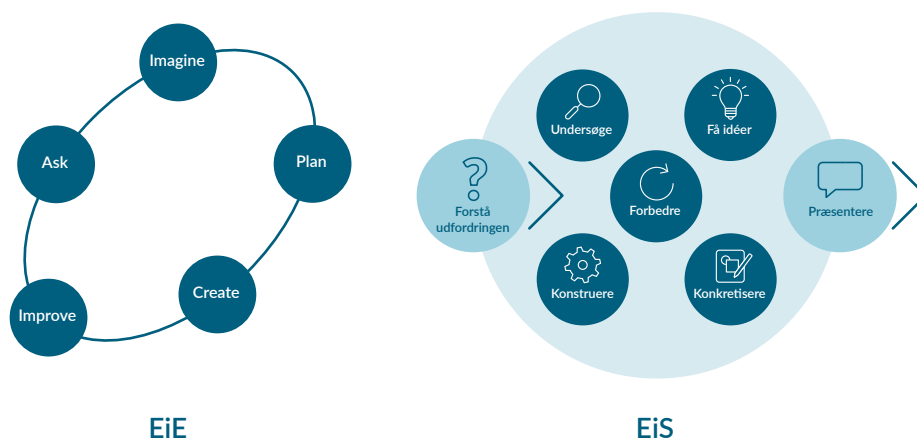
Innovation og entreprenørskab lader sig naturligt udfolde i naturfagene, både ved at en eller flere af ovenstående komponenter integreres i den vanlige fagundervisning og i form af særlige undervisningsforløb, hvor innovationsprocessen fra idé eller mulighed til realisering gennemløbes.

Som integreret undervisning kan innovation og entreprenørskab med fordel tænkes sammen med naturfaglige kompetencer. Gennem arbejdet med undersøgelseskompetence får eleverne således stimuleret både deres kreative og handlerettede kompetencer og får stimuleret deres vedholdenhed, samarbejdsevne og faglige selvtillid. Dette gælder især, når eleverne designer egne forsøg, hvilket indgår som trinmål i alle naturfagene. I naturfagene skal eleverne selv udarbejde modeller, hvilket styrker både deres kreativitet og deres kommunikative handlekompetence. Når eleverne perspektiverer til samfundsmæssige forhold såsom økonomi, bæredygtighed og ressourcer, styrker det direkte deres omverdensforståelse.

I naturfagene åbner det fagoverskridende problemorienterede arbejde store muligheder for, at eleverne kan være kreative, problemløsende og handlingsorienterede. Det kræver blot, at den bærende problemstilling formuleres, så den er relevant udover faget ("for nogen"), og så nytænkning og elevidéer får plads. Samtidig bør det være et produktkrav, at eleverne som minimum giver handlingsrettede bud på, hvorledes problemstillingen håndteres til det bedre. Derved aktiveres samtlige innovative komponenter, om end processen sikkert vil afvige fra en standard innovationsproces.

Fagnære og innovationslignende processer kan også gennemføres i forbindelse med engineering-aktiviteter i undervisningen i naturfagene. Engineering i naturfagsundervisningen handler om at designe produkter og praktiske løsningsforslag til virkelighedsnære udfordringer. Overlappet mellem engineering-processen og innovationsprocessen er stort. Blot er der i engineering lidt større fokus på udvikling og optimering af prototyper, mens det at handle til gavn for nogen ofte nedtones, jf. nedenstående to bud på elementer i en typisk Engineering Design Process, EDP.

Figur 11: To bud på designprocesser i engineering

To bud på elementer i en typisk Engineering Design Process: Grundelementerne er ens, men EiE-modellen (fra projekt "Engineering is Elementary") viser en rækkefølge, som ikke indgår i EiS-modellen (fra projekt "Engineering i skolen").

Innovative processer i naturfagernes undervisning er på samme tid en åbning og en udfordring for eleverne. Det er derfor vigtigt, at udfordringer og frihedsgrader hele tiden tilpasses elevernes forudsætninger. Undervisningsmæssigt er den måske største udfordring dog at sikre, at arbejdet med innovation og entreprenørskab i naturfagene også sker på en faglig baggrund og bidrager til en sådan. Dette forudsætter, at det faglige aspekt bevidst drages ind undervejs i innovationsprocessen, og at faglig læring som følge af processen bevidst reflekteres af/med eleverne til slut.

7.2 It og medier

Udvikling af digitale kompetencer indgår i faget biologi og understøtter læreprocesserne i faget. Eleverne kan i forbindelse med undersøgelser bruge digitalt udstyr til at indsamle og logge data både i laboratoriet og i felten, både med eget digitalt udstyr og med skolens. Kontinuerlig datalogning kan opsamle informationer om udsving i temperatur, O₂, CO₂, lysintensitet, pH, lyd, rystelser mv. og give eleverne mulighed for at analysere og vurdere data. Der findes gratis apps, der kan anvendes og vurderes op mod målinger foretaget med skolens udstyr. Digitale billeder fra kameraer, mobiltelefoner eller fotofælder kan bruges til dokumentation af undersøgelser i felten samt til brug ved undersøgelser og eksperimenter i naturfagslaboratoriet.

I laboratoriet kan digitale billeder også bruges til dokumentation af arbejdsprocesser, forsøgsopstillinger, mikroskopi og time lapse-optagelser. Herved arbejdes der både med undersøgelses- og modelleringskompetencen. Eleverne kan endvidere indsamle og kritisk vurdere informationer fra digitale medier og databaser og med denne baggrund kunne bruge og udvikle egne modeller, digitale animationer og simulationer.

Når der arbejdes med perspektiveringskompetencen, kan egne og andres forskellige data, holdninger og synspunkter sættes op mod hinanden og danne baggrund for at forstå sammenhænge og konsekvenser samt se muligheder og handlinger. Via digitale resurser får eleverne forståelse for verden, og gennem arbejdet med dette lærer de at se perspektiver i egen verden.

I forbindelse med arbejdet inden for kommunikationskompetencen kan eleverne anvende og formidle fagligt indhold via digitale platforme. De kan reflektere over valg af præsentationsformer og modeller, fx gennem grafisk præsentation, video og billeder,

7.3 Sproglig udvikling

Der er fokus på de fire dimensioner af det talte og det skrevne sprog: samtale, lytte, læse og skrive. Det centrale er at styrke elevernes sproglige udvikling og dermed klæde dem på til at tilegne sig de forskellige fagtekster, så de bliver i stand til at formidle faglig relevant viden mundtligt og skriftligt. Derfor skal undervisningen være tilrettelagt, så eleverne får mulighed for aktivt at bruge fagsproget i undervisningen.

Der er stor forskel på sprog og indhold, når vi taler om en cykeltur med vennerne i modsætning til en cykeltur for at forklare energioverførsel. Hverdagssprog som sætningen: "Vandet går langt op på stranden nu" kan i fagsproget blive til "Nu er der højvande". Hvor hverdagssproget er karakteriseret ved at have rødder i talesproget, tæt forbundet med personlige oplevelser og handling, har fagsproget afsæt i fagterminologi og er mere upersonligt, logisk og generaliserende.

Fagsproget i naturfagene har nogle generelle og fremmedartede træk, der skal læres i undervisningen. Det handler ikke kun om fagudtryk. Det vedrører også måder at ræsonnere på samt teksternes opbygning, genrer og grammatiske strukturer. Det er en central del af stofindholdet i naturfagene, at eleverne lærer at arbejde med multimodale tekster og de repræsentationsformer, der er knyttet til naturfagene.

De mest benyttede tekstgenrer i naturfagene er:

- Instruerende tekster, som optræder i forsøgsvejledninger.
- Forklarende tekster, som optræder i forklaringer med årsagsfølger.
- Beskrivende tekster, som optræder i definitioner.
- Ikke-fortløbende tekster, som illustrationer, modeller, billedtekster, faktabokse mv. som i multimodale tekster.

Hver tekstgenre har sine karakteristika, som eleverne skal træne for at mestre.

Omkring 3.-4. klasse skal man være særlig opmærksom på overgangen fra at lære at læse til at læse for at lære. Det stiller store krav til eleven at kunne forklare fagtekster med eget sprog og anvende fagbegreber korrekt.

Den sproglige udvikling i naturfagene skal indgå i arbejdet med alle fire kompetenceområder, men under kommunikationskompetence, som omfatter formidling, ordkendskab samt faglig læsning og skrivning, står det naturligvis centralt.

Der er løbende fokus på at formidle naturfagligt fra "vise og fortælle" om egne og andres undersøgelser og modeller først i forløbet til "naturfaglig argumentation" sidst i forløbet.

Sidst i forløbet skal eleverne lære at forholde sig kildekritisk til viden som baggrund for kommunikation, diskussion og stillingtagen. De skal opnå en fornemmelse for, at kilder kan have forskellig troværdighed, og at forskellige formidlingsmåder egner sig til formidling af forskelligt indhold og til forskellige målgrupper.

Skriftlighed i biologi

I biologi er der ikke tradition for bestemte skriftlige genrer, som alle elever skal lære. Nogle lærere er glade for en høj grad af skriftlighed, mens andre næsten ikke arbejder med elevernes skriftsproglige udvikling i faget. Almindeligvis vil det ikke være hensigtsmæssigt med længere skriftlige afleveringer i biologi, hvorimod kortere, velbegrundede

og velstrukturerede skriftlige aktiviteter kan understøtte elevernes udvikling af fagsprog og argumentationsevne samt deres forståelse af faglige sammenhænge.

Eleverne skriftsproglige formåen i grundskolen er oftest meget forskellig, og klassens dansk- og sprog lærere kan evt. bidrage til niveauet for støtte og differentiering. Det er vigtigt, at det ikke bliver elevernes generelle skriveevner og skriveerfaring, der bliver begrænsende for elevernes udbytte af skriveaktiviteter i biologi, og elever, der bruger læse- og skrivestøtteprogrammer i den øvrige undervisning, skal også anvende dem i biologi.

Skriveaktiviteter kan se meget forskellige ud, og de kan både være af stilladserende karakter og sigte mod "naturfaglige teksttyper".

Eksempler på stilladserede skriveaktiviteter i biologi

Ordkendskabskort, begrebskort, ADI (se nedenfor), årsag-følge-kort, billedfortælling.

ADI – Argument Driven Inquiry

Et eksempel på en stilladseret skriveaktivitet er det amerikanske udviklede koncept Argument Driven Inquiry, på dansk: argumentationsbaseret undersøgelse, der består af otte trin. Se en uddybende beskrivelse af trinene på www.argumentdriveninquiry.com.

De otte trin i ADI

1. Undersøgelses spørgsmål	Læreren formulerer et undersøgelsesspørgsmål, som fanger elevernes interesse. Dette noteres på ADI-arket.
2. Dataindsamling	Eleverne arbejder i mindre grupper med at designe en fremgangsmåde til dataindsamling, som egner sig til at besvare undersøgelsesspørgsmålet. Fremgangsmåden godkendes af læreren, og eleverne foretager dataindsamlingen. Eleverne noterer deres hypotese på ADI-arket.
3. Analyse og argumentation	Eleverne analyserer deres indsamlede data og udvikler et første bud på en argumentation, dvs. en påstand og evidens, som understøtter påstanden, og en begrundelse for, at evidensen er egnet til formålet. Eleverne noterer dette på ADI-arket.
4. Præsentation og feedback	Eleverne præsenterer egen argumentation for resten af klassen. Alle grupper både giver og modtager feedback med udgangspunkt i deres ADI-ark.
5. Reflekterende diskussion	Grupperne diskuterer, hvad de har lært undervejs, og hvordan de har brugt de faglige begreber. Eleverne reviderer deres ADI-ark.
6. Afrapportering	Hver elev skriver en undersøgelsesrapport, som redegør for undersøgelsesspørgsmål, metode og argumentation. Eleverne anvender ADI-arket som fundament for undersøgelsesrapporten.
7. Review	Hver gruppe modtager et antal anonymiserede rapporter fra andre elever, læser dem og giver feedback på dem.
8. Revision	Eleverne reviderer egne rapporter på baggrund af den modtagne feedback fra klassekammeraterne og afleverer dem til læreren, som foretager endelig bedømmelse.

Til ADI-metoden er der udviklet et ark, eleverne løbende noterer i. Arket er oversat til dansk og kan hentes på astra.dk. På arket noterer eleverne indledningsvist deres problemstilling og deres hypotese. Når de har gennemført undersøgelsen, udarbejder de en model af deres undersøgelsesresultater, fx et diagram eller en graf. De noterer konklusionen i modellen og argumenterer for deres konklusion på baggrund af deres resultater.

Figur 12: Eksempel på ark til ADI-metoden

astra*			
Naturfagligt spørgsmål	Vi undrer os over... Hvordan hænger ... sammen med ...? Hvilken betydning har ... for ...?	Hvilke årsager er der til ...? Hvilke faktorer påvirker ...? Hvilken virkning har ... på ...?	Hvad bestemmer ...?
Hypotese	Vi tror, Vi tror, fordi... ... har betydning for er årsagen til påvirker ... ved at	
Konklusion	Vi fandt ud af ... Vores resultater viser er årsagen til påvirker ... ved at ... Når man ... betyder det, at	
Præsentation af resultater	Fx Søjlediagram Cirkeldiagram Graf Tabel Tegning Foto ...	Argumentation for konklusion	Vi kan se ud af vores resultater, at Vi ved at Vores resultater underbygger Vores resultater afviger fra det vi ved, fordi

Ark til ADI-metoden. Eleverne noterer løbende noter i arket. Arket kan hentes på astra.dk.

Elevernes arbejde med tekster i naturfag

Eleverne møder almindeligvis kun yderst sjældent autentiske naturvidenskabelige produkter i undervisningen i biologi, da tekster som videnskabelige artikler, forskningsrapporter, sikkerhedsdatablade mv. er alt for vanskeligt tilgængelige for grundskoleelever. Imidlertid er der et krav i læseplanen om, at eleverne kender til naturvidenskabelige skrivemåder, og det kan derfor være en god idé at lade eleverne udarbejde kortere leksikonopslag, formidlinger af undersøgelser, fx mikrorapporter, eller en poster som udgangspunkt for en fremlæggelse eller en videnskabscafé.

Læsning i biologi

Læsning af fagtekster i biologi er væsentligt for elevernes tilegnelse af naturfaglige erkendelser og viden, og det styrker samtidig elevernes sproglige udvikling. Derfor er det nødvendigt, at også biologilæreren løbende har fokus på at udvikle elevernes læsefærdigheder i undervisningen, fx ved at tydeliggøre karakteristika ved de teksttyper, som eleverne typisk møder i faget, ved at præsentere og formidle læsestrategier og ved at udpege og udfolde særligt vanskelige afsnit, fagudtryk eller færfaglige ord i elevernes fagtekster.

I biologi er læremiddeltekster, fx i grundbogssystemer og på fagportaler, ofte opbygget af flere modaliteter. Multimodale tekster kendetegnes ved at være sammensatte tekster, som kan bestå af flere forskellige modaliteter, fx billeder, tekster, begrebsbokse, modeller, lydfiler, video m.m. Det kan være hensigtsmæssigt for elevernes læring, at de oplever en variation i tekster. Multimodale tekster er med til at give eleverne en oplevelse af, at det naturfaglige indhold kan formidles på flere forskellige måder. Nogle elever kan samtidig opleve multimodaliteten uoverskuelig, hvis ikke læreren har haft fokus på at lære eleverne læsestrategier ved multimodale fagtekster.

Ved faglig læsning i biologi bør eleverne også lære om forskellige strategier til afkodning af forskellige ordklasser, fx nominaliseringer, sammensatte ord og handlingsverber i fagtekster. Nedenfor beskrives af nogle de ordklasser, som læseforskningen peger på, kan vanskeliggøre elevernes forståelse af specifikke ord i en fagtekst. Hver ordklasse er ganske kort forklaret, efterfulgt af en beskrivelse af, hvad faglæreren konkret vil kunne foretage sig i undervisningen, hvis ønsket er at udvikle elevernes sproglige udvikling i biologi gennem elevernes faglige læsning.

Figur 13: Eksempler på strategier ved faglig læsning

	Forklaring	Hvad kan læreren gøre?
<p>Fagudtryk Hvilke fagudtryk indeholder teksten? Eksempler fra naturfagene: Energikæde Demografi Genteknologi UV-stråling</p>	<p>Ord, der er knyttet til et fag, og som ikke optræder i hverdagssproget.</p>	<p>Have fokus på ordene inden læsning, fx ved at koble konkrete billeder, oplevelser, undersøgelser til ordene. Synliggør ordene i klasserummet. Der arbejdes fokuseret og eksplicit med ordene før, under og efter aktiviteter.</p>
<p>Førfaglige ord Hvilke førfaglige ord indeholder teksten? Eksempler fra naturfagene: Deling Metode Optage Designe</p>	<p>Ord, som for nogle elever kan være almindelige ord, men for andre elever er ukendte. Ofte også ord, der ændrer sig eller får en specifik betydning i et fag.</p>	<p>Forklar og præciser ordene, og brug dem i en faglig sammenhæng. For elever, hvor ordene er ukendte, brug samme strategier som ved fagudtryk.</p>
<p>Nominaliseringer Hvilke nominaliseringer indeholder teksten? Eksempler fra naturfagene: Mikroskopering Fordampning, Programmering Bjergkædefoldning</p>	<p>Gør sproget mere abstrakt. Ofte brugt i fagsprog for at "pakke" sproget. Ved bjergkædefoldning: Udsagnsordet "at folde" ændres til et navneord, "en foldning". Det er nu "usynligt", hvilken proces der er tale om.</p>	<p>Øvelser i at "pakke ordene ud" for at lette forståelsen: Del ordene op/skriv om: <ul style="list-style-type: none"> • Han anvender et mikroskop • Vandet fordampet • Hun laver et program • En bjergkæde foldes. </p>
<p>Sammensatte ord Hvilke sammensatte ord indeholder teksten? Eksempler fra naturfagene: Spændingsforskel Energiforsyning Atomkerneprocesser Miljøforandringer</p>	<p>Ofte for at præcisere et begreb: Er vanskelige, da der skal kobles to ords betydning sammen til et nyt ord med en ny betydning.</p>	<p>Øvelser i at dele ordene op: <ul style="list-style-type: none"> • Forskel i spænding • Forsyning af energi • Processer i atomkernen • Forandringer i miljøet. </p>
<p>Passiv form af udsagnsord Indeholder teksten udsagnsord af passiv form? Eksempler: Skabes Knyttes</p>	<p>Udsagnsord, der ender på -s. Bruges ofte i fagsprog/videnskabelige udsagn, der er "objektive" og ikke knytter sig til en bestemt person. Vanskelige, fordi det ikke er tydeligt, hvem der gør eller mener noget.</p>	<p>Øvelser med omskrivninger, hvor der skrives en person ind, der gør noget: <ul style="list-style-type: none"> • Hvem skaber hvad? • Hvem knytter hvad? </p>

	Forklaring	Hvad kan læreren gøre?
<p>Handlingsverber Verber som kan have forskellig betydning inden for skolens fag</p> <p>Eksempler: Reflektere kritisk Vurdere Argumentere Analysere Identificere</p>	<p>Det kan være uklart for eleverne, hvad læreren forventer af dem, når de skal reflektere kritisk, vurdere og analysere. Lærere anvender ofte begreberne forskelligt.</p>	<p>Vis eleverne sproglige eksempler på, hvad de skal præstere, fx ved en modeltekst, som eleverne kan støtte sig til i begyndelsen.</p> <p>Lærere i faget/på tværs af fagene kan blive enige om, hvad begreberne dækker over.</p>
<p>Teksttyper Hvilke teksttyper den faglige tekst består af, samt hvilken læsestrategi, du ville anbefale eleverne.</p>	<p>Faglige tekster i faget kan indgå i de fem teksttyper:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Berettende tekster • Instruerende tekster • Beskrivende tekster • Forklarende tekster • Argumenterende tekster. <p>Faglige tekster i biologi er ofte multimodale. Det vil sige, at de kan bestå af flere teksttyper kombineret med modeller og illustrationer.</p>	<p>Undervis eleverne i, hvad fagets forskellige teksters formål er, og hvad eleverne kan forvente sig af de forskellige teksttyper. Vis eleverne eksempler på, hvordan multimodale tekster er opbygget og vejled dem i at udvikle læsestrategier. Der er mange træk, der går på tværs af fag. Derfor kan mange læse- og skrivestrategier bruges på tværs af fag.</p>

8 Tilpasning af undervisning til elevernes forudsætninger

Der henvises til **kapitel 3** om bl.a. undervisningsdifferentiering.

9 Referencer

- Andersen, Frans Ørsted. 2017. *Motiverende undervisning*. Aarhus. Aarhus Universitetsforlag.
- Andersson, Björn. 2001. *Elevers tänkande och skolans naturvetenskap*. Kalmar. Skolverket, Lenanders Tryckeri. URL: <http://stud.hsh.no/home/120967/skole/NA60/didaktikk/elevers%20tankande%20och%20skolans%20naturvetenskap.pdf>. Hentet: 13-05-2019.
- Bandura, Albert. 1999. A social cognitive theory of personality. I: *Handbook of personality*. 2nd ed. Ss. 154-196. Pervin, L. & John, O. (Ed.). New York. Guilford Publications.
- Dansk Center for Undervisningsmiljø. 2017. *Elevernes fællesskab og trivsel i skolen. Analyser af Den Nationale Trivselsmåling*. URL: <http://dcum.dk/media/2107/dcum-rapport-elevernes-trivsellow.pdf>. Hentet 14-05-2019.
- Deci, Richard M. og Ryan, Edvard L. Self-Determination Theory and the Facilitation of Intrinsic Motivation, Social Development, and Well-Being. I: *American Psychologist*. Vol. 55, No. 1, Ss. 68-78.
- Dohn, Niels Bonderup. 2014. *Motiverende og interesseskabende naturfagsundervisning*. URL: https://astra.dk/sites/default/files/Motiverende%20og%20interesseskabende%20naturfagsundervisning_NBD.pdf. Hentet: 13-05-2019.
- EVA. 2018. *Viden om undervisningsdifferentiering*. URL: <https://www.eva.dk/grundskole/undervisningsdifferentiering-grundskolen>. Hentet 13-05-2019.
- EVA. 2016. Temamagasin: *Motivation - sådan får eleverne lyst til at lære*. URL: <https://www.eva.dk/sites/eva/files/2017-08/Undervisning%20for%20alle%20motivation%202016%20magasin.pdf>. Hentet 13-05-2019.
- Hattie, John og Timperley, Helen. 2007. The power of feedback. I: *Review of educational research*. March 2007, vol. 77, No. 1. Ss. 81-112.
- Kinnerup, Lars Bo og Bech, Mette. 2019. Når læreren medtænker sproget i naturfag. I: *Geografisk Orientering*. 2019/2.
- Nielsen, Birgitte Lund. 2014. *Hverdagsforestillinger og naturfagsundervisning*. URL: <https://astra.dk/sites/default/files/Hverdagsforestillinger%20-%20Birgitte%20Lund%20Nielsen.pdf>. Hentet: 13-05-2019.
- Nielsen, Susanne Schnell. 2014. *Dialogen i naturfagsundervisningen*. URL: https://astra.dk/sites/default/files/Dialogen_i_Naturfagene_SS_0.pdf. Hentet 13-05-2019.
- Pless, Mette m.fl. 2015. *Unge motivation i udskolingen*. Aalborg. Aalborg Universitetsforlag.
- Prinds, Erik. 1999. *Rum til Læring*. Center for Teknologistøttet uddannelse.
- Rambøll og Aarhus Universitet. 2014. *Forskningskortlægning. Alsidig udvikling og sociale kompetencer*. URL: http://edu.au.dk/fileadmin/edu/Udgivelser/Clearinghouse/Ramboell/FORSKNINGSKORTLAEGNING_ALSIDIG_UDVIKLING.pdf. Hentet: 13-05-2019.
- Rådgivningsgruppen for Fælles Mål. 2018. *Formål og frihed - Fem pejlemærker for Fælles Mål i Folkeskolen*. URL: <https://uvm.dk/publikationer/2018/180620-formaal-og-frihed---fem-pejlemarker-for-faelles-maal-i-folkeskolen>. Hentet: 13-05-2019.

SFI. 2015. *Inkluderende skolemiljøer*. URL: <https://www.vive.dk/da/udgivelser/inkluderende-skolemiljoeer-5507/>. Hentet: 13-05-2019.

Sigsgaard, A.-V. M. 2015. Semantisk tyngde og semantisk tæthed i demokratibegrebet. I: *Viden om literacy*. Nummer 18, september 2015.

Sillasen, Martin K. og Linderoth, Ulla H. 2016. *IBSE i fagteamet. Samarbejde om faglig udvikling*. URL: <https://astra.dk/sites/default/files/IBSE%20i%20fagteamet.pdf>. Hentet: 19-05-2019.

Tønnesvang, Jan. 2015. *Hvad er uddannelse til for? Kvalificeret selvbestemmelse som grundlag og retning for pædagogik og undervisning*. *Psyke & Logos*. 2015, 36, 28-66. URL: <https://tidsskrift.dk/psyke/article/download/23400/20441/>. Hentet: 19-05-2019.

Zimmermann, Barry J. 1990. Self-Regulated Learning and Academic Achievement: An Overview. I: *Self-Regulated Learning Educational Psychologist*. 25(1):3-17.

Biologi – Faghæfte 2019

2019

Design: BGRAPHIC

Denne publikation kan ikke bestilles.
Der henvises til webudgaven.

Publikationen kan hentes på:
www.emu.dk

Børne- og Undervisningsministeriet
Styrelsen for Undervisning og Kvalitet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET